

NOVI TADNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Za smo v obdobju, ko bodo delovni ljudje in občani na širšem celjskem območju praznovali tiste svoje delovne zmage, ki jih ponavadi sklenejo ob občinskem prazniku. Prvi so na vrsti Laščani. Njim tokrat v številki NT namenjamo dober del prostora. Čeprav se v občini v nekaterih delovnih organizacijah borijo z očitnimi težavami in večjimi problemi, vendar je napredek laške občine očiten.

Teh uspehov se veselijo tudi drugi in prav je, da vsem Laščanom čestitamo k njihovem prazniku z željo, da bi v gospodarsko družbenem razvoju še hitreje napredovali. Nič manj pa nismo bili te dni presenečeni nad prizadevnostjo krajanov Letuša v žalski občini, ki bodo svoj praznik kronali z mnogimi opravljenimi komunalnimi deli. Videli in povedali so nam obilico tega na letečem uredništvu, vam pa skušamo predočiti, kaj zmore ljudska sloga, včasih tudi z manj denarja. Dokaz, da denar ni vse!

VAS UREDNIK

11-14 str.: PRAZNIK OBČINE LAŠKO — 6 str.: AKCIJA NT-RC⁰

VZTRAJNO NAVKREBER

Te dni praznuje in slavi občina Laško svoj občinski praznik, ki je vezan na obletnico napada I. Stajerskega bataljona na rudnik Huda jama — julij 1942 leta. Ta napad je bil do tedaj največji v naši občini in je pomenil prelomnico v razmahu narodno osvobodilne borbe. Moralno politični vpliv zaradi časa, v katerem je bil napad izvršen je imel za nadaljnji razvoj oboroženega boja velik pomen. Iz teh razlogov slavimo na ta datum občinski praznik.

V počastitev tega pomembnega zgodovinskega dogodka bo v prazničnih dneh več kulturnih, športnih in drugih prireditev. Slavna in zaključna slovesnost z množičnim zborovanjem in kulturnim programom ter tovariškimi srečanjem pa bo v nedeljo, 4. julija ob 10. uri na Jagrnjenci pri Radečah. S to osrednjo prireditvijo bomo proslavili tudi 35 obletnico oborožene vstaje jugoslovanskih narodov in narodnosti.

Ob praznovanju tako pomembnih jubilejev pa se ponosni in zadovoljni oziramo na prehojeno pot vse do tistih težkih in mračnih dni, ki pomenijo prelomnico naše zgodovine, ko je Komunistična partija Jugoslavije pozvala vse svobodno misleče rodoljube v brezkompromisni boj proti okupatorjem in domačim izdajalcem. V osrčju okupirane Evrope se je z našim bojem odprlo novo bojišče, na katerem je partizanska vojska vezala in odločno razbijala velike sovražnikove sile ter končno z lastnimi močmi osvobodila Jugoslavijo in s tem prispevala velik delež k skupni zmagi nad fašizmom. Z radostjo v srcih se spominjamo tudi majske dni leta 1945 ko smo po težkih bojih in velikih žrtvah končno le dosegli težko pričakovano svobodo, mir in neodvisnost. Vendar ni bilo veliko časa za zmagoslavje. Pred nami so bile velike in težke naloge.

Naša občina je v povojnem obdobju hitro napredovala in spremenila svojo podobo. Iz zaostale kmetijske, se je razvila v srednje razvito industrijsko občino, z močno povečanimi proizvodnimi zmogljivostmi in višjo življenjsko ravnijo delovnih ljudi in občanov. Naša industrija zdaj zaposluje trikrat

več občanov, kot je bilo pred vojno vseh zaposlenih v občini. Vse to smo dosegli z izgradnjo novih tovarn, z razširitvijo in modernizacijo stare industrije, trgovine in prometa, z razvojem kmetijstva in drugih gospodarskih dejavnosti. Narodni dohodek se je sorazmerno z razvojem povečal za več kot 15 krat v primerjavi pred 30 leti. Socialno-ekonomska struktura prebivalstva se je v povojnih letih zelo spremenila, število zaposlenih se je povečalo za petkrat, aktivnega kmečkega prebivalstva pa je v občini le še 19,3 odstotka. Veliko sredstev je bilo vloženo v izgradnjo stanovanj in drugih komunalnih objektov. Število prebivalcev se je v urbanih središčih povečalo do štirikrat. Zaradi razvoja industrije in drugih dejavnosti ni več težav z zaposlitvijo in vsakemu je zagotovljen minimalni osebni dohodek.

Vsak deveti občan ima svoj osebni avtomobil, vsak peti

televizijski sprejemnik in vsak tretji radiosprejemnik. Se bi lahko naštevati pridobitve, ki sta jih prinesla narodno osvobodilna borba in povojni samoupravni socialistični razvoj. Vendar tega na tem mestu ni mogoče in tudi ni potrebno navajati, ker jih vsi zelo dobro poznamo.

Kljub vsem pridobitvam pa smotri, ki jih je zastavila naša revolucija še zdaleč niso doseženi. Smo še vedno pred velikimi in odgovornimi nalogami. Gre namreč za nadaljnji razvoj in krepitev pridobitev revolucije, za še večji vpliv neposrednih proizvajalcev v našem družbenem življenju in odločanju, za uveljavljanje ustavnih določb v afirmaciji samoupravljanja. Gre za hitrejši gospodarski in družbeni razvoj, za krepitev obrambne sposobnosti, družbene samozaščite, bratstva in enotnosti med našimi narodi in narodnostmi. Odločno bo treba nadaljevati s prizadevanji, da se bo samoupravljanje v TOZD, krajevnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih še bolj okreplilo, da bodo delavci resnično lahko odločali o rezultatih svojega dela in družbeni potrebnosti. Še bolj bo treba razvijati in uveljavljati delegatski sistem in skrbeti, da se ta čimprej in čimbolje uveljavi. Mnogo pozornosti bomo morali posvetiti dograjevanju samoupravnega sporazumevanja in družbenega dogovarjanja. Nadaljevati moramo z naporom za stabilizacijo gospodarstva, za varčno gospodarjenje, za večji izvoz, za večjo proizvodnjo in višjo storičnost dela, vse v cilju za boljše življenje delovnega človeka.

To so le nekatere najpomembnejše naloge, ki jih moramo v bodoče opraviti. Omenil sem jih z željo in v pričanju, da bo tudi letošnje praznovanje občinskega praznika dalo nove spodbude za še večja prizadevanja vseh delovnih ljudi v občini za reševanje nalog, ki so nadaljevanje smotrov naše revolucije.

Vsem delovnim ljudem in občanom iskreno čestitam k prazniku in želim še veliko sreče in zadovoljstva ter uspehov v nadaljnjem delu.

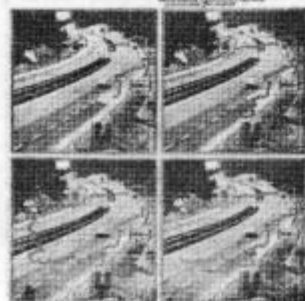
PREDSEDNIK
Skupščine občine Laško
Rudi GROSAR

Veliko simbolike je na tem posnetku... Rečka dolina... Rdeči graben — vrelec naprednih revolucionarnih idej med huda jamskim knapi, katerih dediči praznujejo te dni svoj praznik rudarjev. Banditengraben imenovana med vojno je dala veliko borcev in napadov Stanetovih »štajercev« na rudnik 2. julija 1942, laški občinski praznik... Današnja dolina je vse drugačna. Svetli tovarni TIM in BOR, vsa polna toplih domov. Na začetku Debro, bodoči moderni stanovanjski del Laškega in spodaj, prav tako cilj bližnje bodočnosti — prostor za načrtovani zdraviliško, gostinski, turistično rekreacijski kompleks. Včeraj... danes... jutri...

Foto: JURE KRASOVEC

posojilo za ceste
varnejša vožnja

PROTEST

HELSEINKOV
NI ČUTITI

Predsedstva občinske konference SZDL Celje je iz svoje zadnje seje, ki je bila v ponedeljek, 28. junija, poslalo protestno pismo avstrijski vladi zaradi neurejenega stanja naših manjšin in do preštevanja manjšin, kar ni v duhu helsinkove konference. Avstrijski vladi je bil v protestnem pismu izrečen očitek, da vlada ni naredila dovolj za napredek in obstoj naših manjšin na avstrijskem Koroškem.

TREBČE PRI PODSREDI

PARTIJO NAREDIL LJUDSKO

FRANC ŠETINC GOVORIL NA LJUDSKEM ZBOROVANJU V TREBČAH O REVOLUCIONARNEM DELU JOSIPA BROZA TITA V TEH KRAJIH

V prijetni in od hrupa oddaljeni dolinici Bistrice, v Trebčah pri Podsredi, se je pred dnevi sestala tisočlava množica, da bi prisostvovala otvoritvi dela krajinskega parka Kumrovec-Kozjansko, spominski park Trebče, kjer je delal in živel tovariš Tito v letih 1937—1939. Tu je preživel pri dedu Martinu del svojega ne ravno lahkega otroštva, tu je našel pomoč in zatočišče tudi v dneh najstrožje ilegalne revolucionarne dejavnosti. Tod se je sestajal z vodilnimi komunisti iz vse države, tukaj so se snovali nekateri najpomembnejši dokumenti iz zgodovine KPJ. Prav zato lahko smatramo Trebče kot enega izmed izredno pomembnih krajev v zgodovini delavskega gibanja jugoslovanskih narodov.

Nekaj pred otvoritvijo spominskega parka, ki ji je prisostvovala tudi Lidija Sentjura, idejni pobudnik zasnove ter Rudi Čačinovič, podpredsednik IS SRS, Franc Šetinc in mnogi drugi, so v Bistrici ob Sotli slavnostno podpisali samoupravni sporazum o ureditvi in vzdrževanju tega spominskega parka. Ob tej priliki se je članica federacije Lidija Sentjura še posebej zahvalila za neumorno delo pri urejanju parka mladinski delovni brigadi 10. SNOUB Ljubljanski, podjetju NIVO Celje, Območni vodni skupnosti Savinja-Sotla, Zavodu za spomeniško varstvo Celje, Jugoslovanski ljudski armadi, Gozdnemu gospodarstvu Brežice in Celje, vsi ostali pa so dobili posebne zahvale.

S to proslavo, katere slavnostni govornik je bil Franc Šetinc in ki so jo s kulturnim programom zaključili otroci osnovne šole Bistrice ob Sotli, je bil tudi formalno odprt spominski park Trebče. V sklopu parka so muzej maršala Tita v bivši stanovanjski zgradbi in pa vstran od domačije Ane Kolar, Titove sestrične, ki se je slovesnosti prav tako udeležila.

Okolica omenjenih objektov je zelo lepo urejena, svoj pomen pa bo docela dobila le takrat, ko bo modernizira-

na cesta maršala Tita, Bistrica ob Sotli—Podsreda—Kozje—Lesično.

IZ GOVORA F. ŠETINCA

Franc Šetinc: »Ze v svoji mladosti je Tito presenečal rojake s svojo odločnostjo in vizijo lepše prihodnosti...«

»Trebče si je tovariš Tito izbral za eno izmed pomembnih oporišč in izhodišč svoje revolucionarne dejavnosti tudi zato, ker je te kraje dobro poznal, pa tudi zato, da je od tu mogel kar najbolje pomagati slovenskim in hrvaškim komunistom. Iz teh krajev je usmerjal dejavnost obnovljene in pomlajene Komunistične partije Jugoslavije.« je v svojem govoru dejal Franc Šetinc in nadaljeval, da je mogoče zrušiti svet socialnih krivic, kakršnega je videl Josip Broz takrat, le z vztrajnim delom in dobro organiziranim revolucionarnim bojem ljudskih množic. Ob tem spoznanju se je Josip Broz naslonil na moč in zavest združenega ljudstva, željnega svobode in neodvisnosti. Njegovo široko dušo je začutila tudi njegova mati, ki je spoznala, da se njen sin ne more sprijazniti s starim svetom in da se mu hoče upreti. Za pomoč je zaprosila sestro Ano in ta ni odrekla. Tito je prišel v Trebče.

»Prihodnje leto bo minilo štirideset let, kar je Tito stopil na čelo partije, je nadaljeval govornik. V zelo kratkem času jo je usposobil za vodenje revolucije in NOV. Še več: demokratiziral in humaniziral jo je, naredil

jo je ljudsko v najčistejšem pomenu besede. In zgodovinska veljava tega je najbrž v tem, ker je storil več kot se je zdelo mogoče glede na realne razmere v deželji in v primerjavi z drugimi državami.«

Tovariš Šetinc je spregovoril še o velikem in svetlem liku Josipa Broza, o njegovem nesebičnem boju med NOV, o ranjenih na Neretvi, o njegovih mnogokaterih potezah, ki v celoti kažejo osebnost človeka, ki je vse svoje sile razdal za — CLOVEKA. Velika borba preprostega Zagorca pa vendarle še ni bila končana, še več; lahko bi rekli, da se je šele začela: samoupravljanje, gibanje nevrščenih in kopica problemov, ki jih je bilo treba rešiti.

»Ko se v mislih skušamo povzdigniti nad sedanost in se zazreti skozi dalje v prihodnost, se nam ponuja trdna opora, kajti Titovo ime simbolizira pomen, ki bo in mora seči dalje od sedanjih rodov. Nekdo je lepo rekel, je nadaljeval tovariš Šetinc: Tito je uspelo okupirati svet, toda za razliko od drugih zavojevalec je uporabljal orožje, ki so ga mnogi ljudje na vseh celinah sveta sprejeli: miroljubno koeksistenco, nevrščenost, neodvisnost, enakopravnost, spoštovanje. Za Leninom bi lahko ponovili, da je to zrno, ki zadene bolj kot jekleno!«

Nadaljnje besede so veljale spominskem parku, o perspektivi teh krajev in o odgovornosti vse naše družbe do tega, tako zelo pomembnega pomnika naše revolucije. Storitji je treba vse, da

bo to območje tudi dejansko vključeno v širši spominski, krajinski park Kumrovec-Kozjansko. Le-tega je treba obravnavati kot nerazdružljivo celoto na obeh straneh Sotle, kar je bila ves čas Titova želja. Od tod tudi navezanost na ta skriti in preprosti del slovenske zemlje.

»Naša srčna želja je, da bi ti kraji skupaj s Kumrovcem vsak dan bolj privlačili zlasti mladino, je poudaril Franc Šetinc, da bi po teh in drugih poteh spoznavala junaško dobo našega NOB in naše revolucije. To so hkrati tudi kraji, polni naravnih lepot pa tudi zgodovine, ki zajema napredno miselnost starih stoletij, iz katerih sta zrastle narodno osvobodilni boj in naša sedanost...»

Mnogi mladi ljudje pravijo,

ko se prepolni impresivnih vtisov vračajo s takšnih potí, da odkrivajo nov svet, da se jim ob srečanju s kraji in ljudmi odkrivajo nove, veličastne, dotlej neznane razsežnosti naše domovine in našega življenja.«

Ko je zaključeval svoj govor veliki množici, ki je prišla v soboto v Trebče, je Franc Šetinc dejal:

»Podpisnikom družbenega dogovora, posebej osnovni šoli Bistrici ob Sotli pa polagam na srce, da na temeljih, ki so postavljeni, grade naprej. Razvijajte naprej svetle tradicije, varujte ta simbol bratstva in enotnosti, utrjujte žive vezi, ki so bile stekane med ljudmi na obeh straneh Sotle že davno in ki morajo povezovali tudi prihodnje rodove. Ne pozabimo, da bratstvo in enotnost ni

nikakršno voško geslo, marveč vrednota ter moč našega skupnega življenja v Jugoslaviji. Vrednota torej, ki nam je mnogokrat pomagala, da smo se uspešno upri velikim nesrečam, da smo dosegli množično, popolno zmago naših vrst za odpor in izšli iz njega z zmago, z dostojanstvom, moralno in kulturno okrepljeni.

Samo bratstvo in enotnost kot ideja in akcija našega vsakdanjega boja je tista antitejska stvarnost, tja, ki se jih moraš oprijeti, da podvojiš svojo moč, kot je napisal eden izmed Titovih kronistov. To je tista velika pridobitev, vrednota, ki nam bo tudi v prihodnosti pomagala, da se omoj vztrajno držali smeri, ki jo je jasno začrtal tovariš Tito.«

Govor tovariša Franca Šetince so zelo navdušeno in široko sprejeli vsi, ki so se udeležili tega zbora, čestokrat pa so ga prekinili tudi klici TITO-PARTIJA, TITO JE NAS, MI SMO TITTOVI. Zborovanje je kot tolikokrat tudi tokrat pokazalo in dokazalo, kaj nam pomeni beseda in osebnost tovariša Tita, kaj nam pomeni njegov boj za boljše človekov jutri.

MILENKO STRASEK

Poleg množice domačinov, brigadirjev in pripadnikov JLA so v Trebče prišli tudi nekateri najvidnejši funkcionarji v republiki. Od leve proti desni sede: Ljubo Jasnič, Franc Šetinc, Lidija Sentjura, Titova sestrična Ana Kolar, Rudi Čačinovič in drugi.

ŽGOČA VSAKDANJOST

PRAH PRED ASFALTOM

Zelo radi kritiziramo. Navada, ki se ji ne odrečemo zlepa. Največkrat čisto brez argumentov, če pa že so, so slej ko prej privlečeni za las. Strpnosti smo se odvaldili, pozabili smo na vse,

kar smo z muko pridobili, postavili v vseh teh letih nesporno hitrega razvoja na vseh področjih. Ne moremo sicer zanikati, da vse res ni v redu pri nas, a če že o tem govorimo, potem pač ve-

lja pogledati nekoliko globlje v razvoj dogodkov in šele potem postaviti besede na ustrezno mesto.

Smo sredi posojila za ceste. Akcija dobro poteka, je dobro pripravljena in veliko si obetamo od njenih rezultatov. Da dobrih cest nimamo, vemo vsi. Tudi tisti možak, ki mi je pred dnevi dejal, da on »pač ne bo dajal za ceste, ker mora vseskozi kar naprej nekaj dajati in da je to dolžnost republike, ne pa občanov. Izgleda, da je ta tovariš docela pozabil, da nismo vseskozi le dajali, da smo mnogo tudi dobili, da smo precej naredili tudi sami in da se takrat nihče ni razburjal. Spomnimo se na mladinske delovne akcije pa na nepregledno število delovnih ur, ki so jih prostovoljno žrtvovali naši delavci ter na mnoge druge akcije, da samoprisepkov, za katere so se prostovoljno odločevali ljudje širom domovine, ne omenimo. Vsi se namreč dobro zavedamo, da še zdaleč nimamo vsega, kar bi hoteli, da nismo tako bogati, da bi si lahko privoščili na primer razvito cestno mrežo.

Že res, da je omenjeni možakar slej ko prej izjema, a vendarle nam da misliti. V povojnem obdobju nismo premissljali, ko je bilo treba zagrabit za delo in ne pomisljamo niti sedaj, kljub temu pa smo se vendarle nekoliko razvabili in vse preveč se spogledujemo s sosedji. Tudi s cestami. Govoric,

da imajo na primer Avstrijci pa Italijani nekoliko dobrih cest pa da je pri njih sleherni, še tako majhna cesta asfaltirana, je na pretek. Pri tem pa pozabljamo, da imamo nekaj podobnega že tudi mi. Poglejmo Primorsko pa Dolenjsko, Savinjsko dolino, ozirno se še kam drugam in lepo priznamo, da smo naredili veliko, četudi z manj razpoložljivih sredstev, kot jih ima ta ali ona država.

Posojilo za ceste se vrača, ceste ostanejo. Geslo, ki te dni kroži med Slovenci. Nekateri že celo tekmujejo, kdo bo dal več, kdo prej. Akcija poteka še bolje, kot smo predvidevali. Vsi, ki vplachujejo, gledajo na spiske, načrte, kjer je jasno vpisano, kaj bodo dobili in koliko kilometrov. Vsak izmed nas, ki vložil cestni dinar, ve, da smo s cestami res na tenkem in pri tem ne pomišlja, kako imenitno imajo urejeno ti ali oni sosedji, če pa že, potem misli na to, da jih čimprej dohitimo. Če ne gre drugače, moramo pač trdno zagrabit vsi.

Najbrž to ne bo edina tovrstna akcija, zakaj se vedno ne bomo imeli vsega, bo pa zagotovo čedalje manj nagačev. Tistih, ki pozabljajo, da po vojni ni bilo nikakršnih novih šol, vrtec, samopostrežnic, da so prevladovali kolovozi in da voda ni tekla iz vodovodov, temveč, da je bilo treba po njo v grape in globače.

MILENKO STRASEK

FERDO KOLŠEK

Ferdo Kolšek se je rodil pred nekaj manj kot šestdesetimi leti kot kmetički sin na kmetiji blizu Letuša. Doma je bilo osem otrok, ki so se med obema vojnoma počasi raztepli po svetu za

kruh, tako da je ostal na kmetiji kmalu Ferdo sam. Ko je bila končana druga vojna, je postal gospodar in tako je ostal do danes zvezan s koščkom rodne grude.

Ko sva se s Ferdom menila, pa ni veliko govoril o svoji navezanosti na zemljo, čeprav je v razgovoru večkrat poudaril, da je bil vedno kmet in da bo kmet tudi ostal. Pripovedoval mi je o drugi navezanosti, ki pa je prav tako globoka in pristna kot njegova povezanost z zemljo. In to je petje. Ko je bilo Ferdu dvajset let, se je lepega dne kar tako, meni nič — tebi nič, odpravil k letuškemu zborovodji Ivanu Marovtu na pevsko vajo. Pa ga je zborovodja vprašal, če bi rad pel. Ferdo mu je odgovoril, da bi zelo rad pel v zboru. Marovt ga je takoj vključil v vrste basistov in Ferdo je tako postal pevec.

»V začetku sem se zelo trudil,« pripoveduje Ferdo, »saj nisem poznal pe-

smi, ki so se jih starejši pevci že učili. Toda kmalu sem se naučil vseh pesmi. Pa je bil čez kak mesec, odkar sem se priključil zboru, nek pogreb in tudi naš zbor je odšel pokojniku zapet neko žalostinko. Marovt mi je dejal, da moram tudi jaz zraven. Bil sem zelo ponosen, saj je bil to, čeprav zelo žalosten, a vendar moj prvi javni nastop.«

Letos mineva štirideset let, odkar je postal Ferdo Kolšek pevec in se je pričel ukvarjati tudi s kulturnoprosvetnim delom. Njegova aktivnost pa se ni omejevala samo na kulturnem področju, čeprav ga je le-to vedno najbolj privlačilo.

»Delal sem povsod tam, kjer so me krajinji potrebovali,« se spominja Ferdo Kolšek. »Delal sem v kmetijski zadrugi, pa v prosveti, bil sem več let odbornik, delal sem v krajevnem odboru in nato sem postal prvi predsednik krajevnega skupno-

OBRAZI

sti, ko smo jo ustanovili. Vendar sem pred leti videl, da ne morem več toliko delati. Veste, kmet sem in stanujem tam daleč na hribu. Pa je kar naporno tako hoditi vsak dan na sestanke v vas. Toda občani so me razumeli in mi niso zamerili, ko sem se odrekel večini svojih funkcij.»

DAMJANA STAMEJCIC

UKRADENI OTROCI

PRIPOVEDI GROZE

Minulo soboto je bil v partizanskih Grižah že peti zbor ukradenih otrok, ki ga je pripravil občinski odbor Zveze združenj borcev pod pokroviteljstvom žalske občinske skupščine. Zbora se je udeležilo okoli 250 ukradenih otrok, ki so obnovili svoje najbolj črne spomine v mnogih pripovedih polnih groze. Pripovedih, ki so najtežja obsodba enega najbolj krutih načrtov nacističnih zavojevalcev. Solznih oči so ukradeni otroci pripovedovali o mori juter, ko jih je zmotil hrup tovarnjakov in nasilno vpitje nemških vojakov. Še preden so se ovedli, so jih neusmiljene roke odtrgale od staršev in znašli so se v taboriščih globoko v srcu osvojenega Rajha. Skoraj vse pripovedi so enake — bili smo prestrašeni, lačni, prepuščeni samim sebi. Novic od domačih ni bilo, pisati smo smeli le v nemščini in dobivati smo smeli le nemška pisma. Oče in mati sta končala v Auschwitzu, ustrelili so ju kot talca...

Boleči, preveč boleči so ti spomini. In vendar jih je treba obnavljati. Vse je treba storiti, da nikoli ne zatonejo

v pozabo, da so večer pomnik krutosti nacizma. Mnogo ukradenih otrok se nikoli ni vrnilo. Ti, ki pa so vendarle preživeli, so se vrnila še bolj Slovenci, še bolj zavedni, polni naprednih idej, kot živ opomin, da se kaj podobne-

ga ne sme nikoli več pripetiti.

Sobotna proslava, na kateri je bil slavnostni govornik Vlado Gorišek, predsednik žalske občinske skupščine, je bila pretresljiva. In ko so po pesmih, ki jih je zapel

griški ženski pevski zbor, pred zbranimi ukradenimi otroci najmlajši cicibančki s pisanimi trakovi v rokah zaplesali slovenski valček, so bile vse oči solzne. Ne bomo dopustili, da bi njih kdajkoli doletela podobna usoda.

ZK ŽALEC

VSEBINE ŠE NI

Pretekli teden je občinski komitej Zveze komunistov v Zalcu pripravil krajši seminar s sekretarji osnovnih organizacij ZK. Namen seminarja je bil predvsem ta, da so ocenili doseženo stopnjo uvajanja ustavnih določil v prakso tozod in preverili, koliko v tozodih upoštevajo pripravila o osnutku zakona o združenem delu poveže z oceno dosežene stopnje rasti samoupravnih odnosov. Komunisti so bili enotni v tem, da so formalno zastavljeni okvirji za razvoj samoupravnih odnosov na osnovi ustave in osnutka zakona o združenem delu dobro zastavljeni, da pa je bilo v vsebinskem pogledu še premalo narejenega. Predvsem ni urejeno področje dohodkovnih odnosov med tozdi in med delovnimi organizacijami, še slabše pa dohodkovne odnose uveljavljajo v sestavljenih organizacijah združenega dela.

Drugi del seminarja je bil posvečen oceni dosežkov pri srednjeročnem planiranju v tozodih. Čeprav so pred podpisom družbenih dogovorov o temeljnih plana do leta 1980 v skoraj vseh tozodih, pa tudi na tem področju ni vse kot bi moralo biti. Planiranje v

žalski občini namreč premalo temelji na konkretnih obravnavah gospodarskega stanja vsakega tozda, v planih tudi ni kadrovske analize. Na seminarju so se zato dogovorili, da bodo do sredine prihodnjega meseca pripravili analize dosežkov pri srednjeročnem planiranju in do konca meseca te analize obravnavali v vsaki tozdi, predvsem pa bodo poudarili potrebo po realnejšem planiranju in po tem, da je treba tudi v srednjeročnih načrtih vsi skrb posvetiti kadrovske politiki. SB

KONJICE

SEJA SKUPŠČINE

Včeraj je bila v Slovenskih Konjicah seja vseh treh zborov občinske skupščine. Delegati so na njej obravnavali vrsto samoupravnih aktov in sporazumov ter razpravljali o številnih predlogih izvršnega sveta, uvodoma pa so poslušali tudi razlago o osnutku zakona o združenem delu.

D. S.

AKTUALNO

SPREMINJATI RAZMERE

Medobčinska vodstva družbenopolitičnih organizacij v Celju so na nedavnem razgovoru z najodgovornejšimi družbenopolitičnimi delavci s širšega celjskega območja ocenila potek dosedanjih političnih akcij in skupaj dogovorili sklepe in stališča vseh dejavnikov do najpomembnejših vprašanj sedanjega časa. Obstoječe samoupravne razmere v TOZD je potrebno hitreje spreminjati, v tem smislu osnutek zakona o združenem delu ne velja le razlagati, temveč takoj uresničevati.

POLITIČNA ŠOLA CK ZKS

POTRDITEV V PRAKSI

Pretekli četrtek je bila v sejni dvorani stavbe družbenopolitičnih organizacij v Celju majhna slovesnost, na kateri so podelili maturirret-na spričevala slušateljem srednje politične šole pri CK ZKS z oddelkom v Dobrni. Slovesnosti so se poleg maturantov udeležili tudi nekateri predavatelji, sekretarji občinskih komitejev in njihovi namestniki, prisoten pa je bil tudi sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje Janez Zahraštnik. Maturirret-na spričevala je dvaintride-

setim slušateljem politične šole podelil Slavko Sotlar, predstojnik šole, nato pa je predal besedo Janezu Zahraštniku. Dejal je, da je težko oceniti delež znanja, ki so ga slušatelji pridobili v politični šoli, vendar pa bo njegovo vrednost in velikost pokazala konkretna praksa vsakega posameznika. »Nujno pa je neprestano izpopolnjevanje,« je dejal maturantom tovariš Zahraštnik, »saj je življenje družbeni laboratorij, ki od vseh komunistov terja vedno več znanja.«

V srednjo politično šolo v Dobrni so občinski komiteji celjskega in revirskega območja letos kadrovali 32 slušateljev. Med njimi jih je 31 šolanje zaključilo uspešno, eden pa je že opravil popravni izpit. Od vseh je devetindvajset slušateljev tudi opravilo maturo. To je sedaj že tretja generacija, ki je zaključila šolanje na srednji politični šoli pri CK ZKS z oddelkom v Dobrni, skupaj pa je na šoli maturiralo 96 slušateljev.

D. S.

Na razgovoru so ocenili sedanje gospodarske in politične razmere v OZD in TOZD. V uvodni razpravi, ki jo je podal Janez Zahraštnik, sekretar medobčinskega sveta ZKS je bilo poudarjeno, da se ob razpravi o osnutku zakona o združenem delu kažejo dve izkrivljeni tendenci.

Prva je ta, da se javna razprava še pogosto pojmuje zgolj kot razprava, namesto da bi razpravo izrabili za oceno samoupravnih razmer v TOZD in za akcijo spreminjanja razmer. Po mnenju Zahraštnika gre v teh primerih bodisi za politično naivnost, neustrezno znanje, vmes pa tudi za nasprotovanja samoupravljanju. Drugo težišče pa je v izrazitem navzkrižju s politiko zveze komunistov. Odpore je zaslediti v pogojih tehnokratske klime, ki jo mnogokraj ne analiziramo in ne ukrepamo, čeprav jo je moč politično čutiti. Preveč se pečemo z dnevnimi problemi, praktičizmom, največkrat pogojenim z materialnimi vprašanji, sapa pa nam zmanjkuje za globlje analize in posege.

Seveda pa je ob tem zabeležena tudi vrsta zelo primernih rešitev (Rek, Gorenje, Dobrina, Železarne, ITC, itd.), ki sicer še niso popolne, vendar kažejo velika prizadevanja za iskanje samoupravnih rešitev vseh bistvenih problemov. Stvari so krenile na bolje že potem, ko so družbeno politične organizacije v občinah kritično ocenile doseženo stopnjo samoupravnih odnosov. Zahraštnik je navedel, da so v Velenju na seji občinske konference ZKS bili kritični do razvoja samoupravnih odnosov in stabilizacijskih naporov. V Sl. Konjicah in v Laškem so prav tako ocenili stanje in dogovorili aktualne naloge. V Mozirju so v širšem krogu obravnavali kritično in odkrito o samoupravnih organiziranosti in stabilizacijskih vprašanjih v GLIN, podobno pa tudi v drugih občinah.

Čeprav se v poglobljanju samoupravnih odnosov pojavljajo tudi še nerazčiščena vprašanja, kot razdelitev sredstev med TOZD, neurejeni dohodkovni odnosi, odločanje in funkcioniranje delegatskega sistema, vprašanja dislociranih enot in druga, vendar to sedanje akcije ne bi smelo ovirati. Kajti rešitev je potrebno iskati ob poznavanju problema z večjo menjavo in uporabo izkušenj.

Se o dveh pomembnih političnih akcijah je bilo govora. Razvojne usmeritve in srednjeročno načrtovanje na eni in kadrovska politika po drugi strani sta prav tako stalni nalogi, ki jima v vsakodnevem ravnanju posvečamo premalo pozornosti. Od

tozdi tudi še vedno nerealni razvojni načrti TOZD in organizacij združenega dela. Kot primer naj navedemo podatek, da znašajo razpoložljiva bančna sredstva podružnice LB okoli 3 milijarde dinarjev, evidentiranih investicij pa je kar za 9 milijard, torej trikrat več kot je denarja.

Na razgovoru so se tudi dogovorili, da bodo vzorčno ocenili razmere in uveljavili spreminjanje stvari v petih delovnih organizacijah (Cinkarna, SIP Šempeter, Steklarna Rogaska Slatina, Vegrad Velenje in KK Sentjur), ki jih bodo obiskali tudi republiški dejavniki. Po programu bodo razgovori in ocene v teh organizacijah opravili še do sredine julija. -an

3. JULIJ

PRAZNIK RUDARJEV

Tudi za letošnji tradicionalni praznik rudarjev pripravljajo v Velenju vrsto prireditev, med katerimi bo brez dvoma osrednja »skok čez kožo« in to na sam dan stanovskega praznika rudarjev — 3. julij. Praznik bosta v Velenju in Šoštanju že navsezgodaj naznanili godbi na pihala, ob 8. uri pa se bo začela povorka, ki bo krenila proti kotalkališču. Tam bo osrednja proslava rudarskega praznika, združena s sprejemom absolventov rudarske šole v knapovski stan.

Seveda pa bo ob tem tudi cela vrsta spremljajočih prireditev, predvsem športnih. Tako bo že danes zvečer košarkarski turnir šoštanjske Elektre, v Delavskem domu pa sprejem za upokojene rudarje. Jutri bodo v temeljnih organizacijah združenega dela in v delovni skupnosti skupnih služb na priložnostnih slovesnostih podelili priznanja in nagrade za 10, 25 oziroma 30 let dela na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje. Istega dne bo v sejni dvorani skupščine občine Velenje slavnostni sprejem novih članov v Zvezo komunistov. Na večer pred praznikom velenjskih rudarjev bo pred Domom kulture program z nastopom treh kulturnih skupin, v Delavskem domu pa bodo podelili priznanja za 20 let dela v rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje in za 10-letno sodelovanje v reševalni ekipi velenjskega rudnika.

2. in 3. julija bodo v Velenju tudi udeleženci letošnje kolesarske dirke po Jugoslaviji, kar bo vsekakor popestrilo zlasti športni del, pri katerem naj še omenimo mladinski troboj v atletiki med Bolgarijo — Italijo in Jugoslavijo ter motokros v kategoriji do 250 ccm za državno prvenstvo. Ta prireditev bo v novem rekreacijskem centru Trebeliško v neposredni bližini Velenja, sam prostor pa bo namenjen za vrsto najrazličnejših dejavnosti.

Torej tudi letos bo ob rudarskem prazniku v Velenju veselo, tako pa je tudi prav, saj drugače celo leto trdo garajo v črnih rovih, da nakopljejo čimveč rjavega zlata. Pa SREČNO, velenjski rudarji!

T. VRABL

OBMOČJE

CESTA KOT ŽILA

Človek živi od krvi, ki se pretaka po žilah. Promet, ki je vsak dan večji, pa se lahko razvija samo takrat, če so za to ugodne ceste. In če želimo, da bomo imeli ceste, po katerih bo tekel hitreje in varneje promet, potem je treba s skupno akcijo pomagati, da se to uredi. Tudi zato je stekla akcija vpisovanja posojila za hitrejšo izgradnjo slovenskih cest. Ta akcija je nov izpit naše pripravljenosti, da s skupnimi močmi hitreje uredimo najnujnejše stvari. Ljudje, ki trenutno stojijo ob strani (dobro, da jih ni veliko!) bodo kmalu uvideli, da njihovo početje ni bilo pravilno. Cesta ni last posameznika, ampak je cesta last nas vseh, zato je tudi edino pravilno, da vsi pomagamo.

Zdaj že lahko zapišemo, da je akcija za vpis cestnega posojila v polnem teku, lahko bi rekli, sredi največjega vzpona. Dejno še to na celjskem območju ne velja za velenjsko občino, kjer so šele začeli pred kratkim z akcijo, vendar tudi pri njih prvi rezultati kažejo, da bo vse

steklo in se končalo tako, kot je želeno.

Cepprav so v začetku ljudje malce skeptično gledali na to akcijo, s katero naj bi hitreje zgradili in obnovili cestno mrežo v Sloveniji, lahko zapišemo, da je zdaj situacija v glavnem povsem drugačna. Ljudje so spoznali,

da brez skupne pomoči ne bo boljše cest, brez boljše cest pa ne bo varnejšega in hitrejšega prevoza, saj promet iz dneva v dan narašča. Zgoščenost je vedno hujska, prihaja do zastojev in ne strpnosti voznikov, vse to pa povzroča nepremišljeno prehitavanje, kar se ponavlja konča z nesrečo. Ni potrebno posebej razlagati, da leži Slovenija v takšnem predelu, kjer je nujno, da ima boljše ceste, kajti le te bodo omogočile večji prevoz najrazličnejšega blaga in večji prihod turistov. Med slednjimi je marsikdo opustil pot v Jugoslavijo med poletjem prav zaradi cest, saj je bila vožnja neugodna in tudi nevarna.

Zdaj je v teku akcija, da bi vsi občani solidarnostno sodelovali v akciji in vpisali posojilo za hitrejšo reševanje cestne mreže v naši republiki. Načrti so pripravljani, žal pa ni dovolj denarja, časa za odlašanje pa tudi ne. Torej so se odločili za obliko, ki bo lahko tudi s posojilom hitreje prebrodila vsaj najvažnejše težave.

Ko smo v zadnjih dneh pregledali, kako poteka akcija po posameznih občinah celjskega območja smo ugotovili, da lahko mirno zapišemo, da dobro, skoraj ne, koliko nad pričakovanji. Pri tem brez dvoma prednjačijo v žalski občini, kjer so že zbrali celotno planirano vsoto, zdaj pa grede že čez. To pa pomeni, da bodo z dodatno zbranimi sredstvi lahko uredili še dodatne ceste v občini, z ostalimi pa oplenili sredstva za najnujnejše primere, med katerimi je brez dvoma žalska obvoznica. Zbrali so že 15 milijonov din, kar je 110 %.

V Slovenskih Konjicah je vpisalo že preko 3000 občanov od 5500 in to štiri milijone in pol, kar je 61,3 % od planirane vsote. Zelo uspešno teče akcija po krajevnih skupnostih — tako je sporočil Franc Jelenko, sekretar Občinskega sindikalnega sveta —, v teku pa je tudi akcija v večjih delovnih organizacijah kot TKI Vitanje, Kovinska industrija Zreče, K. stroj itd. Med objekti prevladuje predvsem želja Oplotničanov za asfaltiranje ceste od Slovenskih Konjic, kamor se jih veliko vozi na delo.

Ing. Jože Kumer iz Mozirja je sporočil, da morajo po kriterijih zbrati nekaj več kot štiri milijone din, doslej pa so zbrali tri milijone 238 tisoč din, kar predstavlja 68,7 %. Ta sredstva je vpisalo 2096 vpisnikov od 3614. Štab so ustanovili že koncem aprila in določili 22 vpisnih mest za delovne organizacije in 11 za krajevne skupnosti ter obrtnike, upokojence in kmete. Zlasti po krajevnih skupnostih, teh je deset, poteka akcija sicer nekoliko počasneje, kar pa je razumljivo, saj meri mozirska občina kar 507 km² in je vsaka krajevna skupnost v poprečju oddaljena od središča občine osem kilometrov. Huje je z zaselki, ki so oddaljeni tudi po 50 kilometrov. Vsak zaposlen bo vpisal 50 % lanskega osebnega dohodka (isto velja tudi za upokojence), obrtniki 5% od

datčne osnove in kmetje iz dveh naslovov — 10 din po kubiku lesa in pet para od oddanega litra mleka. Med objekti, ki bi jih radi uredili pa so: dokončanje ceste v Logarsko dolino za obnovitvi-ju mostu v Radmirju, cesta Radmirje—Cernivec in okrepitev ceste Sentrupert—Mozirje.

V Sentjurju smo se o poteku akcije pogovarjali s Stankom Lesniko, predsednikom občinske konference SZDL. Zbrati morajo tri milijone tristo tisoč din, zbrali pa so že 2 milijona 633 tisoč din ali 78,8 %. To je vsekar izredno ugodno za občino, ki se ukvarja z nešteti drugimi problemi, vendar so prav tako občani videli velik pomen te akcije, ki bo jim z ureditvijo cest marsikaj izboljšala, predvsem pa bo njihov razvoj hitrejši. V kombinatu so že končali z vpisovanjem, zdaj pa teče

akcija po krajevnih skupnostih, ki jih je enajst. Tudi v sentjurski občini so namenjeni po planirani vsoti nadaljevati z akcijo in se zbrati kakšen dinar za ostalo ureditve cest v občini. Z vpisovanjem v delovnih organizacijah bodo končali do konca junija, po krajevnih skupnostih pa do 15. julija. Upokojenci vpisujejo od 20 do 50 %, kmetje 30 do 50 % od katastrskega dohodka in obrtniki polovico osebnega dohodka. Med objekti pa si predvsem želijo modernizacijo in asfaltiranje ceste proti Planini, del ceste proti Prevorju, obnovitev ceste Sentjur—Cernolca in Sentjur—Grobelno (to je iz projekta) ter seveda obvoz v Sentjurju.

Nekoliko slabše ali bolje povedano počasneje poteka akcija v laški občini, kjer so zbrali komaj 17,2 % od planirane vsote in šmarski občini, kjer so zbrali 42 %. Medtem ko niso povsem jasni vzroki za takšen vpis v laški občini, pa prevladuje v šmarski mnenje, da se še vedno ubadajo s posledicami potresa (sredstva za obnovitev pritekajo prepočasno), da so sploh nekako nerazviti in podobno. Vendar bo brez dvoma treba napeti vse sile za uspešnost vpisa, kajti v obratnem primeru čez nekaj

let rezultati o izboljšavi cest in večji povezavi z ostalimi kraji ne bodo nič boljši, to pa je brez dvoma vse prej kot dobro.

Razveseljivi so tudi celjski podatki, kjer so mnogi že končali z vpisi, so pa tudi takšni, ki še nekako čakajo. Od planirane vsote 46 milijonov je že zbranih 36 milijonov, kar pomeni 77,2 %. Zelo dobro poteka akcija v delovnih organizacijah, nekoliko pa zaostaja v krajevnih skupnostih in med obrtniki. Brez dvoma gre pohvaliti tiste delovne organizacije, ki imajo najtežje delovne pogoje in veliko delavcev iz drugih republik (npr. Ingrad, Cestno podjetje itd.) pa so vseeno akcijo odlično izpeljali. Celjanom bodo zbrana sredstva oplemenitenja z ostalimi omogočila izgradnjo obvoznice in rešitev cestnega križa, to pa pomeni, da bo v doglednem času staro mestno jedro razbremenjeno prometne navlake, ki zdaj povzroča ropot, slab zrak in nervozo.

Torej ta zapis sklenemo z ugotovitvijo, da so občani doleteli smisel posojila za ceste in se enkrat dokazali, da so zreli za vse, kar je dobrega za naš jutrišnji boljši dan.

TONE VRABL

GOSPODARSKI KOMENTAR

KDAJ VEČ ZNANJA

Piše: Branko Stamejčić

Te dni delegati zborov združenega dela v vseh občinah celjskega območja razpravljajo o inovacijah, kot pogoju gospodarskega in splošnega družbenega napredka. Ob tem velja zapisati nekaj ugotovitev. Preprosto jih lahko strnemo v misel, da inovacije, novatorstvo in inventivna dejavnost v naši družbi še niso dobile tistega mesta, kot bi ga morale. Pač, v vrsti sklepov in razvojnih usmeritev smo poudarili potrebo inventivnega delovanja, krepitve znanja in ustvarjalnosti našega delovnega človeka. Žal pa je ostalo več ali manj le pri stališčih in sklepih, saj kljub temu, da je bilo že minulo leto proglašeno za leto inovacij in da se akcija nadaljuje tudi letos, bistvenih premikov še ni. Skupščina SFRJ je tudi letošnje leto proglasila za leto inovacij z utemeljitvijo:

»da se vse družbene sile v združenem delu in celotni družbi aktivirajo, da bi spremenile dosedanje razmerje do znanstvenega in tehničnega ustvarjanja in močnejše spodbudile izumiteljstvo, novatorstvo in racionalizatorstvo naših delovnih ljudi ter da bi se jugoslovansko gospodarstvo hitreje vključevalo v sodobne razvojne tokove in bi se vanj hitreje prenašali znanost in tehnologije v svetu, kar je eden temeljnih pogojev za gospodarski razvoj Jugoslavije.

Utemeljitev skupščine pravzaprav pove vse. Naše gospodarstvo je vsaj doslej preveč gradilo na tujem znanju. Kupovali smo licence, kupovali tuje znanje, vse to drago plačevali, zanemarjali pa smo lastne kadre, ki so sposobni inventivno delati. Tujega znanja naprej ni mogoče prodajati in tako smo si v mnogočem sami zapirali tujja tržišča. V kako slabem položaju smo, kar zadeva izumiteljstvo in novatorstvo pričajo podatki, da v gospodarsko visoko razvitih državah beležijo letno v povprečju kar 10 do 40 izboljševalnih predlogov na 100 zaposlenih, ter preko 250 patentov na milijon prebivalcev. Po podatkih iz pred petih let pa v Sloveniji pride na 20.000 zaposlenih le 540 izboljševalnih predlogov, v Jugoslaviji pa beležimo le 50 patentnih prijav na milijon prebivalcev. Posebej nizek je delež novatorstva iz združenega dela.

Naše gospodarstvo je tako pretirano odvisno od tuje tehnologije, preveč zavisimo od uvoza surovin in opreme, pogosto je izpodrivanje domačih proizvodnih zmogljivosti na račun uvoženega znanja in tujih znamk, duši se lastna ustvarjalnost, omejujemo si trg in lastni, neodvisni razvoj.

Znanje se torej v naši družbi še ni uveljavilo. Toda, morali bomo storiti več, saj od večjega deleža lastnega znanja zavisi prodornost, sposobnost, produktivnost in napredek domačega gospodarstva. Pospeševanje deleža znanja in proizvodnih procesov na osnovi novega znanja je za Slovenijo nujnost, saj sami ne razpolagamo s surovinskimi in energetskimi viri. Te je treba izrabljati skrajno smotrno, inovacije se morajo uveljaviti tudi v organizaciji dela, ustreznem zaposlovanju in podobno.

Poti, da to dosežemo, še nismo v dobri meri izkoristili. Predvsem je treba doseči, da bo znanje dobilo tisto mesto, ki mu gre že v šolah, kjer bo treba spodbujati inventivnost, raziskovanje in ustvarjalnost. Treba bo tudi jasneje opredeliti družbeni spodbujevalni sistem, ki naj se ne odraža le v nagrajevanju, ki je najpomembnejše, ampak tudi v zagotovitvi ustreznih moralnih priznanj. In kar je najpomembnejše. Večjo vlogo v inventivni in racionalizatorski dejavnosti mora dobiti združeno delo. Zato moramo spodbujati strokovnjake v združenem delu, da skupaj z delavci v proizvodnem procesu poiščejo rešitve, ki so za dobro gospodarjenje najbolj potrebne. Le s prenosom znanja v združeno delo, s povezavo ustvarjalnih zamisli, raziskovalnega dela in prenosa dosežkov v proizvodnjo bomo našemu gospodarstvu zagotovili uspešne perspektive pri prestrukturizaciji in bolj zdravem gospodarjenju.

RAZPRAVE O ZAKONU

OB POMOČI KLUBA

Najpomembnejša naloga, s katero se v tem času srečuje žalski klub samoupravljalcev, je brez dvoma izvedba javne razprave o osnutku zakona o združenem delu. Kako se klub vključuje v organizacijo javne razprave, katere so težave, s katerimi se ob srečuje in katere so dosedanje ugotovitve posameznih razprav, nam je v pomenku povedala MARIJA NAHTIGAL, tajnica kluba samoupravljalcev v Zalcu.

NT: Kako se klub samoupravljalcev vključuje v javno razpravo o osnutku zakona o združenem delu?

Marija Nahtigal: »Predsedstvo občinskega sveta zveze sindikatov je v mesecu aprilu sprejelo načrt javne razprave o osnutku zakona, za katerega uredništev je politično odgovorno samo predsedstvo, operativno pa komisija za samoupravljanje in pa klub samoupravljalcev. V občini smo imenovali tudi 54-članski politični aktiv za pomoč v javni razpravi. Člani aktiva so se sicer podrobno seznanili z besedilom zakona, vendar so kljub temu izrazili željo, da bi klub samoupravljalcev pripravil krajši izveček besedila zakona, v katerem bi predvsem opozorili na bistvene novosti. V okviru kluba smo izveček osnutka zakona o združenem delu res naredili in ga natisnili v nakladi 10.000 izvodov. Vsakemu zaposlenemu smo razdelili po en izvod izvečka zakona. Naj povem še to, da klub samoupravljalcev redno spremlja razpravo o osnutku zakona, sproti evidentira vprašanja in jih tudi posreduje pristojnim republiškim organom, to je sekretariatu za vodenje javne razprave pri republiškem svetu zveze sindikatov.

NT: O katerih zadevah, ki jih obravnava zakon, pa so delavci v razpravah največ spraševali?

Marija Nahtigal: »Doslej so delavci postavili največ vprašanj s področja medsebojnih

razmerij, kot na primer vprašanje odnosa samoupravnega sporazuma o združevanju dela delavcev v tozd do samoupravnega splošnega akta, s katerim se urejajo medsebojna razmerja. Vprašujejo tudi o skupni disciplinski komisiji, o pristojnosti delavskega sveta in njegovih izvršilnih organov, o denarnih kaznih in drugo. Veliko vprašanj pa so zastavili tudi s področja minulega dela. V razpravah v krajevnih skupnostih pa so občani večkrat poudarili, da bi moral osnutek zakona obravnavati tudi odnose na relaciji krajevne skupnosti in tozda.

NT: Klub je zadalžen tudi za izvedbo nekaterih specializiranih razprav. Katerih?

Marija Nahtigal: »V sprejetem načrtu o poteku javne razprave je zapisana zadolžitev, po kateri mora klub samoupravljalcev organizirati nekaj razprav o posameznih

področjih osnutka zakona. Glede na predloge, ki smo jih dobili od posameznih organizacij združenega dela, kakor tudi glede na postavljena vprašanja delavcev v dosedanjih razpravah smo predvideli specializirane razprave o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu, o uresničevanju samoupravljanja delavcev v združenem delu, o minulem delu ter o družbenoekonomskih odnosih delavcev v združenem delu. Cepprav se v okviru kluba samoupravljalcev na vse pretege trudimo, da bi dobili za posamezne teme najboljše predavatelje, pri tem največkrat ne uspemo. Predvsem zato ne, ker nam republiški sekretariat za vodenje javne razprave pri tem ne nudi nikakršne pomoči.

NT: Katere pa so pomanjkljivosti, ki ste jih opazili v dosedanjih razpravah?

Marija Nahtigal: »Ugotavljamo, da v javni razpravi ni bila v vseh organizacijah združenega dela podana ocena razmer in samoupravnih odnosov, kot je bilo dogovorjeno. Dokaj izčrpne ocene so bile podane v tistih organizacijah, ki prehajajo na novo obliko samoupravnega organiziranja. Druga pomanjkljivost, ki smo jo opazili pa je v tem, da je v posameznih sredinah potekala razprava le v okviru ožjega političnega aktiva in da razprave še niso stekle med delavci v tozdih. Naša naloga je sedaj, da poskrbimo tudi za izvedbo teh nalog.

DAMJANA STAMEJOIČ

CELJE

SKUPNA SKRB

V torek, 29. junija je bilo v Celju skupno zasedanje zbornice združenega dela in družbenopolitičnega zbora skupščine občine Celje. Kot zanimivost in novost delegatskega zasedanja je potrebno omeniti, da se je seji, in to bo odslej stalna praksa, priključila še občinska raziskovalna skupnost. Tako bodo že v mesecu juliju zasedali skupaj vsi trije zbori skupščine občine Celje in vse samoupravne interesne skupnosti. Zato ni naključje, da je bila osrednja točka dnevnega reda posvečena obravnavanju gradiva inovacij, kot pogoj boljšega gospodarskega in celotnega družbenega napredka. V uvodu je predsednik raziskovalne skupnosti podal obsežno in bogato poročilo o delovanju raziskovalne skupnosti, ki si je zlasti v zadnjem obdobju naložila zelo odgovorne naloge. Inovacijske dejavnosti so za naše gospodarstvo izrednega pomena in morajo zato predstavljati sestavni del proizvodnega procesa. Inventivna dejavnost mora dobiti svoj stalni prostor v vsaki delovni organizaciji, na vsakem delovnem mestu, ne glede na to, ali ga zaseda delavec ali strokovnjak. Cimprej se je treba otresti mnenja, da je dobro le tisto, kar je tuje, saj nas tak način mišljenja nosi v vse večji tok tujcev. Potrebno je ustvarjati še ugodnejše ozračje za izumiteljsko dejavnost, ki naj postane nenehna skrb vseh delovnih ljudi in vseh organizacij združenega dela. S pomočjo domačih izumiteljev bomo najhitreje uspešno usposobili domačo tehnologijo. Poleg tega mora izumitelstvo dobiti množičen zna-

čaj in je zanj potrebno vzgajati že najmlajši kader, kar naj bi prišlo še posebno do izraza ob uvedbi reforme srednjega šolstva.

V primerjavi z drugimi občinami, so bili v celjski na tem področju narejeni odločilni premiki in doseženi dobri uspehi, pa vendar nas to nikakor ne sme uspavati. Razpravljalci na seji so akcijo inovatorstva v Slove-

niji podprli, zavedajoč se, da je znanje tisto, kar daje vzpodbudo gospodarskim in celotnemu družbeno-ekonomskemu razvoju. Geslo letošnje akcije je: vsak tozdr dvakrat več inovacij kot lani! Stalna skrb mora postati tudi beleženje inovacij, sicer se te izgubljajo po različnih podjetjih, mi pa zato ostajamo v izumiteljski dejavnosti na dnu evropske lestvice. M. P.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

ŠMARSKI KOMUNALI

Lanskega avgusta sem na isti naslov postavil vprašanje ureditve javnega smetišča ob magistralni cesti Šmarje—Mestinje. Dobil sem odgovor, da bo stvar urejena letos junija. Javno smetišče je še vedno ob cesti, čeprav je obljubljeni rok že potekel. Smrdljivi dim se vsak dan vali preko ceste in pozdravlja turiste na Kozjanskem in obenem zgovorno priča o genialni zamisli — postavljati javna smetišča ob glavne ceste!

Torej čakamo! Najprej na obljube, nato na njihovo izpolnitev. In ni tako samo s smetiščem. Kaj pa cesta v Kozje, ki je na Ključicah podobna lunini površini, v njenem

najbolj goratem predelu. Cesta iz Prelaskega preko Buč do Ključic je asfaltirana, po hribu navzdol slab kilometer pa je zmanjkalo asfalta, denarja, dobre volje in človek bi rekel, da tudi pameti. Ni mogoče razumeti, da nima takšna cesta vsaj cestarja — po njenem videzu ga nima, saj je skrajna malomarnost omočila na cesti jame, hudourniki so si naredili svoje struge po sredi ceste, pozabljena je v vsej svoji makadamski dolžini in širini. Vprašujem: kdo je odgovoren za takšno stanje na cesti in kdaj bo dobila »črno nedeljsko obleko«?

DRAGO MEDVED,
novinar NT

ŽALEC

95 LET GASILSTVA

V soboto so v Zalcu slovesno proslavili 95-letnico ustanovitve požarne brambex. Zborovanja so se poleg domačih gasilcev udeležili še podpredsednik republiške gasilske zveze Vili Špat, ter predstavniki žalske občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij. Slavnostni govor je imel predsednik društva Kari Strahovnik, ki je orisal razvojno pot žalskega gasilstva. V vseh letih obstoja društvo ni ostajalo le pri svojih osnovnih nalogah. Velik je bil prispevek gasilcev pri ohranjanju in razvijanju narodne zavesti Slovencev. Ze leta 1897 so slovenski gasilci v Zalcu ustanovili Zvezo slovenskih požarnih bramb. Velik je bil delež gasilcev med NOB. S svojo dejavnostjo so več

kot le potrdili, da so »v službi naroda«. Z lastnim delom, sredstvi in nabiralnimi akcijami so si zagotovili naj sodobnejšo opremo. Posebej slovesno pa so na proslavi sami predali namenu nov gasilski avtomobil TAM 2000.

Ob koncu proslave so podelili še več diplom in priznanj. 23 priznanj so podelili za pomoč pri nakupu novega avtomobila, 10 priznanj za vztrajno in nesebično delo, 2 diplom za dolgoletno gasilsko udejstvovanje. Ivanka Srnad pa je napredovala v čin podčastnika 1. stopnje.

Tekst in foto:
TONE TAVČAR

PREBOLD

HOTEL JESENI

Dela pri izgradnji preboldskega hotela, ki jih izvaja tozdr Gradbeništvo žalskega Hmezada, lepo napredujejo. Po prvotnem načrtu naj bi hotel pričel obratovati ob koncu avgusta, vendar to ne bo mogoče, saj bo po pričakovanih hotel lahko poskusno odprt šele jeseni. Da bi izvedeli kaj več o gradnji hotela, smo za razgovor zaprosili vodjo gradbišča Roberta Zoffla.

Zakaj hotel ne bo končan v predvidenem roku?

Kljub velikim naporom nam ne bo uspelo, da bi hotel končali v predvidenem roku. Zataknilo se je že pri zemeljskih delih, ko smo morali prestavljati vse instalacije, ki so se prepletale na zaidalnem prostoru. Težave smo imeli tudi z vodo, ki je otežkočala izkope, vsemu temu pa so se pridružila še nenapovedana dela, ki so nam vzela veliko časa.

Kako daleč ste z gradnjo sedaj in kdaj bo končana?

Smo v predzadnji fazi. Betonska dela so končana, prizidki tudi in začenjamo že s prvimi obrtniški deli. V kratkem bomo postavili okna, končana je že montaža vseh grobih instalacij. Z grobimi deli bomo končali do srede julija, objekt pa bo v celoti končan sredi oktobra.

Gradnja je bila, vsaj po videzu hotela, zelo zahtevna?

Da, res je. Projekt je nad vse sodoben, arhitektonsko razgiban, veliko je vidnega ulitega betona. Gradnja je bila zato zahtevna in vseh 60 delavcev, ki so delali vseskozi na tem objektu, je moralo delati zelo odgovorno, resno in zavzeto. Le na delu, kjer bo kegljišče, smo izkopali 5.0000 kubikov zemlje, za betonska dela smo porabili okoli 1000 kubikov betona in kar 150 ton armaturnega železa.

Kaj vse pa bo v hotelu?

V spodnjih prostorih bo

stiristežno kegljišče, nočni bar in klet. Hotel bo imel dve restavraciji, bistro, odprto teraso in 28 tujskih sob. Poleg dveh stopnišč bo imel hotel še tri dvigala. V turistično izredno zanimivem Preboldu je bila gradnja hotela že neogibna nujnost, saj bo hotel veliko doprinesel hitrejšemu razvoju turizma, veliko pa bo pomenil tudi za krajanje. Poleg možnosti za zabavo in rekreacijo bo imel hotel namreč tudi obrat za družbeno prehrano.

DARKO NARAGLAV

ljubljska banka
podružnica celje

ČEK NAMESTO GOTOVINE

Ni novo. Drugod že močno vpeljano. Pri nas si počasi, a vztrajno utira pot. Skoraj bi lahko rekli, da ni več novost, čeprav so tu in tam še pred kratkim debelo pogledali, če kupec pri nabavi blaga, ni segel po denarnici in iz nje vzel denarja, marveč je pred prodajalcem ali pri blagajni vzel v roko drobno in lično knjižico, izpisal na njejem prvem lističu zahtevane podatke in ga potem predal. Namesto denarja.

Zanimanje za brezgotovinski plačilni promet je tu. Lahko bi rekli, da je veliko. Med občani. Vse več je namreč ljudi, ki želijo poenostaviti svoje osebno denarno poslovanje in se zato v čedalje večjem številu odločajo za odpiranje tekočih računov. In tako ni več redkost, da je vse več kupcev oziroma gostov, ki bi radi plačali s čekom in ne z gotovino.

Ček omogoča občanu, da se lahko odloči za nakup tudi takrat, ko nima pri sebi gotovine. Ta prednost lahko pripomore k povečanju prometa v trgovinah in drugod.

Ček je vedno izpolnjen na točen znesek. Zato od-

pravlja vse nevšečnosti z drobižem. To pa je prednost, ki jo lahko trgovec ali drugi s pridom izkoristi, saj se lahko zelo hitro znova posveti novemu obiskovalcu.

Poslovanje s čeki prinaša delovni organizaciji še druge prednosti, saj zmanjšuje kopico tistih neprijetnih opravil ob koncu poslovanja, ki so tudi povezana z določeno stopnjo rizika. To je namreč preštevanje denarja, sortiranje, hranjenje in oddajanje denarja.

In še to — če bo lastnik čeka spoznal, da ga je trgovec sprejel in postregel tako kot da je poslovanje s čeki pri njem povsem običajno, bo ostal stalni odjemalec ali gost.

Poslovanje s čekom je več kot enostavno. Nič kompliciranega in nič takega, da bi rekli — ne.

Pomembno je, da občan predloži pravilno izpolnjen ček, čekovno karto in osebno izkaznico.

Pravilno izpolnjen ček ima le podatke o kraju in datum, številko občanovega tekočega računa, znesek (s številko in be-

sedo), naziv uporabnika čeka, torej organizacije, kjer ga občan uporablja in nazadnje občanov podpis.

Prav tako ni pretirana zahteva, da morajo biti vsi ti podatki napisani čitljivo, brez kakršnih koli popravkov.

Ček se ne more glasiti na znesek, manjši od 30 in večji od 1.000 din. Če gre za večji znesek, lahko občan plača z več čeki.

Vrh tega se mora ujemati številka tekočega računa na čeku s številko tekočega računa na čekovni karti. Istovetnost velja tudi za podpis in številko osebne izkaznice, ki je prav tako vpisana na čekovni karti.

Na hrbtni strani čeka ni treba ničesar pisati. Ček velja, če je pravilno izpolnjen na prvi strani. To je pravilo, ki ga ni moč spreminjati. Kajti pravilno izpolnjen ček bo Ljubljanska banka vedno izplačala. Za vnovčenje pravilno izpolnjenega čeka torej jamči Ljubljanska banka. Kaj bi hoteli še več!

Poslovanje s čeki je torej na pohodu!

AKCIJA NT-RC — AKCIJA NT-RC — AKCIJA NT-RC — AKCIJA

RES PO DOMAČE

Četrta akcija z inšpektorji celjske občinske skupščine nas je »popeljala« k zasebnim gostinskim delavcem. Ker smo v vseh akcijah »raziskovali« predvsem živila oz. izvor in kvaliteto mesa ter mesnih izdelkov, je bilo jasno, katera gostišča sta izbrala inšpektorja dr. ANTON KOVAČ in VINCENC DOLŽAN, saj je pri nas vse premalo gostišč, kjer je mogoče dobiti tudi hrano. Morda so prav zato nekatera gostišča bolj obiskana, kar povzroča velik promet zasebnim gostincem ponekod pa tudi nered. Izbrana so bila gostišča — imenujmo jih »po domače« — Čulk, Belaj in Pri Cilki.

V gostišču Čulk je bilo kljub zgodnji uri že živahno. Za »šankom« ropot s kozarci, iz kuhinje pa so se širile prijetne vonjave. Lastnica, Marija Čulk, je ob prihodu inšpektorjev nemočno dvignila roke, kako tudi ne bi, saj je bila sama — v kuhinji in za gostilniškimi pultom.

»Pomoč pride šele ob 10. uri,« je povedala, potem pa hitela zapirat gostišče, saj mora biti lastnik prisoten pri pregledu.

Preden — kot pri vseh drugih akcijah — zapišemo osnovne ugotovitve, je potrebno povedati dvoje: gostišče Čulk je priljubljeno. Celjancem zaradi dobre kapijice in še boljše hrane, toda, kot pri mnogih drugih zasebnikih, tudi tu nastopajo velike težave, ker ob velikem prometu nimajo dovolj ljudi za delo. Povsod so »šefice« tiste, ki delajo od jutra do večera, zato tudi marsikaj uide njihovim očem, žal pa mnogokrat marsikaj tudi iz malomarnosti.

HADILNIK ZA VSE

Soba za kuhinjo služi delno kot shramba in delno kot prostor za pripravo živil. Velikanski hladilnik je razdeljen na dva dela, vsebina pa izredno pisana; sveža smetana, že pečeni kareji in pečenka, sveža jetra, zelena paprika, obrezana slanina in — klobase — suhe domače salamice, ki pa so že na pogled starejšega datuma.

»Trde so pa jih zmeljemo v pasulj, sicer pa jih ni več kot samo tole v skledici!«

Inšpektor: »Verjamem, vendar nimajo nikakršne hranilne vrednosti več. Kot kaže, so slabo narejene, saj so kot suhe hruške.«

V laboratorijsko analizo! Do rezultata blokirano! V nekaterih skledah je več

kosov mesa, oziroma ostankov prekaženega, govedine, svinjskega — vse brez vonja. Za tiste stvari, ki nimajo preveč »dobrega videza« pove lastnica, da je to »za pse«. Kar nekaj kosov je takšnih. Inšpektorja pripomnita, da zelo neradi vidijo, če so skupaj shranjene stvari za ljudi in živali. Tudi jetra v skledici niso za goste, temveč za otroke — domače.

Na kratko, vse preveč domačnosti, nič ni ločeno — to je za goste, to za domače ljudi. Hladilnika bi morala biti dva, vendar...

»Sama ne zmorem vsega,« potarna Marija Čulk in mi ji verjamemo.

Za velik kos »špeha« pove, da je odrezan s šunke in da ga zaradi okusa zmelje v pasulj ali vampe. Salame so večinoma narejene doma, oziroma imajo stalnega mesarja, ki jih pripravi. V hladilniku je med drugim tudi kilogram primorskega pršuta — neuporabnega, za katerega dobila inšpektorja zagotovilo, da ga niso imeli namena uporabiti. Marsikaj je škoda vreči stran, pripomni lastnica, ko inšpektorja pokažeta na krožnik z ostankoma mesa. »Verjamem, vendar se to potem mimogrede kam pritakne,« pravi dr. Kovač. Še kratek pogled na nered na policah in kuhinjski mizi, kjer je skupaj zelenjava, kruh itd., nato pa se prese. lino v prijetno hladno klet.

SALAME, SALAMICE...

Klet je urejena in tudi »dobro založena«. Salame, budjola, precejšnje količine.

V veliki polivinilasti vreči polno domačih salam brez označbe izvora. Preko 40 jih je. Kratek pogovor in Ma-

rija Čulk pove, da jih je prinesel mesar Jaka, poslovodja mesnice »magistrat« ter vprašal, če jih potrebuje. O ceni, da še nista nič govorila, ker ni bilo časa. Poleg te vreče pa še zajetna vreča polna budjol. Tudi Jaka, pove Čulkova. »Rekel je, da jih je delal doma, mi jih pa potrebujemo, ker otroci gradijo in je treba dati malice.«

Inšpektorja zapečatita obe vreči do ugotovitve, kaj in kako je s temi salamami, ki jih ni mogoče podkrepiti z računom.

Sredi dopoldneva je, ko nas vodi pot v znano gostišče »Belaje«, pod vodstvom odločne Irme Koštomaj.

SKRIVNOSTNI RECEPTI

Tudi tu je bilo že zelo živahno in vse sredi dela. Kuhinja lepo urejena, v hladilniku vse na svojem mestu: narezana jetra, pripravljena pečenka, sveža teletina!!!, sicer pa tudi ostali pripravljajni prostori dobro ločeni drug od drugega.

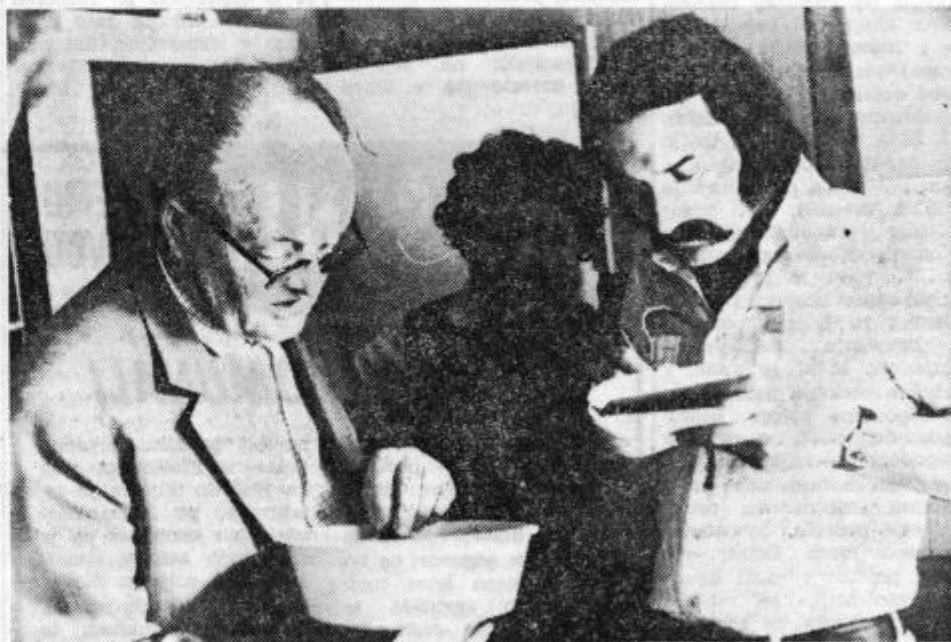
Ker s tem ni bilo veliko dela, smo prešli na suhomesnate izdelke, ki jih za gostišče pripravlja mož lastnice.

»Odkar delam salame, se mi ni niti ena še pokvarila,« se pohvali, inšpektorja pa nekoliko podvomita v takšno gotovost.

»Bomo videli!«

In res, pregled pokaže, da so salame v odličnem stanju. V zadnjem času se poskuša tudi s pripravo pršuta in kot kaže, bo to nova specialiteta gostišča. Na povpraševanje po receptu oziroma specifikaciji za salame, se Koštomaj skrivnostno namuzne.

»Saj veste, kako je to, nikomur ne bi dal recepta,«

1. Inšpektorja »opazujeta« klobase »starejšega datuma« v gostišču Čulk

pove, inšpektorja pa sta vztrajna in tako le pridemo do ugotovitve, da bi bilo v primeru potrebe pač nujno povedati recept. Gostišče zapuščamo z vtisom o prijetni urejenosti, še posebej pa na odlično zavarovanem podstrešju, temačnem, zamreženem prostoru, kjer vise salame in budjole.

RIBE NA HRBTU

V malem bifeju Zupančič (po domače Pri Cilki) dela domača hčerka Mihaela.

»Mama je skočila v trgovino, pride takoj.«

Kljub temu pričneta inšpektorja z delom. Znana specialiteta bifeja so ribe, postrvi, ki jih — žive seveda — pripelje lastnica iz ribogojnice v Zalcu. Pogled v mali bazenček — kopalna kad — v stranskem prostoru odkrije veliko veselo plavajočih rib pa tudi sedem takšnih, ki kažejo belno trebuha.

»Izločite jih, to je poginje na riba,« zahtevata inšpektorja. Sedem lepih postrvi roma v vedro, zatem pa jih posipljejo s pomivalnim praškom zaradi uničenja.

»Riba je lahko izredno nevarna stvar,« razlaga dr. Ko-

vač. »Problem je samo v kisikovih steklenicah. Majhen strošek, vendar ne povsem nujen, kot menijo pač tisti, ki se s tem ukvarjajo. Vendar, lahko bi se zgodilo kaj zelo neprijetnega.«

Medtem se je že vrnila lastnica, ki je povedala, da pač sama vsega ne zmore, saj dela od jutra do večera.

Tudi tu delajo salame sami, in sicer iz mesa, ki ga kupijo v Narezku.

Pregled kuhinje pokaže, da je tudi tu vse zelo »po domače«. Skladiščenje surovin ni zagotovljeno.

Oba inšpektorja majeta z glavami:

»Kot vse kaže, gre zahvala samo vaši skrbnosti, da se ob popolnem nezagotavljanju higienske varnosti še ni kaj pripetilo!«

Velik kos odojka. Inšpektorjev občutljiv nos.

»Bodite odkriti, okolica kosti pri odojku že ima vonj.«

»Kupili smo ga pred nekaj dnevi, dali v skrinjo, nato pa v pripravo.«

Vse je zelo natrpano, prostori izredno majhni, popolnoma neprimerni za tolikšen promet kot ga ima gostišče Pri Cilki. Ljudi privabijo

specialitete: odojek, izredno dober domač kruh, imenitno pripravljene polži, žabji kraki itd. Teda, ko je bife »zaživel« je bil predviden samo za pijače in morda še sendviče, kranjske ter hrenovke. Močan priliv gostov iz Celja in drugod pa je povzročil tudi to, da se gostišče širi v poslovanju, ne pa v prostoru.

»Nimate pogojev za nudenje hrane in samo izredni sreči lahko pripišete, da se že ni kaj zgodilo,« pravi dr. Kovač, lastnica pa vsa nesrečna zagotavlja, kako so pazljivi pri pripravi jedil.

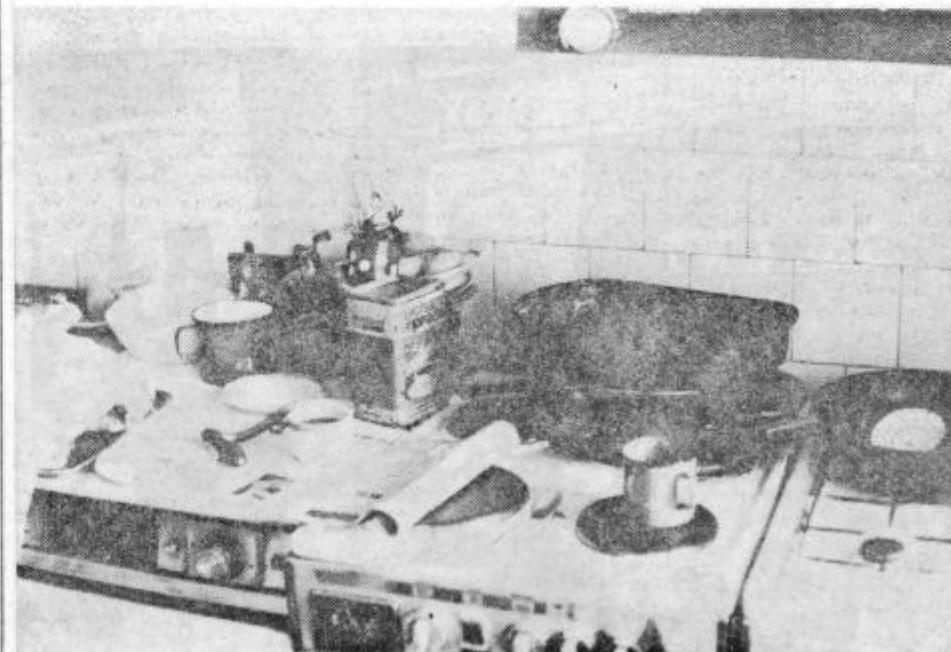
»Veste, kar meni ne diši, nikdar ne bi dala gostu,« pove. »Danes ste morali priti, ko je res vse neurejeno, danes sem imela toliko opravkov,« pripoveduje Zupančičeva — in verjamemo ji. Toda...

Splošen vtis z akcije je bil, da je pri nekaterih zasebnikih vse preveč po domače. Da so morda do »materialov« še bolj pazljivi kot v družbenem sektorju. Vse je potrebno uporabiti. Vendar, to ni v škodo samo gostu, temveč tudi njim.

Fotografije: Tone VRABL
Tekst: Milan SENICAR

2. Se malo pa bo kavica v gostišču »Belaje« gotova

3. Prizor iz kuhinje »Pri Cilki«

SINDIKALNIM DELAVCEM

SREBRNI ZNAK

V petek je bil v Celju slavnostni sprejem, ki ga je v počastitev dneva samoupravljalcev — 27. junija priredil občinski svet ZSS. Med številnimi gosti sta se sprejema udeležila tudi predsednik republiškega sveta ZSS Janez Barborič in predsednik medobčinskega sveta ZSS Celje Franc Kramer. Na slovesnosti je uvodoma govoril Venčeslav Zalezna, predsednik občinskega sveta ZSS Celje, nato pa je podelil dolgoletnim in najbolj zaslužnim sindikalnim delavcem in osnovnim organizacijam sindikata srebrne znake sindikatov Slovenije. Ta visoka priznanja je prejelo 27 posameznikov in 5 osnovnih organizacij. Med posamezniki, ki že več let aktivno in vsestransko delujejo v sindikalni organizaciji, so srebrne znake prejeli: Vera Leskovšek, Ela Krempuš, Roman Jeler, Ivan Gračner, Anton Zibret, Jože Florjančič, Franc Dorn, Franc Dečko, Dora Mohorko, Ignac Ižanc, Avgust Cviki, Anton

Florjančič, Milan Sovič, Franc Završek, Lea Črnak, Miro Medved, Franc Murko, Franc Gorjanc, Ivanka Konča, Jože Kramer, Jože Čebular, Marica Sovič, Jožica Vouk, Janko Cafuta, Vlado Novak, Jože Perčič in Majda

Padežnik. Poleg vseh teh dolgoletnih in delavnih sindikalnih delavcev pa so srebrne znake slovenskih sindikatov prejeli še naslednje osnovne organizacije: v Cinkarni je visoko priznanje prejela osnovna organizacija sindikata

v tozdu Kemije, v Emu v tozdu Radiatorjev, v Tehnocomercatorju in tozdu Maloprodaje, srebrna znaka pa sta prejeli še osnovni organizaciji Prevoznitstva in Ljubljanske banke — podružnice Celje. D. S.

KONJICE

Dogovora še ni

V konjski občini so vse samoupravne interesne skupnosti že izdelale srednjeročne programe razvoja lastnih dejavnosti. Kljub temu pa ugotavljajo, da bo potrebno izdelane programe še temeljito korigirati, saj so tudi nekatere pokazatelje celotnega razvoja konjske občine do leta 1990 že popravili. To velja predvsem za podatke okrog rasti družbenega proizvoda in rasti zaposlenosti, ki so jih pomaknili za nekaj poenov navzdol.

Kljub temu, da je srednjeročni program razvoja občine praktično že izdelan, pa strokovni delavci na samoupravnih interesnih skupnostih vseeno ne vedo, kako izdelati plane družbenih dejavnosti. Najprej zato ne, ker bodo vsi srednjeročni programi razvoja posameznih interesnih dejavnosti vezani na sistem solidarnosti, ki pa v republiki doslej še ni izdelan. Prav tako pa se vo kviru same občine še niso dogovorili, katerim družbenim dejavnostim bodo glede na potrebe združenega dela omogočili največjo stopnjo rasti v srednjeročnem obdobju. Skratka, niso se še dogovorili o prednostnih razvrstitvah razvoja posameznih dejavnosti. To bodo storili v okviru sveta za srednjeročni razvoj že v naslednjih dneh. D. S.

OBVEŠČANJE

KAKOVOSTI ŠE NI

Pred dnevi se je v Celju na razširjeni seji sestal koordinacijski odbor za informacijsko dejavnost pri občinski konferenci SZDL in ocenil prvo številko INDOK informacij. Člani odbora so ugodno ocenili izid prve šte-

vilke INDOK informacij, ki so novost v našem družbeno-političnem sistemu in pomemben prispevek k bolj osveščenemu delu vseh delegatov in njihove baze. Občanom namreč še vedno primanjkuje vseh vrst informa-

cij in INDOK naj bi v bodoče to vrzel zapolnil. S prvo številko mu to sicer ni najbolje uspelo, zato so člani odbora menili, da morajo biti prihodnje številke konceptualno čistejše, v njih naj bo več kratkih mobilizacijskih prispevkov, ki bodo potrjevali aktivnost Celjanov na vseh ravneh družbenega dela in odločanja, hkrati pa tudi usmerjali občane k pravilnemu vrednotenju družbenih akcij. V prihodnjih številkah je tudi treba objaviti več podatkov, ki so za občane zanimivi in potrebni, so menili člani odbora.

V nadaljevanju so ocenili zastopanost Celja v sredstvih množičnega obveščanja. Kot osnova ocenit je služila analiza o številu prispevkov iz Celja v treh osrednjih slovenskih dnevnikih. Medtem ko so člani odbora menili, da je količinsko prispevkov dovolj, pa so bili do vsebine objavljenih prispevkov bolj kritični. Predvsem so pogoščali več ustvarjalno kritičnih člankov, več zapisov iz delovnih sredin in krajevnih skupnosti, več konkretnega pisanja o dosežki pri stabilizaciji, gospodarski problematiki ter delu v družbenih organizacijah. Preveč pa je forumskega pisanja, ki ne poseže na tista področja, s katerih rabijo in želijo občani največ informacij. Zelo slabo dnevnikarji pišejo o delu sindikata in premalo o uveljavljanju delegatskih odnosov.

Ugotovitve s seje bodo strnili v oceno, ki jo bodo jeseni s podrobnejšo in bolj kakovostno analizo, ki bo zajela večino slovenskega tiska, pa tudi radio in televizijo, še razširili. Ob koncu so se člani koordinacijskega odbora za informativno dejavnost dogovorili še, da bodo do konca leta v sodelovanju s centrom za raziskovanje javnega mnenja in množičnih komunikacij pri Fakulteti za sociologijo politične vede in novinarstvo opravili raziskavo o procesih komuniciranja in odločanja v celjski občini.

ZBOR BRIGADIRJEV

Pred jamo Pekel so se minulo nedeljo zbrali brigadirji, veterani povojnih delovnih akcij iz žalske in mozirske občine. Njihov vnovičen zbor sta skupaj pripravili občinski konferenci ZSMS Zalec in Mozirje, s svojim zborom in srečanjem pa so brigadirji iz obeh občin proslavili 30-letnico mladinskih delovnih akcij.

Zbora se je udeležilo okoli 150 veterani. Slavnostni govor je imel predsednik republiške konference ZSMS Ljubo Jasnič, ki je v govoru poudaril pomen prvih delovnih akcij, ki so se pričele že v NOB, ko so mladinci okupatorju izpred nosa pobirali pridelke iz polj. Po osvoboditvi so nato mladi polni zanosa obnavljali porušeno domovino. Zgradili so proge Brčko-

Banovići, Samac—Sarajevo, tovarne, ceste in mesta. Mladi tudi danes uspešno nadaljujemo tradicije brigadirjev. Samo letos je bilo v Sloveniji nad 4000 mladih samoupravljalcev v različnih delovnih brigadah. Tudi današnje delovne akcije so potrdilo neprecenljivo želje, da še bolj negujemo in razvijamo osnovne vrednote naše družbe — tovarništvo, bratstvo in enotnost, enakopravno sodelovanje med narodi in narodnostmi, socialistični humanizem. Proslavi je sledil kulturni program, ki ga je pripravila poljska mladina in mozirski mešani pevski zbor, ob koncu zbora pa so brigadirji poslali tovarišu Titu pozdravno pismo.

TONE TAVČAR

Brigadirji, veterani mladinskih delovnih akcij, so se na svojem zboru vnovič postrojili kot v nekdanjih brigadah in predali predsedniku republiške konference ZSMS Ljubo Jasničuraport.

ŽALSKA MLADINA

VRSTA PRIZNANJ

Vrsta mladincev in aktivov ter klubov ZSMS iz žalske občine je v zadnjem času prejela več visokih priznanj, ki pričajo, da delo mladine v žalski občini dobro teče. Med priznanji je treba v prvi vrsti omeniti uspehe mladinskih klubov iz občine, ki so v letošnjem tekmovanju »Naš Klub 76« poželi lepa priznanja. V skupini B je osnovna organizacija ZSMS iz Sešč zasedla tretje mesto, medtem ko sta si v skupini C razdelili prvo mesto osnovni organizaciji ZSMS iz Prebolda in Vrbja. V tekmovanju je samo iz žalske občine sodelovalo 12 osnovnih organizacij.

Tudi v tekmovanju »Najboljša osnovna organizacija v TOZD in OZD«, ki ga je razpisala republiška konferenca ZSMS, je med 12 organizacijami, ki so v Sloveniji prejela priznanja ena iz žalske občine. Priznanje je dobila osnovna organizacija ZSMS iz Aera-Sempeter. Kot najboljša konferenca pa je pred dnevi prejela republiško priznanje tudi konferenca mladih delavcev pri občinski konferenci ZSMS.

Tudi posameznih priznanj je bilo precej. Omeniti velja predvsem priznanje Antonu Zupancu v akciji »Mladi novator«, ter priznanja Stanki Gabersček, Vesni Osterjaš in Magdi Serdoner v akciji »Najboljši samoupravljalca«.

Vrsta priznanj organizacijam in posameznikom v žalskih organizacijah Zveze socialistične mladine priča, da so mladi v žalski občini ak-

tivni in resno izvršujejo naloge, ki jim jih zastavlja republiška ali občinska konferenca Zveze mladine. —čič—

ZALEC

SREČANJE MLADIH ZADRUŽNIKOV

Konferenca mladih v kmetijstvu pri občinski konferenci ZSMS v Zalcu je pred dnevi poslala vsem aktivom mladih zadrudnikov in zadrudnim enotam v občini razpis, v katerem poziva mlade kmetijske delavce na skupno srečanje. Namen srečanja ni le v tem, da se mladi kmetijski člani bolj spoznajo in izmenjajo izkušnje pri svojem delu. Srečanje bodo izkoristili tudi za tekmovanje, v katerega bodo vključili košnjo, spravilo trave, postavljanje hmečev in še kaj. Gre torej za poskus konference mladih v kmetijstvu, da bi z različnimi oblikami medsebojnih srečanj še bolj uskladila delo mladih zadrudnikov in jih spodbujala k aktivnejšemu skupnemu delu. —SB—

LIBELA Celje

razpisuje
za šolsko leto 1976/77 naslednje štipendije:

- 4 štipendije na Fakulteti za strojništvo
- 2 štipendiji na Elektro fakulteti — šibki tok
- 2 štipendiji na Tehniški srednji šoli — strojni oddelki
- 2 štipendiji na Ekonomski srednji šoli

Prednost pri izbiri imajo:

- otroci delavcev, zaposlenih v LIBELI
- kandidati, ki so končali predhodno šolanje z boljšim uspehom
- kandidati, ki izhajajo iz socialno šibkih družin
- višji letniki.

Prošnje, napisane na obrazcu DZS-1,65, z dokazili o materialnem položaju in učnem uspehu bo sprejemala kadrovska-spolna služba 15 dni po objavi. O izidu razpisa bodo kandidati obveščeni do konca julija.

NOVO NA RIFNIKU

ARHEOLOŠKE NAJDBE PREMAJHEN PROSTOR

Arheološko zanimiv 570 m visoki Rifnik nad Sentjurjem hrani v svojih nedrjih vrsto izrednih zgodovinskih znamenitosti. Kljub temu, da vrše arheologi že dobrega pol stoletja izkopavanja, prihaja se vedno do novih izsledkov. Nedavni mednarodni arheološki simpozij v Ljubljani, odkoder so prišli njegovi udeleženci tudi na ogled Rifnika je dal pobudo za nova raziskovanja, ki jih kot že vsa prejšnja leta z neumorno zagnanostjo vrši kustos celjskega muzeja prof. Bolta.

Pred 14 dnevi obnovljena izkopavanja so dala zelo hitro zanimive rezultate. V narokih (to je prostor pred cerkvijo, kjer se zbirajo verniki) so odkrili sarkofag (kamnito rakev) v katerem so našli okostje moškega,

verjetno duhovnika in njegove žene. Na moškem okostju so našli pasno sponko s ščitastim trnom, ki se ga je držalo še nekoliko usnja, na ženskem pa lasnico z nekaj ohranjenimi lasmi. Okostje spada časovno v obdobje med 5. in 6. stol. po našem štetju in je razmeroma dobro ohranjeno.

Tik pod samim vrhom Rifnika na jugovzhodnem delu naselbine so odkrili temelje hiše in v njej razne drobnarije kot železne nož, in fragmente (ostanke) koščene glavnice. Ob cisterini je bilo pri poglobljanju najdenih nekaj zanimivih novcev iz 1. stoletja po našem štetju. Spodnja plast naselbine dokazuje prazgodovinsko naselitev na tem mestu. V prizidku bazilike na severni strani so v vzhodnem

delu odkrili baptisterij ali krstnico pri kateri je še dobro ohranjen odtok za vodo. Krstnica je bila pregrajena z leseno ograjo.

Prof. Bolta ima v načrtu zaščititi cisterno na ta način, da bi jo pokrili s streho in v njej pripravili priložnostni lapidarij t.j. prostor za obdelanimi kamni.

Iz najnovejših odkritij sodimo, da arheološka vrednost Rifnika raste in da s temi najdbami še ni bila napravljena zadnja poteza, saj se bodo izkopavanja še nadaljevala. Izkopavanje financira raziskovalna skupnost SR Slovenije in delno kulturna skupnost občine Sentjur. Velika pridobitev je tudi cesta s katero je postal Rifnik iz južne strani lahko dostopen.

ERNEST REČNIK

CELJE

AKADEMIJA JE USPELA

Pedagoški šolski center v Celju je priredil v petek, 25. junija v Narodnem domu zaključno akademijo, ki je bila v programskem smislu in po kvaliteti zavodu v čast. V poldrugo uro trajajočem sporedu so se zvrstili solisti in razne skupine, predvsem glasbene, v pestrem zaporedju solidno nastudiranin točk Šolski orkester pod vodstvom Olge Tičar je uvodoma zaigral dve skladbi: Glinkovo »Vanjino pesem« in Baklanove »Mazurke«. Jenkovo »Strunama« je zapela nadarjena sopranistka Nuša Pieteršek s spremljavo orkestra. Solistka ima liričen sopran, registri ji povzročajo še nekaj težav, a je intonacija bila prav dobra in muzikalni izraz primeren. Pianistka Božena Hrup je zaigrala Mendelssohnov »Rondo capriccioso« tehnično presenetljivo zanesljivo z blestečimi oktavnimi pasajami. Zelo simpatično je bila sprejeta skupina izraznega plesa, ki je preprečljivo doživetvo izvedla dve točki: »Smog« in »Stebere«. Skupino je nastudirala Nuša Vouk ter izbrala primerno glasbo, izvajano s pomočjo magnetofona. Omeniti je še recitatorico Karmen Magyar, ki je brala odlomek iz Cankarja in dobro napovedovalko Mariko Pozlek.

V zadnjem delu programa je zapel dekliški zbor 6 pesmi: najprej Palestrinovo »Ave regina caelorum«, Kodalyjevo »Gozdne noči« itd. Zbor vodi prof. Vid Marcen, po eno pesem sta dirigirali dve dijakinji, članici zbora. Nič zato, če dirigiranje ni bilo suvereno, vsak začetek je težak in dobro je, da začne človek mlad to, kar bo pozneje njegov poklic.

O zboru smo že prej pisali, da je dober ter ima lepe perspektive zaradi svojih osnovnih kvalitet, od katerih je treba poudariti zlasti pravilno nego glasov in lepo fraziranje.

Dvorana ni bila polno zasedena, a maloštevilni poslušalci so pozornost sledili programu ter nagradili izvajalce s prisrčnim ploskanjem. Akademija je uspela ter dokazala, da je v Pedagoškem šolskem centru izvenšolskemu kulturnemu delovanju mladine očitno posvečena velika skrb.

EGON KUNEJ

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

Izletnik

Celje

TOZD turistična agencija
CELJE, Stanetova 2

vas v sodelovanju z AIR TOURS YUGOSLAVIA vabi na prijeten dopust in bogasto novih doživetij, katera vam nudijo peščne obale TUNISA, otok sonca RODOS, andaluzijsko letovišče COSTA DEL SOL, divja obala s ohranjenimi naravnimi lepotami — COSTA BRAVA, biser Sredozemlja, čistega ozračja in bujnega rastlinja — MALLORCA.

Tudi na jadranski obali vam AIR TOURS nudi izbiro letovanj v tedenskih ali dvotedenskih aranžmajih. Potujete lahko z letalom ali z lastnim prevozom.

Pohitite s prijavi!

IZLETNIK vas v lastni organizaciji popelje v mesecu avgustu na 4-dnevno zanimivo potovanje v MAINAU in DAVOS.

KONJIŠKA KNJIŽNICA

Največji problem, s katerim se že leta in leta otepajo v konjiški knjižnici, je prostor. Majhen je, natlačen s policami knjig in časopisov. Vanj ne morejo postaviti niti ene same mizice, ob kateri bi lahko obiskovalci nemoteni sedeli kako urico ali dve in prebrali knjigo ali časopis. V Konjicah so se že pogovarjali o tem, kako rešiti prostorsko stisko v knjižnici in rečeno je bilo, da bo knjižnica dobila čez kakšno leto prostore v novi stanovanjski blagovni hiši, ki jo bodo gradili. A o nedorečenih načrtih raje molčimo.

Pred časom so uslužbenke knjižnice obdelale zanimivo analizo, s katero so želele pokazati na strukturo in število obiskovalcev knjižnice, na število izposojenih knjig, ugotoviti, katere knjige so najbolj brane. Podatki, ki so jih izluščile z analizo, so izredno zanimivi. Tako je iz njih razbrati, da so najpogostejši obiskovalci knjižnice mladi ljudje. Med odraslimi je največ obiskovalcev ženskega spola (2343), medtem ko je moških le 858. Tudi med mladimi obiskovalci je veliko več mladih kot mladih

dincev, saj je število prvih 3408, drugih pa 1649. Zanimivi so tudi podatki o branih knjigah. Iz podatkov je videti, da so vsi obiskovalci lani prebrali 16.362 knjig in da so od tega prebrali daleč največ povesti in romanov — 9767! Strokovne literature so se obiskovalci posluževali le malo. Strokovnih zemljepisnih in zgodovinskih knjig so prebrali 302, knjig, ki sodijo med literaturo socialnih ved 158 in uporabnih ved 94. Največ obiskovalcev pa je prebralo naslednje knjige, ki seveda sodijo v vrsto povesti in romanov: Marta, Kraljičin ljubimec, Senta, Deborah in Izžgani.

Ko že govorimo o podatkih, ki karakterizirajo delo konjiške knjižnice v lanskem letu bi vseeno veljalo omeniti še en podatek, ki pa ve-

lja za letošnje leto. In ta je, da so v konjiški knjižnici letos kupili le 245 novih knjig. Število je izredno majhno, pa čeprav je res, da knjižnica za isti denar, kot ga je imela pred par primer tremi leti, lahko kupi pol manj knjig. Vendar pa je težava tudi v tem, da Mladinska knjiga, pri kateri konjiške knjižničarke kupujejo in naročajo knjige, nima na zalogi dovolj knjig, da bi jih lahko pošiljala knjižnici. Verjetno jo kot številne druge ustanove pesti pomanjkanje obratnih sredstev, brez katerih pa velikega števila novih in raznolikih knjig ne more naročiti. In tako je zaradi težav pri Mladinski knjigi osiromašena tudi konjiška knjižnica. Ker pa to edina težava, jo knjižničarke in obiskovalci zlahka razumejo. D. S.

ŽALEC

PROGRAM PRAZNOVANJ

Letošnji občinski praznik bodo občani žalske občine proslavili z vrsto zanimivih prireditev, ki so se že začele minulo soboto z zborom ukrajenih otrok v Grižah in nedeljskim srečanjem povojnih brigadirjev ter proslavo 95-letnice prostovoljnega gasilskega društva v Zalcu.

Ogledimo si še program prostih prireditev ob prazniku občine:

2. JULIJ: ob 18. uri — otvoritev razstave Adija Arzenika v Savinovem razstavnem salonu

3. JULIJ: ob 10. uri — otvoritev trdnice v Zalcu

ob 20. uri — KONCERT PEVSKIH ZBOROV PROSVETNIH DRUŠTEV BRASLOVCE IN LETUS V DOMU KULTURE V LETUSU

4. JULIJ: ob 9. uri — pohod mladine po partizanskih poteh po Dobrovljah

ob 9. uri — otvoritev razstave v osnovni šoli Letuš

ob 9. uri — lovsko strelsko tekmovanje za prehodni pokal občine pri koči LD Braslovce na Dobrovljah

ob 15. uri — proslava 70-letnice prostovoljnega gasilskega društva Letuš

ob 20. uri — taborniški dogalec z ognjemotom v Letusu

5. JULIJ: ob 15.30 — otvoritev igrišča in rokometni turnir v Letusu

6. JULIJ: ob 15.30 — sindikalno prvenstvo v plavanju v Preboldu

ob 17.30 — šahovski turnir v domu kulture v Letusu

7. JULIJ: ob 15. uri — nogometni turnir v Letusu

ob 20. uri — nastop folklorne skupine in ansambla Svoboda Sempeter v domu kulture v Letusu

8. JULIJ: ob 16. uri — streljanje zračno puško pri igrišču v Letusu

9. JULIJ: ob 17. uri — PARTIZANSKO SREČANJE Z ODKRITUM SPOMENIKA ŽRTVAM NOB IN SPREJEM MLADINCEV V ENOTE TERITORIALNE OBRAMBE

10. JULIJ: ob 9. uri — tekmovanje trim v Preboldu

ob 10. uri — otvoritev vrta na Polzeli

ob 15. uri — otvoritev doma ribiške družine Sempeter v Presejrih

ob 20. uri — gledališka predstava Razvalina življenja v domu kulture Letuš

11. JULIJ: ob 6. uri — budnica

ob 8.30 — promenačni koncert godbe na pihala v Letusu

ob 9. uri — SVEČANA SEJA SKUPSCINE OBČINE, OBČINSKIH IN KRAJEVNIH DRUŠTENOPOLITIČNIH ORGANIZACIJ, SAMOUPRAVNIH INTERESNIH SKUPNOSTI IN KRAJEVNE SKUPNOSTI LETUS V DVORANI DOMA KULTURE LETUS

ob 10. uri — kulturni program

ob 11. uri — otvoritev krajevnega središča in komunalnih objektov v Letusu.

100 LET GLEDALIŠČA V MOZIRJU

Takoj po osvoboditvi so leta 1945 meseca julija na novo osnovali gledališko družino Prosvetnega društva. Na sestanku, kjer so se zbrali vsi krajanji, ki jim je bilo kaj do kulturnega življenja in razvoja kraja, so zbrali za vodjo Franja Cesarja. H gledališki družini je takrat pristopilo preko sedemdeset gledališko vnetih Mozirjanov in okoličanov iz vrst kmetov, obrtnikov, delavcev, intelektualcev in mladine. Še istega leta so v domu Partizana 3. avgusta uprizorili kot dobrodošlico internancem in izseljencem partizanski miting s skeči in enodejankami: Klic domovine, Partizanski tabor, Klopčičevo Mati ter burko Eno uro doktor. Sodelovali so tudi vojaki JLA. 12. septembra je bila proslava v počastitev osvoboditve Mozirja z istoimenskim skečem in še dvema skečema: Bedak in Zmagovalci. Tedaj je nastopil tudi pevski zbor. Istega leta so 26. decembra igrali Cankarjevega Kralja na Betajnovi. To delo so igrali v Mozirju in v Gornjem Gradu. Naslednje, 1946. leto, so v februarju mesecu za pustno zabavo izvedli veselo igro Dva para se ženita, 27. aprila so izvedli v počastitev OF Punt, 3. avgusta pa znano Linhartovo komedijo Veseli dan ali Matiček se ženi. 26. decembra so igrali Celjske grofe — to dramo so uprizorili štirikrat. Davkrat so igrali v Mozirju ter gostovali v Rečici in v Šoštanju.

Leta 1947 so 9. marca v počastitev dneva žena igrali Svet brez sovraštva, 16. aprila pa Desetega brata (dvakrat). 24. avgusta so izvedli Veliko puntarijo in

ob dveh uprizoritvah v Mozirju gostovali tudi v Šoštanju. Za Silvestrovo so zaigrali Analfabeta.

Leta 1948 je prišla na oder dobro znana in vedno dobrodošla Nušičeva Gospa ministrica. Tudi z njo so gostovali v Šoštanju. 7. marca so za dan žena uprizorili Volkodlake, 17. aprila pa Žižkovo Miklovo Zalo. V Mozirju so jo igrali kar štirikrat, gostovali pa so v Šoštanju in Zalcu.

Leta 1949 je mozirski oder spet obiskal stari dobri Nušič z Zalujočimi ostalimi, 10. julija pa so uprizorili Kranjčev Pot do zločina. Tudi s tem delom so gostovali v Šoštanju. S to predstavo si je mozirska gledališka skupina priborila na republiškem ocenjevanju dramskih skupin drugo mesto! Prvi so bili Kranjčani z 49 točkami, Mozirje pa je zaostalo samo za eno točko (48). Poglejmo še ta stavek iz kronistovih zapiskov: »1950 — predvidena in delno nastudirana igra Ivana Cankarja Za narodov blagor v mesecu aprilu, se ni do kraja realizirala radi udarniških akcij v gospodarstvu.«

Leta 1950 je Franjo Cesar prešel v poklicno gledališče v Celje in je režisersko delo v Mozirju za njim prevzel v mesecu septembru Franjo Štajner. Ob koncu tega leta so za Silvestrovo uprizorili igrico Gumb. Leta 1951 so izvedli Sneguljčico in v aprilu Finžgarjevo Razvalino življenja. Naslednje leto je bila na vrsti Pepelka (bi rekel človek, da so po akcijah v gospodarstvu nastopili pravilni časi) ... v aprilu je prišel na oder Držičev Dundo Maroje in v decembru Desetnica Alenč-

ca. Leta 1953, aprila meseca, so uprizorili Rokovnjače, avgusta Težko uro in decembra Rdečo kapico. Naslednje leto — leta 1954 — je bila samo ena uprizoritev in to Cankarjev Hlapec Jernej in njegova pravica. Leto zatem so Mozirjani dvakrat gledali Budakov Metez.

Leta 1960 je bil dograjen nov prizidek s površino 120 kvadratnih metrov. Preuredili so tudi dvorano, kjer je bilo 280 sedežev, tako, da so v njej lahko predvajali filme. Ta zamisel o preureditvi je segala še v leto 1948, vendar ni bilo denarja.

Takšna dvorana in tak oder pa sta ostala gledališko nema kar celih dvajset let. Gostovale so druge skupine, poklicno gledališče iz Celja, domačini pa niso stopili na oder. Dvorana je služila tudi kot kinodvorana in kot smo že omenili, gostovalo je celjsko gledališče in to kar petkrat.

Ce se tokrat ozremo na prehojeno pot gledališkega neva v Mozirju in pri tem izzamemo neaktivna in vojna leta, dobimo izredno bogat in pester gledališki mozaik. Preko 120 uprizoritev z več kot 160 predstavami. Pri ustvarjanju navedenih del je sodelovalo okoli 250 gledaliških entuziastov Mozirja in okolice. Dela so režirali: Janez in Jože Lipold, Anton Aškerc, Rudi Skoflek, Alojz Goričar, Ivan Cesar, Franc Hribernik, Ivan Mrevlje, Josip Kostanjšek, Drago Predan, Vili Platovšek, Franjo Cesar, Franjo Štajner in še drugi, vendar njihova imena niso znana. Spomnimo se tudi že umrlih ustvarjalcev: Blaža Goričana, Matjaža Vinka in Tonea, Ivana Mrevljeta, Franca Širka, Ivana Dolenca, Ivana Vajdo, Ivana Završnika, Franca Lekšeta, Ančke Prisan-Matjaževa, Francke Mikekove, Neže Marolt-Skorškove, Nate Remšetove, Pavle Tribuč-Hribernikove, Josipine Blaž, p. d. Tratnikove, Franca in Rafaela Skorška, Jožeta Pečnika, Ivana Bitenca in drugih.

(Nadaljevanje in konec prihodnjic)

LETEČE UREDNIŠTVO V LETUŠU — LETEČE UREDNIŠTVO V LE

Letuš, ena najmanjših krajevnih skupnosti v žalski občini, bo letošnji občinski praznik pričakal v novi preobliki. Delavci in krajanji skupaj hite, da bi do osrednje proslave občinskega praznika končali dela pri ureditvi krajevnega središča. Nov obraz Letuša bo še lepši in privlačnejši od starega.

foto: TONE TAVČAR

ZA PRAZNIK VELIKO NOVEGA

Občani žalske občine praznujejo svoj občinski praznik vsako leto v drugi krajevni skupnosti. Ob tem v tej krajevni skupnosti naredijo veliko novega in rešijo vsaj najnujnejše komunalne probleme. Nič drugače ni letos, ko bodo žalski občani proslavili svoj praznik v eni najmanjših krajevnih skupnosti v občini — v Letušu.

JOZE KUDER, predsednik pripravljalnega odbora za proslavo občinskega praznika v Letušu nam je povedal, da so v dneh pred praznikom naredili v Letušu toliko, kot še nikoli poprej. Letuš je namreč po osvoboditvi ostal nekako ob robu. Krajanji niso in niso prišli na vrsto, da bi rešili njihove vsaj najosnovnejše probleme, saj razen osnovne šole Letuš ni prido bil prav nič.

»Ob prazniku občine«, pripoveduje Jože Kuder, »bomo v Letušu predali namenu vodovod, ki bo zaenkrat oskrboval z vodo le Letuš, vendar ima še velike zmožljivosti in bomo nanj priključili še dve ali tri sosednje vasi.

Druga pomembna pridobitev za kraj so ceste. Popravili smo skoraj vse cestne odcepe, večino smo jih tudi asfaltirali, saj smo položili nad 4,5 kilometra asfalta. Veliko

za kraj pomenijo tudi novi prostori za družbene organizacije. Nekdanjo tovarno Cinkarne smo preuredili in dobili lepo dvorano, sejno sobo, prostore za krajevo skupnost, kabinete za družbene in kulturno-prosvetne organizacije. Mnogo so naredili tudi

gasilci, ki so bivšo sodarno preuredili v nov gasilski dom, zelo pa so zadovoljni tudi vsi, ki jim je pri srcu šport. V Letušu bomo ob prazniku namreč odprli novo igrišče za rokomet, košarko in odbojko. V bližini igrišča urejamo še prostor za kamping, nekdanjo Strugo pa čistimo in bomo tu naredili lep naravni bazen.

Se nekaj ne smem pozabiti. Uredili smo tudi središče Letuša, glavno križišče in avtobusne postaje, kar občanom veliko pomeni. Res se kar nismo mogli načuditi, kako nov in svež je videti Letuš. Krajanji pa so nam pripovedovali, da so tudi sami presenečeni, da so v Letušu pridobili tako veliko. Vsa dela so stala približno 700 starih milijonov, denar pa so dobili iz sredstev referendumu, komunalne interesne skupnosti, vseh samoupravnih interesnih skupnosti, občinskega proračuna in samoprispevka občanov. Krajanji so mnogo naredili tudi sami, saj so samo ob izgradnji družbenih prostorov in čiščenju Struge

delali nad 6.000 udnaršnih ur. Gasilcem je skromna sredstva prispevala občinska protipožarna skupnost, gradnjo igrišča pa je financirala telesnokulturna skupnost.

Letušani so z velikimi pridobitvami v kraju torej lahko več kot le zadovoljni, saj niso pridobili le v materialnem smislu, še več so pridobili z dokazom, kako veliko lahko krajanji naredijo sami, če so enotni in če vedo kaj rabijo in želijo.

B. S.

BOLJŠI ČASI

Ob pripravah na praznovanje občinskega praznika v Letušu je doživelo svoj preporod tudi delo krajanov v krajevni skupnosti. V preteklih letih so bili ljuje mnogo manj prisotni pri delu in obravnavi problemov krajevnih skupnosti. Letos pa ko je delo krajevnih skupnosti pričelo dobivati nove, konkretnije oblike, je začelo tudi delo krajanov. To ne velja le za krajanje, še bolj velja za delegate krajevnih skupnosti, in za njen svet.

Mirko Flere, predsednik sveta krajevnih skupnosti, pripoveduje o delu krajevnih skupnosti: »Glavne probleme tega kraja smo ob pripravah na občinski praznik v Letušu rešili. Naš glavni cilj je bil obnova in dvig Letuša. Prvi del smo dosegli. Letuš je obnovljen. Sedaj nas čaka težje delo, ko si želimo našo krajevo skupnost dvigniti med bolj razvite. Naše perspektive so v razvoju kmetijstva, saj imamo v krajevni skupnosti okoli 20 zaščitenih kmetij, še več pa želimo doseči na področju razvoja obrti in turizma. Za to imamo lepe možnosti, saj v urbanističnem redu Letuša, ki je trenutno v razpravi, predvidevamo več lokacij za obrtnike. Radi bi dobili turistično društvo, saj bo z razvojem rekreacijskega centra ob Sa-

vinji ter z obnovo gostišča Sulcer, ki ga bo na isti lokaciji zgradil Izletnik, turistov v našem kraju vse več, več pa jim bomo tudi lahko ponudili. Nudili bomo lepo naravo, ribolov, kopanje v čisti Savinji, ki je v Letušu že dovolj topla, ponudili bomo tudi naše storitvene dejavnosti.

Načrti Letušanov so torej več kot jasni. Utemeljeni so, postavljeni na zdrave noge in realni. Letušu se torej tudi po tej plati, ob tem, da bodo krajanji tudi v prihodnje še enotneje nastopali in se skupaj borili za doseg svojih ciljev, obetajo boljše časi.

B. S.

SZDL V LETUŠU

PRIZADEVNO DELA

Ko smo se zbrali tam v združenem domu v okviru letočega uredništva na pomenku z občani Letuša, je bil med njimi tudi sekretar krajevnih skupnosti SZDL Franca Skruba.

Kako se pri nas uveljavlja nova vloga Socialistične zveze, sem ga vprašala.

Povedal mi je, da se frontna vloga Socialistične zveze v Letušu kar dobro uveljavlja. Organizacija združuje vsa interesna združenja, od gasilcev, jamarjev, do društva prijateljev mladine, prav tako pa se tesno povezuje z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijama kot sta partijska in mladinska. »Tudi v različnih akcijah se tesno povezuje med seboj,« mi je dejal Franc Skruba. »To se lepo vidi tudi v pripravah na praznovanje občinskega praznika, kjer smo res vsi temeljito prišli za delo. Lahko rečem, da pri nas ne steče niti ena akcija, pa naj bo to politična akcija ali pa akcija za obnovo kraja, mimo družbenopolitičnih organizacij, posebno še Socialistične zveze. Ena sama organizacija ali društvo bi brez podpore vseh ostalih težko delala.«

Franca Skruba mi je povedal marsikatero tudi o pripravah na letošnji občinski praznik, ki je seveda glavna skrb občanov Letuša. Ker pa o tem piše kolega v posebnem članku, stvari ne bi ponavljala. Zaustavila pa bi se ob besedah, ki jih je Franc Skruba namenil delu delegatov v njihovi krajevni skupnosti. Dejal je, da je to delo dokaj dobro, čeprav je bila ocena uveljavljanja delegatskega sistema v žalski občini zelo slaba. Delegati se redno sestajajo pred vsako sejo skupščine, pa naj bo to

občinska ali pa skupščine interesnih skupnosti. Na sejo povabijo tudi predstavnika sveta krajevnih skupnosti in

D. S.

ŠOLA V LETUŠU

V NOVI PREOBLEKI

Osnovna šola v Letušu je podružnica šole Vlado Bagat iz Braslovč. Učenci, 44 jih je, radi prihajajo v šolo, čeprav morajo priti nekateri iz precej oddaljenih vasi in zaselkov. Peš ali del poti z avtobusom prihajajo učenci po znanje iz Podgorja, Slatine, Dobrovelj in Letuša. Skoraj tretjina otrok prihaja v šolo iz Dobrovelj, ki so tudi najbolj oddaljene in jih zato pripelje šolski minibus.

Kot posebnost velja omeniti, da na šoli, kjer poučuje dve učiteljici, Zora Dobnik in Bogomila Pešec, teče kombiniran pouk. To pomeni, da so v istem razredu učenci prvega in drugega razreda, v eni učilnici pa teče pouk za učence tretjega in četrtega razreda. Ta stran pouka ima svoje dobre in slabe strani, sicer pa so se učenci in učiteljci navadili nanjo in jim že zdavnaj ne dela več težav. Poleg tega so v času male šole v istih učilnicah še bodoči solarji, ki jih učiteljici primerno zaposlita z delom in kljub njihovi prisotnosti teče pouk mirno naprej.

Letošnje šolsko leto so na tej majhni podružnični šoli v

Letušu zaključili s skoraj sto odstotnim učnim uspehom. Na veliko ovir in težav so naleteli skozi šolsko leto, zato se vsi skupaj še bolj vsele uspeha. Šola je dobro opremljena z različnimi učnimi pripomočki in učili, čeprav vseh le še nimajo. Pionirska knjižnica nudi otrokom veliko čtiva in vse potrebne knjige za program Kajuhove bralne značke. Iz te osnovne šole je tudi občinska prvakinja Vesele šole za tretji razred. Otroci skupaj z obema učiteljicama pripravljajo proslave ob vseh pomembnih praznikih, ki so dobro obiskane tudi s strani staršev. Veliko podporo in pomoč najde šola pri Društvu prijateljev mladine in vseh ostalih družbenopolitičnih organizacijah v kraju in seveda pri matični šoli v Braslovčah, ki ima za njihovo delo veliko mero razumevanja. Ravnatelj osnovne šole iz Braslovč se skupaj z obema učiteljicama trudi, da bi delo na šoli še izboljšali in skupaj iščejo nove oblike in poti vzgojnega dela.

Šola je stara že 75 let, vendar je v zadnjem času precej spremenila svojo zunanjo

in notranjo podobo, predvsem po zaslugi samoprispevka občanov. Prej vedno hladne učilnice se sedaj lahko ponašajo z novo urejenim centralnim ogrevanjem, saj stare peči na trdo gorivo niso več zadoščale. Po zaslugi praznovanja občinskega praznika v tem kraju, je šola dobila svoj vodovod in asfaltni trak do šole, v kratkem bo na šoli zazvonil še telefon, česar so še posebno veseli. Njihova velika želja pa je, da bi imeli še svojo telovadnico, brez katere je zlasti v zimskih mesecih zelo težko. Poleti in spomladi se otroci razgibajo na urejenem igrišču, pozimi pa kar v učilnicah. Upajo, da bodo do leta 1980 dobili še vrtec, kar bi bilo za otroke in kraj velikega pomena.

Rezultati so pokazali, da učenci to šolo zapustijo z dobrim in trdnim znanjem in jim prešolanje na matično šolo ne dela bistvenih težav. Zaradi kombinirane oblike pouka se otroci navadijo samostojnega dela in discipline, kar vse je osnova za dobro doseganje učnih uspehov v višjih razredih.

MATEJA PODJED

UREDNIŠTVO USPELO

Na letočem uredništvu v Letušu smo bili le nekaj ur, pa smo kljub temu zbrali mnogo zanimivosti o življenju in delu v tem kraju, ki jih boste nedvomno radi prebrali. Akcija nam ne bi uspela, če ne bi domačini zastavili vse sile, da so nam pomagali, tako pri izbiri snovi za pisanje, kot pri organizaciji naših pogovorov s krajanji. Zato vsem, ki so nam pomagali — hvala.

Ze v tej številki posvečamo Letušu celo stran. Vendar to še ni vse. Tudi v prihodnjih številkah boste lahko našli zanimive prispevke iz Letuša, pa tudi zapisov v našem radiu ne bo manjkalo.

V letočem uredništvu smo bili: Bojan Volk, glavni in odgovorni urednik tednika in radia, Mateja Podjed, Tone Tavčar, in Branko ter Damjana Stamejčić.

P ISMA

DOLGOLETNI PRIJATELJ

Z junijem t. l. prenehajam biti naročnik Novega tednika. Že nekajkrat prej sem predlagal, da bi objavljali tudi najvažnejše dogodke, ki pač ljudi zanimajo, na splošno. Ostalo je po starem: propaganda v okviru celjske regije, pa dosti tudi takega, kar bolj spada za vaške plovce jezikovih gostobesednežev. Izgleda, da se nič ne gledujete na drugo časopisje. S tako četo novinarjev bi časniki zmoogli biti popolnejši informator. Opuščate torej bistveno. Tako na primer niste poročali o izgradnji in otvoritvi za vso Jugoslavijo tako pomembnega ogromnega objekta železniške proge Beograd-Bar. In TV spored, včasih je, včasih ga ni. Tako ne dela noben drugi časniki.

Le pogledajte kartoteko naročnikov, kako dolgo sem NT prejemal, pa vam bo jasno, da ga ne odpuščam brez razloga.

Torej jemljem slovo od dolgoletnega vsakotadenskega znanca — obiskovalca, lahko bi rekel prijatelja.

FRANC ERMENC
Ljubno ob Savinji 155

NAŠE POJASNILNO DOLGOLETNEMU PRIJATELJU!

Takšnih pisem, konkretnih, kritičnih, smo veseli. Še bolj seveda, če nam pišejo dolgoletni prijatelji. Veseli nismo sicer napovedanega slovesa in vendar moramo dokončno odločitev prepustiti naročniku. Posebej nas zanima, najbrž tudi širši krog, ostala vsebina pisma, predlogi, pobude, ki jih bralec daje, kritično izrekanje o načinu pisanja, tehničnem urejanju itd., o vsem torej kar terja pojasnilo, odgovor.

Več vprašanj je nanizanih v pismu. Najprej tisto »o propagandi v okviru celjske regije«. V kontekstu pisma razumemo očitek o propagandi kot kritiko, da smo le regijski časniki. Če bi to resnično že bili, bi lahko bili v uredništvu zadovoljni. Tako pa nismo, saj življenja v regiji še ne pokrivamo dovolj. Se vse premalo je v časniki informacij o tem, kaj se dogaja v slehernem koncu »od Rinke do Sotle«. Posameznih dogodkov iz življenja iz različnih območij regije in področij človekovega udejstvovanja še vedno ne utegnemo zabeležiti. Četa novinarjev je takšna kot je objavljena v kolofonu na zadnji strani (odsotnosti novinarjev zaradi bolezni ne objavljamo — to le mimogrede) — toda ta četica skrbi za tedenski izid časnika in za vsakodnevne ra-

dijske oddaje, ki tedensko znašajo skupaj 25 ur in 50 minut. Pri delu nam seveda hvalevredno pomagajo naši stalni sodelavci in tudi priložnostni. Brez njih bi četica tega dela ne zmogla. Ne v opravičilo, zgolj v informacijo naj povemo, da po obsegu vsaka številka NT zahteva okoli 150 tipkanih strani oz. slikovnega gradiva. Recimo, da je to toliko kot dva občinska srednjeročna razvojna programa. In radio! Za vsako govorno minuto je potrebno pol strani tipkane besedila. Posebej najbrž ni treba omeniti, da je včasih potrebno presejati po več ur na sejah, da to kar vam s seje posredujemo preberete ali slišite na radiu v dveh, treh minutah. Pri tem se seveda po drugih uredništvih ne moremo zglodovati. Ne zato, ker se ne bi hoteli, pač pa preprosto zato ne, ker večjega števila novinarjev ne zmoremo, pri tej ceni in družbeni subvenciji zanesljivo ne!

Drugi del vprašanja, ki ga načenjate pa zadeva vlogo lokalnega časnika. Bralec predvsem želi in pričakuje od lokalnega časnika, da bo njihov v tem smislu, da bo informativen za območje, ki ga »pokriva«. V procesu informiranja lokalni mediji dopolnjujejo (ne nadomeščajo) osrednja, širša sredstva javnega komuniciranja. Dopolnjujejo jih prav zato, ker so bližje dogodkom, ki vselej ne zanimajo najširšega kroga delovnih ljudi, so pa posebej pomembni za informiranost in družbeno akcijo v krajevni skupnosti, TOZD, v vasi in naselju, v društvu itd. Zato lokalni časniki tudi ni »mala kopija osrednjega medija«. To pa seveda ne pomeni, da ni potrebno zabeležiti tudi širših, pomembnih dogodkov in dosežkov. Vendar bolj z druge strani — ne zgolj kot novico v dveh stvkih. V odgovor na konkretni primer glede proge Beograd-Bar bi pojasnili tole: Lahko bi opozorili na otvoritev proge, v tem je zamera kar na mestu. No, mimo naših bralcev pa ta pomembni objekt ne bo šel. V redakciji smo se namreč že pred otvoritvijo dogovorili, da bomo bralecem pred očili predvsem učinek, ki ga proga prinaša v življenje in delo ljudi v krajih ob progi. Torej ne potopis »s proge«, ampak potopis življenja in dela ljudi in krajev, ki jim je z novo progo odprto okno v svet in omogočeno drugim, da pogledajo skozi okno v ta, do včeraj še malo znani svet. Tako bralec ne bodo oškodovani za to informacijo.

Glede TV programov pa tole: Neljubo nam je, če se nam zgodi, da ga ne moremo objaviti. Časnik zaključujemo že v torek dopoldne. Zgoditi pa se, da moramo kakšno vest, poročilo (tudi zaradi tehničnih težav) objaviti še v taisti številki. Pri »iskanju« prostora se seveda odločamo po možnostih (premiški gradiva s prvih na zadnje strani, da sprostimo primeren prostor v časniki). Poleg unikata nekaterih sestavkov se včasih zgodi tudi to, da nam zmanjka prostor za TV program. Ljubo nam to ni, je pa kdaj tudi edina rešitev. Strinjamo pa se, da stalnih rubrik ne bi

smeli krniti ali opuščati. Prizadevati si bomo morali tudi v tej smeri. In če je zvestemu naročniku NT dolgoletni »znanec — obiskovalec, prijatelj«, zakaj to ne bi ostal še naprej.

ODGOVORNI UREDNIK

RAZOČARANJE

Kar vam bom tukaj zapisal, je resnično in lahko tudi zagovarjam. Želim da pride v javnost in prosim tudi za odgovor. Društvo upokojencev Šentjur pri Celju je dne 1. 6. 1976 z naročilnico in predplačilom din 3000.— naročilo izlet za upokojence za dne 15. 6. 1976, kar nam pa ni uspelo in smo datum izleta določili odtodaj nam je datum določil IZLETNIK za ponedeljek dne 21. 6. 1976. Dogovor je bil, 45 sedežni avtobus, postavljen pred pošto Šentjur ob 4.30. Kaj se je zgodilo?

Avtobus je prispel šele ob 5.45 in z dvema sedežema manj kot smo naročili. Tako sta dve osebi ostali brez sedežev. Če vam še omenim, da je bil izlet planiran za Novo Gorico in Goriška brda in še kaj, si lahko mislite, kako je upokojencu, ki je svoje že odslužil in je moral od Celja do Nove Gorice in nazaj sedeti na navadnih stoli, katere je Izletnik namestil na našo intervencijo naj nam zamenjajo avtobus za večjega v njihovih garažah, kamor nas je njihov šofer zapeljal pred odhodom.

Ko sem kot organizator izleta sam merodajne uslužbenke Izletnika prosil, naj imajo razumevanje in naj nam zamenjajo avtobus za večjega kot je bilo dogovorjeno, sem naletel na gluha ušesa, čeprav sem omenil predplačilo in naročilnico, ki je bila pravilno izstavljena. Pošiljali so me od enega do drugega in vsak se je izgovarjal čes, jaz nisem kriv. Ja kdo pa je potem kriv za tako pomanjkljivo poslovanje. Za IZLETNIK Celje zelo slaba točka. Dobili smo vtis, da je za upokojence vsaka škatala od avtobusa dobra, da le leti. Omenjeno podjetje je gotovo po svojem šoferju JESENEKU bilo seznanjeno, da še zamuda, ki so jo zjutraj zakrivilo odgovorni, ni bilo vse, da je bila mera ogorčenja polna, je na magistralni cesti še počila cev za dovod goriva, kar je zopet slaba točka za podjetje, da ne poskrbi, da bi imel šofer najpotrebnejše nadomestne dele pri roki. Ponovna zamuda tričetrt ure.

Izlet za upokojence je bil nezadovoljiv in sem moral kot organizator marsikatero pikro požreti na račun Izletnika, pa čeravno sem bil sam tudi še najbolj prizadet.

Opozoril bi končno uslužbenke Izletnika, naj bodo v bodoče bolj pozorni do strank in naj ne delajo razlik med aktivnimi, mladino in upokojenci, ker je s tem ogrožen ugled podjetja. Naj bi se sleherni član kolektiva zavedal, da bo slej ko prej sam upokojenec in kako bo razočaran, če se mu bo pripetilo podobno kot se je nam.

Za razočarane upokojence
tajnik DU Šentjur
ANTON ARH

ŠOŠTANJ

ZORZUTOVA RAZSTAVLJA

V Domu kulture v Soštanju bo v petek, 2. julija ob 19. uri otvoritev likovne razstave slikarke Romane Favier-Zorzute.

Slikarka se je sicer rodila v Brdih, sedaj pa živi in ustvarja v Melbourneu v Avstraliji. Brez dvoma bo zategadelj razstava slikarke, ki živi v Avstraliji, po svoji tematiki slikovita in zanimiva. Pred otvoritvijo bo kulturni program, ki ga bo izvedlo domače prosvetno društvo Svoboda Soštanj. V. K.

ŠENTJUR

ZA ŠOLE

Izgradnja drugega dela osnovne šole v Šentjurju prepočasno napreduje. Dotok sredstev je majhen, zato se bo gradnja pospešeno nadaljevala takrat, ko bo republiška izobraževalna skupnost prispevala posojilo iz združenih sredstev.

Poseben problem pa predstavljata tudi osnovni šoli v Dramljah in Dobju, ki sta zaradi starosti ter potresnih sunkov dotrajani in nevarni za bivanje. Nikakor pa ne moremo v sedanjem trenutku pričakovati, da lahko poškodbe teh šol prekvalficirajo v potresno škodo, zato bo potrebno najti drugačno rešitev. Z. S.

KONJIŠKI GODBENIKI

V SVOJ DOM

Leto 1973. lahko štejemo za drugo rojstno leto konjiške godbe, saj so po nekajletni prekinitvi ponovno zaigrali. Potrebno so moralno in finančno pomoč, ki so jo našli pri družbenopolitičnih in delovnih organizacijah ter kulturni skupnosti; pomagali pa so jim tudi nekateri zasebni občani.

Nabavili so najnujnejše instrumente, notni material, enotna oblačila in drugo. Patronat nad godbo je prevzel Industrijski kombinat »KONUS«. V glavnem so imeli vse pogoje za dobro delo in odstranili vse ovire, ki so v preteklosti velikokrat povzročile prekinitve v aktivnosti. Imeli so tudi lepo dvorano za vaje, vendar jo je moral KONUS zavoljo ekonomskih razlogov prodati. Novi lastnik je kmalu spremenil dvorano v delavnico — ostali so brez strehe nad glavo. V tem času jih je zapustil tudi dirigent, saj so mu nudili druge boljše pogoje za delo — tudi finančne. V zadnjih letih so se sečili iz prostora v prostor. Za redne vaje niso imeli delovnih pogojev in predvsem zavoljo tega niso mogli dobiti kapelnika.

Nekateri godbeniki so obupali in zapustili društvo, toda najvztrajnejši so ostali: sami so organizirali vaje — tudi v privatnih stanovanjih. Strokovno vodstvo je prevzel eden izmed najsposobnejših godbenikov, za večje nastope pa so si sponžljali kapelnika v Mariboru, Slov. Bistrici in Velenju. Kljub (za nekatere nepremagljive težave) temu so imeli čez 100 nastopov in jih lahko uvrščamo med najaktivnejše instrumentalno glasbene ansamble v Sloveniji. Prav skromnost in pa

SPOROČILO

častnega razsodišča Društva novinarjev Slovenije o nekaterih negativnih pojavih o javnih obcih

Častno razsodišče Društva novinarjev Slovenije je na svoji seji dne 16. 6. 1976 obravnavalo pojave nedostojnega in neargumentiranega smešenja ter neprimerne karikiranja direktorjev in drugih vodilnih delavcev v gospodarstvu ter v tej zvezi zavzelo naslednje stališče:

takšni pojavi, ki jih je mogoče zaslediti zlasti v različnih karikaturah, vsekakor niso v skladu z ustavo, s programom ZKJ, z ustreznimi zakonskimi predpisi in prav tako tudi ne s kodeksom novinarjev. Žaljo čast in ugled cele plasti delovnih ljudi, ki opravljajo odgovorno in zahtevno delo na pomembnih položajih v številnih proizvodnih organizacijah združenega dela. Častno razsodišče DNS se ne more strinjati z nobenim pavšalnim napadanjem in podcenjevanjem vodilnih kadrov v gospodarstvu, ki imajo zlasti v sedanjem boju za gospodarsko stabilnost in večjo produktivnost dela izjemno velike dolžnosti in izjemno velike odgovornosti. Čeprav ni moč zanikati posameznih odklonov in napak pa ti posamični primeri ne morejo in ne smejo služiti za noben napad, sramotenje in podcenjevanje celotne strukture vodilnih kadrov v gospodarstvu. Seveda pa častno razsodišče podpira odkrito, argumentirano, konstruktivno in ustvarjalno novinarsko kritiko vseh negativnih pojavov v družbi.

Častno razsodišče Društva novinarjev Slovenije je ob pretresanju omenjenih pojavov tudi menilo, da morajo vse novinarske hiše stalno bdeti nad spoštovanjem določil kodeksa novinarjev, ustave, partijski in drugih programskih dokumentov.

vztrajnost jih je pripeljala na gostovanja v domači okolici in drugod po Sloveniji, v Hrvaško in celo na Madžarsko in Poljsko. So redni gostje Kajkavskega festivala v Krapini in Ribiškega praznika v Izoli in prav to je botrovalo sklepu, da sta se godbi iz Krapine in Izole pobratili s konjiškimi godbeniki. Letos bodo gostovali tudi v Avstriji.

Vse to jih je vodilo k resnični želji, da bi imeli lastni kulturni prostor. Dveletnim željam so ponovno prisluhnilo družbenopolitične in gospodarske organizacije iz konjiške občine. Sklenile so pomagati pri urejanju lastnega prostora. Pričakujejo, da ga bodo začeli uporabljati 22. julija, uradna otvoritev pa bo 12. oktobra — na dan občinskega praznika. Za to priložnost pripravljajo novo zasedbo, nov program in oblekli bodo nove parade uniforme.

Menimo, da je prav, če naštejemo vsaj nekaj »dobrotnikov«, ki so največ prispevali za ureditev godbenega doma: Industrijski kombinat KONUS (pokrovitelj) 80.000 din, Temeljna kulturna skupnost 50.000 din, LIP 30.000 din, ZIS Zreče 30.000 in COMET Zreče 10.000 din.

Pomemben vir stalnejših dohodkov bodo imeli tudi na osnovi sporazuma o rednem mesečnem prispevku (2 din), za katerega so se odločili predvsem delavci zaposleni v družbenopolitičnih organizacijah, šolah, vzgojno varstvenih ustanovah in drugod; podprli pa so jih zasebni občani (20) in drugi občani (cca 40). Pomoč pričakujejo še iz nekaterih drugih manjših delovnih organizacij.

STEFAN ZVIZELJ

OB 2. JULIJU — PRAZNIKU OBČINE LAŠKO in 35-LETNICI VSTAJE

Laška občina praznuje svoj praznik, temu prazniku in prazničnemu počutju pa so posvečene tudi naslednje štiri strani Novega tednika. Na teh straneh skušamo, kot se za praznične dni spodobi, biti predvsem optimistični, vendar ne brez kritičnih misli. No in s praznikom v letu 1976 se začnejo pravzaprav priprave na praznovanje čez leto, ko bo Laško, mesto v katerem je sedež občine, slavilo častljiv jubilej — 750 letnico trga in 50 letnico mesta.

GOSPODARSTVO OBČINE LAŠKO

ŠEST SKOKOVITIH LET

Po površini se laška občina uvršča med srednje velike občine v Sloveniji, po razvitosti pa še vedno sodi v drugo polovico slovenskih občin. Občina je pretežno hribovita, le ob Savinji, Savi in večjih pritokih je ravninska. To zelo verjetno v preteklosti ni dovoljevalo večjega razvoja industrije, ki se je razvijala le v ravninskih območjih Laškega, Rečice, Radeč, Zidanega mostu in Rimskih Toplic. V občini je 107 naselij, 13 krajevnih skupnosti, kar tri od njih so manj razvite — Breze, Jurklošter in Vrh nad Laškim. V občini živi 18.500 prebivalcev.

Razvoj gospodarstva je bil pred letom 1970 prepočasen in ni mogel ponuditi dovolj delovnih mest delavcem, ki so prihajali z dežele. Stopnja zaposlenosti je bila do leta 1970 v povprečju le odstotek letno. Prav zato je veliko, zlasti mlajših delavcev iskalo zaposlitev izven občine. Trenutno je v občini zaposlenih 5100 delavcev, izven občine pa okoli 900 delavcev.

Realna rast družbenega proizvoda je bila do leta 1970 šibka in šele po letu 1970 je družbeni proizvod pričel naraščati z letno povprečno stopnjo 8,5 odstotka. Krivdo za to je iskati v nizki stopnji investicij, saj je bilo, naprimer, v obdobju 1965—70 za investicije v osnovna sredstva porabljenih le 80 milijonov dinarjev. Že v obdobju do leta 1975 pa so investicije porasle skoraj šestkrat in dosegle 470 milijonov dinarjev. V tem času je bila zgrajena tovarna izolacijskega materiala TIM, ki je danes ob Papirnici Radeče in Pivovarni glavni nosilec gospodarskega razvoja občine. Tudi Papirnica je uresničila več pomembnih naložb, med drugim v novo tovarno Mufon. Pivovarna pa je zgradila novo sodobno polnilnico in posodobila polnjenje in odpremo svojih proizvodov. Lesna industrija Bor se je preselila v sodobne prostore v Rečici, kjer imajo pogoje za boljše storilnost.

Zgrajeni so bili tudi novi delovni prostori v Lesni industriji Sopota Radeče, Tovarni lesne galanterije Rimskih Toplic, Obnovi Radeče in Volni Laško.

Zaradi velikih zalog termalne vode so v občini dobre možnosti za razvoj zdravilišč in zdraviliškega turizma. Tako je letos Zdravilišče Laško predalo namenu nov

objekt z zaprtim bazenom, kar pogojuje nove naložbe v posodobitev kuhinje in jedilnice ter naložbe v prepotrebni rekreacijski center z gostinskimi objekti, kegljiščem in odprtim bazenom. Za nadaljnji razvoj se odločajo tudi v vojaškem zdravilišču v Rimskih Toplicah.

Najslabše je v občini razvito kmetijstvo. Zelo se manjša število kmečkega prebivalstva in čistih kmetov je sorazmerno malo. Proizvodnja je pičila, dohodki tako majhni, da ne omogočajo niti enostavne reprodukcije. Zelo nizka je produktivnost v kmetijstvu. Kmetijskih kooperantov je v občini 443.

V petih letih se je družbeni proizvod na prebivalca v občini več kot podvojil in za leto 1975 znaša 26.419 din. Narodni dohodek na prebivalca pa se je skoraj potrojil in za lani znaša 20.185 din. V prihodnjem obdobju računajo v občini z 8-odstotno rastjo družbenega proizvoda, tako da bi ob koncu

leta 1980 v občini dosegli dobrih 37.000 din družbenega proizvoda na prebivalca, seveda pa bo za doseg takih ciljev treba več vlagati. V občini so bile lani problematične predvsem delovne organizacije iz lesne in tekstilne industrije. Stanje se je letos predvsem v lesni industriji odlično izboljšalo, še vedno pa so težave s tekstilno industrijo, kjer bo Volna lahko našla pot iz večletnih težav le v povezovanju, za kar že obstajajo konkretni načrti in prvi pogovori. Kljub težavnemu položaju gospodarstva v Jugoslaviji letos, v Laškem težav ne čutijo prehudo, z izjemo tekstilne industrije. Lesna industrija se je s serijske preusmerila na drugačne, bolj iskane oblike proizvodnje, veliko tudi izvažajo na zahod, predvsem pa velja poudariti, da je svoje pravo mesto končno našla tudi Tovarna lesne galanterije iz Rimskih Toplic, ki je postala tož TIM in s tovarno izolacijskih materialov tesno

sodeluje pri konfekcioniranju in proizvodnji nekaterih izolacijskih materialov. Nasploh v občini zdravo gledajo na prizadevanja po preusmeritvi industrije v skladu z zahtevami tržišča. Tako je TIM močno razširil svoj proizvodni program in se s svojim programom proizvodnje izolacijskih materialov za hladilnice močno vključuje v prizadevanja za vlaganje v prehransko industrijo. Papirnica Radeče vidi svoje mesto v proizvodnji novih in iskanih vrst papirjev, ki smo jih doslej pretežno uvažali. Vse organizacije v občini se tudi močno povezujejo, predvsem kot toždi izven občinskih meja, vse močnejši postaja tudi izvoz. Tako zdrava politika v gospodarstvu obeta, da visoko zastavljeni cilji v prihodnjem obdobju, ko bo po pričakovanjih celotno jugoslovansko gospodarstvo še v krizi, niso goli optimizem, ampak prej zdravo zasnovana in realna prizadevanja.

PRAZNIČNE PRIREDITVE

Prireditve v počastitev 2. JULIJA — praznika občine Laško v letu 1976 in v počastitev 35-letnice vstaje jugoslovanskih narodov in narodnosti, bodo od 2. do 4. julija na Jagnjenici, v Laškem, Radečah, Hudajami in Jurkloštru.

2. JULIJA 1976:

- v Jurkloštru ob 10. uri otvoritev nove trgovine KZ Laško,
- v Laškem ob 16. uri otvoritev razstave »Šoferji Slovenije»,
- v Radečah ob 17. uri otvoritev razstave »Kozjansko med NOB»,
- 2. julija 1976 — na praznični dan — v Laškem ob 18. uri slavnostna seja vseh zborov občinske skupščine, vodstev družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih interesnih skupnosti

3. JULIJ 1976:

- v Hudajami ob 10. uri praznovanje Dneva rudarjev
- na Lisci ob 10. uri zbor aktivistov, borcev Kozjanskega odreda in VDV bataljona,
- v Laškem ob 17. uri otvoritev nove zobozdravstvene ambulante.

4. JULIJ 1976:

- JAGNJENICA
- ob 8. uri:
 - gasilska vaja na Jagnjenici ob 8.30 uri:
 - prevzem gasilskega avtomobila in otvoritev novih objektov ob 10. uri:
 - praznični zbor združen s kulturno prireditvijo in partizanskim mitingom
- LASKO
- Ob 9.30 uri:
 - parada šoferjev in avtomehanicov Slovenije po ulicah mesta

DESET PRIZNANJ ZA USPEŠNO DELO

Komisija za podelitev priznanj občine Laško je na podlagi določil Odloka o uvedbi in podelitvi Priznanja občine Laško — »2. julij« izvedla razpis v predvidenem roku. Na podlagi odločbe odloka, da se lahko podeli vsako leto deset priznanj in to tistim posameznikom, organizacijam ali društvom, ki so dosegli v daljšem časovnem razdobju posebne uspehe pri delu v gospodarskih organizacijah, društvi ali družbenopolitičnih organizacijah, je komisija sklenila, da podeli za leto 1976 naslednjih deset nagrad:

● **Dramskemu krožku Osnovne šole Marjana Nemca Radeče.** Dramski krožek je že več let sestavni del življenja in dela na šoli ter v ožji in širši skupnosti. Člane krožka — mlade umetnike — lahko srečamo na vseh šolskih prireditvah ter vseh pomembnejših proslavah v kraju in občini, pa tudi izven občine. Dokazali so, da so resnični umetniki, za kar je dokaz tudi republiško priznanje ob zaključku prireditve Naša beseda.

● **Gasilskemu društvu Jagnjenica.** Društvo praznuje letos 30 let obstoja. Vsa leta

povojne graditve pa vse do danes je bilo društvo aktivno na vseh področjih delovanja v krajevni skupnosti. Z nesebičnim delovanjem celotnega članstva ter večinoma s prostovoljnimi delom je društvu uspelo zgraditi lasten gasilski dom in vzgojiti vrsto aktivnih članov.

● **Posebni osnovni šoli Laško.** Posebna osnovna šola Laško ima pri vzgoji in izobraževanju otrok v naši družbeni skupnosti pomembno vlogo. Delovanje posebne šole sega še v čas pred drugo svetovno vojno. Ta oddelek je bil med prvimi tovrstnimi oddelki v Sloveniji. Pomembnejši razvoj pa je dosegla šola po vojni, posebno pa od leta 1953, dalje in sodi po svojem pedagoškem delu v sam vrh posebnega šolstva v Sloveniji, za kar ima vsekakor velike zasluge učiteljski kolektiv te šole.

● **Turističnemu društvu Laško.** Turistično društvo Laško je najprej delovalo kot Olepševalno društvo in je bilo ustanovljeno že leta 1889. Društvo si je vsa leta prizadevalo, da bi mesto obdržalo čim lepši videz. Rezultat prizadevanja so med ostalim

izgradnja lastnega paviljona, izdajanje turističnih prospektov, posredovanje prenočitvenih in gostinskih uslug, posebno pa še organizacija turistične prireditve »Pivo in cvetje«, ki privablja vsako leto množico turistov, ki se vračajo v Laško tudi po sezoni.

● **Združenju šoferjev in avtomehanicov Laško.** Združenje šoferjev in avtomehanicov Laško slavi letos 20-letnico obstoja in delovanja. Združenje se je osnovalo z željo, da preko svoje organizacije poveže profesionalne in amaterske šoferje in avtomehanike ter jim nudi občasno strokovno in pravno pomoč v obliki občasnih predavanj, voženj in nasvetov. Ves čas obstoja so člani združenja zelo aktivni na vseh področjih svojega delovanja. Posebno aktivno pa je to združenje pri prometni vzgoji občanov, posebno šolske mladine.

● **ANTONU BABICU iz Zidanega mosta.** Za dolgoletno, uspešno delo in vodenje krajevnih skupnosti. Z njegovimi napori in zalaganjem ter tudi materialno pomočjo je bila izvedena vrsta nalog in akcij, ki jih je ta skup-

nost načrtovala kot so: izgradnja vodovodov, ureditev cestne razsvetljave, ceste in podobno. Njegova aktivnost se razteza tudi na druga področja in to v delo družbenopolitičnih organizacij in društev.

● **JOZETU KOSU iz Laškega.** Za dolgoletno, uspešno delo na področju ljudske obrambe, za uspehe na področju družbenih dejavnosti. V organizaciji SZDL, katera je v obdobju njegovega vodenja doživela napredek in razvoj. Kot delavec občinske uprave si je v vsakodnevnem delu nenehno prizadeval za izboljšanje modernizacije, za boljše delovne pogoje, za čim boljše organizacijo dela, za razvoj samouprave in podobno.

● **JOZETU KREZETU iz Laškega.** Za dolgoletno uspešno delo v organizaciji ZB NOV tako v občinskem, medobčinskem in tudi republiškem merilu. Drugo področje njegovega delovanja je usmerjeno v razvoj krajevnih skupnosti Laško, v kateri se je kot predsednik spopadal z nešteto problemi, posebno še na komunalnem področju in to prav v času, ko je mate-

riaina osnova krajevnih skupnosti temeljila zgolj na proračunskem financiranju in je bilo programirane naloge težje realizirati.

● **STANISLAVI PADARIZNIK iz Rimskih Toplic.** Za preko 20-letno amatersko delo v delavsko prosvetnem društvu v Rimskih Toplicah in to za delo v dramski sekciji. Najpomembnejši in največji delež pri razvoju in približevanju kulture delovnemu človeku in občanu pa je vložila na področju knjižničarstva. Predvsem njena zasluga je, da posluje knjižnica v Rimskih Toplicah neprekinjeno iz leta v leto. To nje nesebično, požrtvovalno, prostovoljno in neprekinjeno delo traja že 20 let.

● **ANTONU PODLESNIKU iz Svibnega.** Za uspešno delo v krajevni skupnosti, v kateri je bila z njegovim trudom in podporo izvedena vrsta akcij, predvsem komunalnega značaja. Poleg tega pa je aktiven v delu ostalih organizacij v kraju, kjer živi. Uspešno deluje na področju razvoja kmetijstva, kjer kot zasebni kmetovalec in kmet-kooperant doprinaša svoj delež.

ŠEST TIMOVIH TOZDOV

RAST NA TRDNEM

Šest skokovitih let, s katerimi začenja naša beseda o razvoju in problemih laške občine, se nanaša predvsem na TIM. Pred tolikim časom je bila bitka za preusmeritev, za uvajanje nove proizvodnje v rudarsko Hudo jamo, Rečico pri Laškem, kjer so bili in so še rudniki zunanji obrati. Po neuspehu z investicijo za proizvodnjo kartonske embalaže, za katero v kolektivu nič več dosti ne žalujejo, so ob pomoči slovenske družbe, predvsem z veliko lastno vztrajnostjo prišli do Tovarne izolacijskega materiala, ki se je dosedaj razširila pri asortimentu in obsegu proizvodnje do, lahko bi trdili, neslutene razvoja. V teh nekaj letih je ob rudniku, peskolomu in glinokopu nastalo še četrto TOZD, ki se medsebojno povezuje, a vendar bi lahko rekli, so od samega začetka stvarne v tovarni. Skripec v katerega je takoj na začetku zašel prizadeveni Timov tim in z njimi ves kolektiv, jih je napotil k iskanju novih možnosti, a da se ne od daljajo od osnovnega pred

meta, stiropora in izolacij, od izdelkov in možnosti elektrotrojnega obrata, ki se je prelevil v orodjarnico za stiropor, v proizvodnjo strojev za proizvodnjo in obdelavo stiropora in zdaj naposled osvaja tržišče z razhlajevalni mi napravami za industrijsko vodo. In tako so šli mnogo dalje, kot jim je bilo s prvotnim programom namenjeno, da bodo izdelovali stiropor za gradbeništvo in »če bo šlo« (kar nemogoče je pozabiti o grobih, za finejša opravlja nesposobnih knapovskih rokah) še stiroporno embalažo. Danes rastejo po vsej državi »zelenemu planu« prilagojene hladilnice, pri katerih stiropor gotovo ni pomemben gradbeni material. No in tako je pri tej ekspanziji prišlo do gradnje v Mionici v Srbiji, kjer bodo proizvajali stiropor za južni del države in od koder ga bodo dobivale tudi gradbene ekipe, ki bodo gradile hladilnice ali izvajale večja hidro, oziroma termozolacijska dela na objektih. Nedavno priključeni obrat

TLG v Rimskih Toplicah postaja z delom pridodane proizvodnje samostojen TOZD, ki bo začel polno samostojno življenje z novim proizvodnim programom, spet čvrsto vezanega v skupni proizvodni program in hotenja celotnega kolektiva. Tako TOZD Gradnica ne bo kak privesek, marveč enakopravni »partner« v Timovi družini. In kaj je treba ob koncu še reči. Tim je raste in trdih tleh, zato je moral kot krasni hrast čvrsto pognati korenine in črpati sokove iz skope osnove. Skupina sentimentalistov, ki jih je bilo na začetku za prste ene, pa dveh rok, se je razrasla v večji tim, ki šteje nekaj deset ljudi, ki vztrajajo, vedo kaj hočejo in da pot ne bo lahka. In ta Timov osvešeni tim se širi iz meseca v mesec, kot krogi valov od kamna vrženega v vodo. Čez čas bo ves kolektiv čvrsto prepričan, da so na pravi poti in da so iz trde, za razvojne tendence dokaj neprijazne klime iztisnili kolikor se je dalo — ne brez truda. J. Kr.

Tovarna dokumentnega in kartnega papirja v Radečah predstavlja s svojo 200-letno tradicijo osrednje proizvodno podjetje v tem kraju, tako po obsegu proizvodnje kot po številu zaposlenih. Glede na kvaliteto papirjev pa se uvršča med najkvalitetnejše v naši državi. Da bi svojo dejavnost še povečala in razširila je leta 1972, ustanovila TOZD Muflon, obrat za predelavo in nadaljnje oplemenitenje kartonov in papirjev, izdelkov matične TOZD. Tako je v letu 1975, zrastle na Njivicah pri Radečah nov proizvodni obrat. Na lepem, razsežnem zemljišču med Sopotom in glavno cesto, ki pelje proti tovarni papirja, stoji sredi grabišča, ki je še vse razgibano, nov objekt, velikosti 2600 kv. m. Poleg njega pa v prečni smeri še eden, velikost 1000 kv.

MUFLON: POSTOPOMA RASTE

m. Podzemeljska skladišča goriv in toplil seveda ni moč videti, čeprav predstavlja le to sestavni del nove proizvodnje, ki se že odvija v teh novih prostorih. Zaključek del na objektih predstavlja izgradnjo I. faze obširnega zamljenih in projektiranih novih proizvodnih obratov in je vsekakor čvrsta osnova za nadaljnji razvoj in izgradnjo ostalih objektov te nove tovarne. Danes zaposluje TOZD Muflon že 60 delavcev, število novo zaposlenih pa raste iz dneva v dan. Možnost zaposlovanja v novem, modernem proizvodnem obratu predstavlja za Radeče in okolico vsekakor veliko pridobitev. Domače tržišče je s širokim asortimanom proizvodov TOZD Muflon dobilo predvsem izdelke, ki so se sedaj izključno uvažali. To so vsi samolepilni papirji in folije, ki služijo za predelavo v etikete, dekor folije v lesnih in dekorativnih desneh v samolepilni izvedbi, magnetne kontne kartice za kompjutersko tehniko, risarske poliesterske folije za zahtevne načrte in risbe, kopirne in razmnoževalne papirje, ter izdelke za široko potrošnjo.

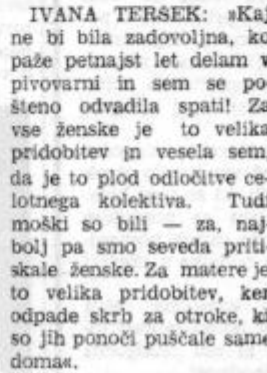
MALA ANKETA

BESEDA PIVOVARK

Ob obisku v pivovarni v Laškem smo poklepetali z delavkami, ki so zaposlene v novi stekleničnici. Nov proizvodni proces in desetletna želja celotnega kolektiva, da bi odpravili nočno delo žensk, sta omogočila, da danes pivovarne lahko delajo v dveh smenah in le po potrebi v času sezone v treh. Minila sta dva preizkusna meseca, ki sta ženam prinesla obilico zadovoljstva in mirno nočno spanje, katerega nekatere niso okusile polnih 29 let. Končno — prepustimo njim samim, da spregovore!

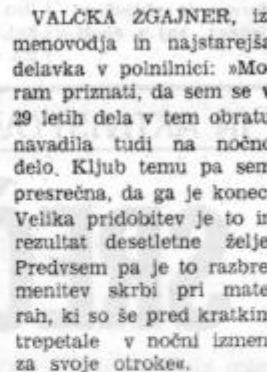
ANICA KOVAČ: »Nimam otrok, a sem kljub temu vesela, da smo odpravili nočno delo žensk. Ponoči mirno spim. Nočno delo ubija in se v kasnejših letih to pozna na zdravju. Predvsem pa je tu zadovoljstvo, da normalno živim, da se posvečam moji, da okoli doma kaj postoriš. Naša želja se je uresničila in ženske smo s tem veliko pridobile, z nami vred pa tudi naše MALA ANKETA

IVANA TERSEK: »Kaj ne bi bila zadovoljna, ko paže petnajst let delam v pivovarni in sem se pošteno odvadila spati! Za vse ženske je to velika pridobitev in vesela sem, da je to plod odločitve celotnega kolektiva. Tudi moški so bili — za, najbolj pa smo seveda pritiskele ženske. Za matere je to velika pridobitev, ker odpade skrb za otroke, ki so jih ponoči puščale same doma«.

AMALIJA ULAGA: »Osemnajst let že delam v pivovarni in ves čas sem delala v treh smenah. Da zdaj delam samo podnevi se mi še čisto res ne zdi. Zdašnji sistem polnjenja v našem obratu je hitrejši, zato rabimo manj delavk. V eni izmeni nas dela samo osemnajst. Se vedno pa rade priskočimo na pomoč v sezoni in znamo »zagrabiti« tudi ponoči, če je potrebno«.

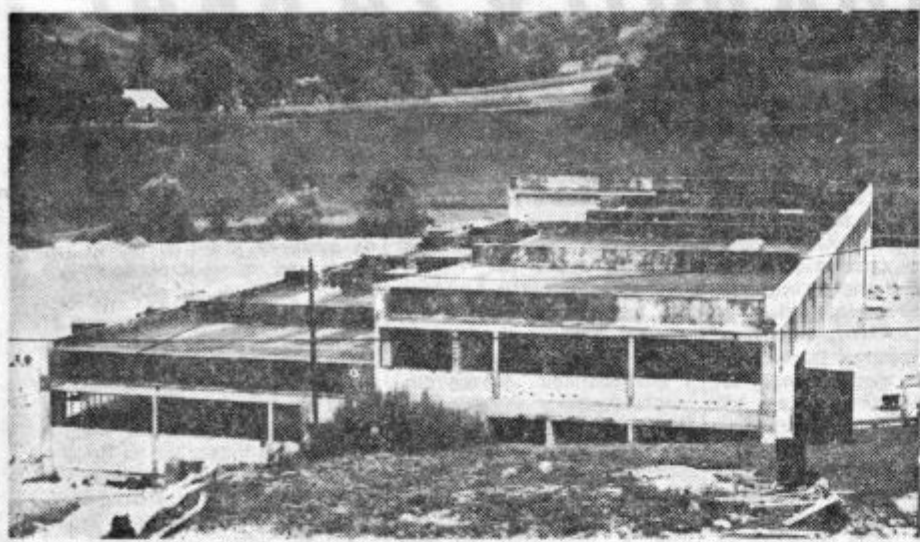

VALČKA ZGAJNER, izmenovodja in najstarejša delavka v polnilnici: »Moram priznati, da sem se v 29 letih dela v tem obratu navadila tudi na nočno delo. Kljub temu pa sem presrečna, da ga je konec. Velika pridobitev je to in rezultat desetletne želje. Predvsem pa je to razbremenitev skrbi pri materah, ki so še pred kratkim trepetale v nočni izmeni za svoje otroke«.

VERONIKA BALOH: »Ker imam otroka, mi odpade pomoči skrb zanj, zato pozdravljam ukrep — ukinitve nočnega dela pri nas. Manjši zaslužek je res, vendar ga odtehta druga vrednota, ki jo ne smemo zanemarjati: zdravje. Bila je to odločitev celotnega kolektiva in ženske smo jo najprej podprle. Vedno pa smo še pripravljene delati ponoči v času sezone, če je to potrebno«.

Besede laških pivovark so zvenele optimistično zlasti še zategadelj, ker so tudi delovni pogoji v novi stekleničnici boljši. In končno je svoje storila tudi solidarnost vseh članov kolektiva, ki je trden obet za uresničitev tudi nadaljnjih nalog. Z. S.

SODOBNA RADEŠKA PAPIRNICA

NEKOČ PAPIRNI MLIN...

Težko je ugotoviti, kdaj je Papirnica Radeče nastala in kako se je razvijala, ker ni bil zbranih podatkov, ki bi bili popolnoma zanesljivi. Prvi znani podatek pove, da je leta 1736 napisani dokument, ki je sedaj v laškem arhivu, napisan na papirju, izdelanem v Radečah. Kvaliteta papirja iz omenjenega leta z vodnim znakom pa dokazuje, da so v Radečah delali papir že prej. Prvi zametki industrije v dolini Sopote se kažejo pa že mnogo prej. Znano je, da je na mestu, kjer stoji danes Papirnica, že okrog leta 1590 stala ružina, ki pa po požaru leta 1595 ni bila več obnovljena. Od skromnih začetkov je tovarna povečevala svoje zmogljivosti in okrog leta 1930 je že izdelala 100 vagonov papirja letno, tik pred drugo svetovno vojno pa še 50 več. Požar je leta 1940 delno uničil tovarno, obnovljena je nato dočakala leto 1944, ko je po uspešni akciji partizanov utihnila, točno 100 let

za tem, ko jo je leta 1844 zalila voda. Osvoboditev je našla tovarna v ruševinah, toda z vztrajnim delom so jo domačini usposobili tako, da je pred koncem leta 1945 že dajala prve količine papirja. V prvih letih po vojni je bila količinska proizvodnja podobna tisti pred vojno, z različnimi izboljšavami so papirničarji nadaljevali tradicijo predhodnikov in tako obdržali sloves izdelovalcev najkvalitetnejših papirjev. Potrebam po novih količinah papirja so sledili Radečani in v letih 1963—1965 povečali proizvodnjo na 10.000 ton letno. Zgrajeni so bili novi objekti, nabavljene stroji. Organi delavskega samoupravljanja in vodstvo podjetja pa s tem uspehom niso zaključili svojih prizadevanj in kmalu po zadnji razširitvi se je rodila zamisel, da bi poleg izdelovanja papirja le-tega še naprej predelovali — ga oplemenjevali. Že leta 1971 smo dobili stroj za premazovanje kartonov in leto pozneje je bil formiran nov

obrat, v katerem oplemenjujejo naše papirje na širokem področju samolepilnih izdelkov. Približno stodontno količinsko rast bomo dosegli v letošnjem letu, ko pravkar končujemo z montažo sodobnega papirnega stroja in vse potrebne opreme od priprave papirne mase do rezalnih in pakirnih strojev; na energetskem področju dobimo še en parni kotel ter novo parno turbino. Za opremo so potrebni prostori in tako končujemo pri papirnici z gradnjo prostorov za proizvodnjo papirjev, na novi lokaciji v Radečah pa prostore za oplemenjevanje lastnih proizvodov. Skrb radeških papirničarjev ni samo količinska in kvaliteta proizvodnja, pač pa nenehno negujejo in dopolnjujejo samoupravni način gospodarjenja. Vse od trenutka, ko so delavci prevzeli upravljanje podjetij v svoje roke, pa do danes, se je samoupravljanje krepilo in sedaj lahko mirno trdimo, da smo se zelo dobro organizirali.

Delavci papirnice smo združili svoje delo v dve Temeljni organizaciji združenega dela: — prva je Papirnica, ki ima v svojem obsegu izdelavo papirjev — druga, z imenom Muflon, je namenjena za predelavo papirjev — delo neproizvodnega značaja opravljajo za obe TOZD skupne službe. Vsaka od teh enot ima svoje samoupravne organe, na nivoju Organizacije združenega dela delujejo centralni organi. Ko bomo s sedanjimi gradbenimi in montažnimi deli končali, bo naša tovarna največja daleč naokrog. Nastopilo bo obdobje kvalitete rasti na tehnološkem področju, krepili in širili bomo zadržani samoupravni sistem in prepričan sem, da bo utrip več kot 600-članskega kolektiva čuti v kraju samem pa tudi odročnejši kraji, od koder prihajajo naši ljudje na delo, ne bodo ostali ob strani. JOZE SPAN

SAMOPRISPEVEK SE IZTEKA

A ŠOL ŠE NI?

Peto leto mineva, odkar so se občani občine Laško poleg samoprispevka za ceste odločili za gradnjo šole v Rimskih Toplicah, Radečah in telovadnici v Laškem. Vsi ti objekti so gotovi, edino šola v Radečah je ostala nedokončana in brez opreme.

Akcija poteka za pridobitvijo kreditov od republiške izobraževalne skupnosti, saj krajanji iz Radeč, predvsem pa otroci, željno pričakujejo otvoritev.

Ce pogledamo vse te novo zgrajene objekte, se poraja misel, da smo s tem vprašanje šolskega prostora rešili, vendar pa šola v Laškem ne more več sprejeti preloženih potrebnih otrok s podeželja. Izobraževalna skupnost je v svojem srednjeročnem programu planirala izgradnjo novega trakta centralne šole Laško, kar pa bo bržčas povzročilo rušenje hiše vzdolž Titove ulice in vsled tega gradnja draga.

Toda akcija bo morala dati rešitev za povečanje prostorskih kapacitet, saj učenci s podružničnih šol nimajo ustreznega poteka, predvsem zaradi pomanjkanja učiteljev. V zadnjem času ugotavljamo, da prav ti učenci nimajo možnosti nadaljevati učenja v srednjih in strokovnih šolah, prisiljeni so se zaposlovati v proizvodnji ali ostajati doma. Toda ti otroci so prav tako bistri in delovni kot učenci iz večjih središč.

Pri vsej tej problematiki se poraja najbolj bistveno vprašanje, kje in iz kakšnih virov pridobiti sredstva za gradnjo potrebnih šolskih prostorov? Ali se bodo občani ponovno solidarno odrekli svojemu dinarju za rešitev tega problema, ali bo celotna slovenska družba pripravljena sodelovati pri tem problemu? Kar ni brez osnove, saj kar zadeva preloženje z Vrha in Brez, gre za manj razvite krajevne skupnosti. Se vedno ostaja bojazen, ali bomo sposobni ta problem rešiti, če ne bodo podeželski otroci še naprej ostajali osiromašeni za nujno potrebno znanje in poglabljale se bodo že tako globoke razlike in neenakost pri vstopu v življenje.

Poleg tega največjega problema pa ostaja še vrsta vprašanj pri našem osnovnem šolstvu, predvsem v pomoči prehrane socialno ogroženih učencev, organiziranem prevozu tistih otrok, ki do svojih domov nimajo urejenih cest, v pomanjkanju zadostnega števila učiteljev na podružnicah, pomanjkanju stanovanj za prosvetne delavce.

Zaradi pomanjkanja sredstev Izobraževalna skupnost tudi ne more reševati vključevanja večjega števila otrok v podaljšanem bivanju, predvsem tistih, ki so tega bivanja najbolj potrebni. Ta problematika se predvsem odraža na radeškem področju, saj bodo zaradi pomanjkanja sredstev že dobro organizirane oddelke z novimi šolskim letom ukinili.

Izobraževalna skupnost sama ni sposobna rešiti naštetih problemov. Za našega otroka bomo morali sodelovati vsi v slovenskem prostoru in mu omogočiti prijetno, lepo mladost ter varno prihodnost.

PROTEST

Pred dnevi so vsi trije zbori občinske skupščine razpravljali med drugim tudi o neznosnem stanju reke Savinje, ki je ob tem nizkem vodostaju postala dobesedno industrijska odplaka najslabše vrste. Delegate hudo zanima, kje so ostali obeti, da se take ekološke diverzije ne bodo ponavljale, da od lani naprej lahko pričakujemo izboljšanje, sicer postopno, pa vendarle. Povzročitelji tega ekološkega »zločina«, tudi ta beseda je bila v razpravi izrečena, ne morejo zanikati početja, kajti upadla Savinja kaže rdečo sled svojega »mrtevga« toka.

Na seji je bil sprejet sklep, ki nalaga predsedstvu, da vsem merodajnim dejavnikom od sosednje občine, do republike sporoči oster protest, v katerega je vključena tudi zahteva po pojasnilu, kaj je storjenega, kaj z obeti, in kaj je od obetov še na »zalogi«.

LETOS:
NAJBOLJŠI!

Nada Kumerjeva, najboljša letos na osnovni šoli »Primoža Trubarja« v Laškem

V Laškem je letos dala slovo osnovnošolskim klopem Nada Kumerjeva, v Rimskih Toplicah Alenka Markovičeva. Dekleti sta bili ob zaključni prireditvi po nekajkrat imenovani in nagradjeni za izreden učni uspeh, za dobre tovariške odnose v šoli, za vsestransko aktivnost v številnih krožkih, za pomoč součencem in za aktivistično delo v organizaciji ZSMS.

Ni bilo prireditve v zadnjih letih, na katerih je sodelovala šolska mladina, da bi obe učenki ne bili osrednji osebnosti, organizatorici, sodelavki. Sodelovali sta v literarnih krožkih, bili recitatorici, vodili prireditve kot napovedovalki, se udeleževale v športu, najrazličnejših ak-

Alenka Markovičeva, najboljša na šoli »Antona Aškerc« v Rimskih Toplicah.

tivnostih. Poročali smo že, da je prva bila med dobitnicami značke »Bratov Ribar« druga pa je dobila Aškercovo nagrado, najvišja priznanja, ki jih na obeh šolah podeljujejo učencem.

Njima in njim podobnim so odprta vrata do najvišjih možnosti. Res je veliko in največ pridonost, talent mladenc samih, toda ne pozabimo, da sta se izobraževalni in delovali v razvitih šolah, kjer jim je bilo na voljo marsikaj, kar otroci podeželskih šol še videli niso.

LAŠKI TURIZEM

OBETAVNI NACRTI

Ena izmed razvojnih poti v laški občini pelje v pospeševanje turizma. Zato tudi razmišljanja in programi, ki imajo že izhodišče v obstoječem zdravilišču, ob njem pa se bo nikal nadaljnji turistični kompleks, potekajo v tej smeri.

Načrti za gostinsko rekreacijski kompleks, ki se bo razprostiral na desnem in levem bregu Savinje, so že pripravljene, uredništevati pa naj bi se začeli v prihodnjem letu. Pobudnika sta laško zdravilišče in pivovarna, ki sta o novi investiciji začela razmišljati na podlagi analiz termalne vode. Vrtine, ki jih je opravil geološki zavod, so pokazale, da je tople vode v globini dovolj, zato jo kaže izkoristiti.

Medtem ko regulacija Savinje že poteka in je predpogoj za nadaljnji razvoj turističnega kompleksa pa v laški občini turistični delavci razmišljajo, kako spraviti skupaj štiri milijarde starih dinarjev, kolikor bo celotna investicija predvidoma stala.

Vsekakor pa bodo drugo leto začeli z gradnjo olimpijskega bazena, ob njem pa bodo zgradili še bazen za neplavalce in bazen za otroke. Ob bazenih bo stala restavracija z modernim kegljiščem, ki bo šeststopenjska. V restavraciji predvidevajo dovolj sedežev, pod streho in na prostem, moderno kuhinjo in pizza bar.

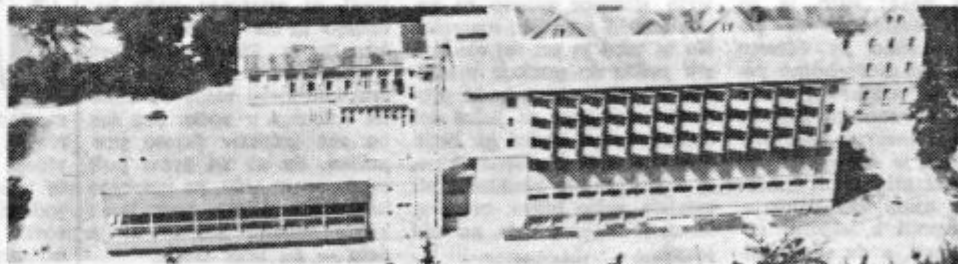
Od bencinske črpalke v Laškem bo na levi breg Savinje vodila brv, ki bo pove-

zovala celoten turistični kompleks. Na levem bregu Savinje se predvideva v prihodnjih letih gradnja večnamenske hale, športni objekti in drugi prostori. Tu naj bi stali tudi hotelski objekti in bungalovi.

Znano je, da v Laškem nočitenih zmogljivosti močno primanjkuje, zato so razmišljanja v tej smeri umestna.

Pivovarna in zdravilišče, ki z lastnim prizadevanjem pospešujeta razvoj turizma v Laškem in v ta skupni mozaik vgrajujeta tudi svoja hotenja, si prizadevata, da bi začeta pot kmalu pripeljala do prvih uspehov. Vsaj do bazenov in kegljišča, pravi Jože Novak.

Z. S.

TRGOVINA V JURKLOŠTRU

PRIDOBITEV ZA KRAJ

Lani marca je zgorela poslovna zgradba s trgovino v Jurkloštru. Stavba je bila stara in preurejena iz nekdanje žage lesnega podjetja v Jurkloštru.

Po požaru so oili organi upravljanja v zadrugi v dilemi kaj storiti. Ali adaptirati staro zgradbo ali zgraditi novo? Jasno je bilo eno, da zavarovalnica Sava glede na vrednost stare zgradbe, ni bilo mogoče storiti ničesar. Strokovnjaki so bili mnenja, da je zgradba preveč dotrajana, da bi bilo popravilo stavbe predrago. Prejšnji lokal je bil tudi zelo majhen in bi bila nujna razširitev.

Tako je padla odločitev za novogradnjo, čeprav bo zgradba draga in v Jurkloštru, kjer je malo prebivalcev ter nizka kupna moč, ne bo moč ustva-

riti toliko dohodka, da bi objekt sam sebe odplačeval.

Za novo zgradbo je izdelal načrte Zavod za napredek gospodarstva v Celju, projektilar dipl. inž. agr. Jože Kopitar s sodelavci. Celotna vrednost objekta z ureditvijo okolice bo znašala 3.500.000 dinarjev.

Kredit je odobrila Ljubljanska banka, podružnica Celje v višini 2.485.000 din ter občinski sklad za intervencije v gospodarstvu 300.000 din, ostala sredstva so zadružna. Gradbeno dela je prevzelo gradbeno podjetje Ingrad Celje; nabavo opreme pa Alpos Sentjur.

Nova samopostrežna trgovina v Jurkloštru je brez dvoma velika pridobitev za kraj. V stavbi bo tudi pisarna za strokovne delavce in blagajno ter sejna soba za

sestanke, predavanja in podobno.

Dejansko je to po vojni poleg poslovno-stanovanjske zgradbe Gozdnega gospodarstva Celje in šole tretja nova zgradba v kraju. Trgovina sicer še ne more nuditi posebnih možnosti kraju za razvoj, vendar pa omogoča občanom boljše preskrbo s potrošniimi dobrinami.

Upamo, da bodo prebivalci vseh zaselkov Jurkloštra velik doprinos zadrugi kraju tudi upoštevali s tem, da bodo resnično nabavljali vse blago v tem lokalu ter da bodo tesneje sodelovali v kmetijski proizvodnji z zadrugo. Kmetijska proizvodnja je praktično edina realna možnost za življenje kraja. Kdor namerava kmetovati, bo moral kreniti na pot napredka.

JOŽE inž. NOVAK

OB SREČANJU BORCEV IN AKTIVISTOV KOZJANSKEGA

3. VII. SREČANJE NA LISCI

3. julija bodo na Lisci nad Sevnico kozjanske občine Laško, Sentjur, Smarje, Sevnica, Krško in Brežice, ki si delijo področje Kozjanskega, praznovali 35-letnico oboroženega upora proti okupatorju. Vseh šest občin je podelilo domicil Kozjanskemu odredu, okrožnemu odboru bivših aktivistov OF za Kozjansko in II. bataljonu III. Stajerske VDV brigade.

Kozjanci so zelo ponosni na svojo slavno preteklost, saj so bili od vsega začetka v prvih vrstah vstaje.

S svojim deležem v NOV so častno uresničevali zgodovinsko nalogo naše revolucije. Našejnemu nekaj pomembnih mejnikov iz zgodovine NOV.

Okupaciji so se razredno in napredno usmerjeni Slovenci uprli že leta 1941, ko so iz obrobnih krajev Kozjanskega območja odhajali v partizane. Med njimi so bili v največjem številu člani KP, delavci, rudarji in železničarji. Celjska četa je bila ustanovljena 20. julija in Brežička četa 28. oktobra 1941 sta bili sestavljeni pretežno iz članov KP in SKOJ. Četi sta

izvedli odločne akcije na področju Kozjanskega. V skrajno neugodnih razmerah so borci teh naših prvih enot pokazali nezlomljivo voljo, izredno borbenost in požrtvovalnost.

I. Stajerski bataljon je bil sestavljen iz Savinjske, Revirske in Mislinjsko-Saleške čete in je koncem oktobra 1941 pod vodstvom Franca Rozmana-Staneta krenil iz Dobrovelj v Zgornji Savinjski dolini na Kozjansko z nalogo, da prepreči izseljevanje. Ta pohod je za tisti čas naše borbe predstavljal pomemben operativni poseg vodstva NOB za preprečitev političnih in vojaških načrtov nacizma. Čeprav naloga ni bila do

kraja izpeljana zaradi težkih bojev, pospešenih premikov v visokem snegu, je pomen pohoda zgodovinski. Že sam pojav bataljona discipliniranih in odločnih borcev, ki so v zelo težkih razmerah na svojem potu držali, pomeni pomembno akcijo, ki je močno vplivala na razpoloženje prebivalstva Kozjanskega.

Meseca maja 1942 je že ustanovljena prva Kozjanska četa, katere komandiri so bili: Tone VRATANAR — Antonenku, nato JANKO SKVARČA — Modras in JANEZ ROZMAN. Četa je izvedla številne akcije in podvige. Ob prihodu XIV. divizije februarja 1944 je četa dala vodilce, ter je od divizije prevzela težke ranjence, za katere je uredila zasilno bolnišnico na Bohorju. Številčna moč, kakor tudi udarnost čete sta nenehno rasli. Politično delo v četi in na terenu je vodil Pavle Baloh—Peter.

Za sekretarko okrožnega

odбора OF za Kozjansko je bila imenovana Tončka Čečeva—Pavla, ki pa je bila po izdaji 25. avgusta 1942 na Topolovem ranjena in ujeta. Okrožje je prevzel Marko Gerevič—Tine, pozneje pa Miha BERCIC—Maks in nato Vlado MAJHEN—Rafael. S požrtvovalnim delom se je Kozjansko področje politično zelo dvignilo in vzpostavilo so se trdne zveze po vsem Kozjanskem.

Vodstvo NOB je leta 1941 odločilo za vodenje in organizacijo borbe na Stajerskem prekrajane borce: za politično vodstvo Sergeja KRAIGHERJA in Toneta ZNIDARSIČA, za operativne enote pa Dušana KVEDRA, Petra STANTETA in Franca ROZMANA, Kraigher in Znidaršič sta namenjala veliko pozornost Kozjanskemu kot pomembnemu in najbolj ogroženemu delu Stajerske. Pokrajinski komite KPS se je pogosto zadrževal na Kozjan-

skem ter je tudi organiziral Kozjansko okrožje.

Spomladi leta 1942 je bil organiziran teren od Vrha nad Laškimi, okoli Rogaske Slatine, Bohorja in na Bizeljskem. V drugi polovici leta 1943 so bile že vzpostavljene redne kurirske zveze s štabom cone v Savinjski dolini, z zagrebško organizacijo OF in s hrvaškimi partizani v Zagorju.

V mesecu marcu 1944 je bil osnovan Kozjanski bataljon. Po odredbi IV. operativne cone je koncem meseca aprila že ustanovljen Kozjanski odred z dvema bataljonoma. Za komandanta odreda je bil imenovan Marjan JERIN. Koncem meseca maja pa je bil ustanovljen že tretji bataljon. Odred je štel okrog 450 borcev. Vse enote, ki so bile formirane na Kozjanskem so štele preko 1200 borcev.

S pomočjo še drugih enot IV. operativne cone je odred

v juniju in juliju 1944 osvobodil Jurklošter, Pišce, Slivnico, Pištanj, Zagorje pri Planini in Koprivnico. Boril se je pri Zusmu in na Veterniku. Posamezni bataljoni so leta 1944 in 1945 izvedli številne napade in akcije, ter nenehno uničevali prometne naprave.

S prihodom XIV. divizije so se pričele na Stajerskem, predvsem na Kozjanskem, večje vojaške akcije in utrjevanje, ter ustanavljanje političnih organov in organov ljudske oblasti. Divizija je prinesla na Stajersko novega duha in velik borbeni polet.

Borci in aktivisti skupno z drugimi občani bodo tudi letos kot že nekaj let nazaj skupnost praznovali spomin na žrtve in junaške boje v času NOV in obnavljali spomine na usodne, težke dni, ko je šlo za obstanek Slovencev na tem področju.

Odbor Kozjanskega odreda, Okrožni odbor bivših aktivistov OF za Kozjansko in II. bataljon III. Stajerske VDV brigade ZELIJO NAJTOPLEJŠO DOBRODOSLICO BORCEM, AKTIVISTOM IN GOSTOM — 3. JULIJA NA LISCI — z željo, da bi bil tudi ta praznični dan nepozabni del naše skupne revolucione in ustvarjalne zgodovine. LEOPOLD OZEK

NAŠ KRAJ

● ŠENTJUR: ZDRAVSTVENO VARSTVO

Skupščina občinske zdravstvene skupnosti v Sentjurju je obravnavala zdravstveno problematiko v občini, potrdila statute občinske in regionalne zdravstvene skupnosti ter sprejela finančni in stabilizacijski načrt za leto 1976. Zavzela se je za dovršitev gradnje nove zdravstvene postaje na Planini, v kateri bo tudi lekarniška postaja, dozidavo šentjurske zdravstvene postaje in ureditev splošne in zobne ambulante na Pontkvi, kjer bodo ordinacije po 2 dneva v tednu in jih bodo opravljali zdravstveni delavci iz Sentjurja.

E. REČNIK

● GRIŽE: ZBIRALNA AKCIJA

Pionirski odred »Ivanka Uranjek« pri osnovni šoli Griže je ob koncu šolskega leta izvedel že drugo uspešno akcijo. V prvi so zbirali steklenice, sedaj so se odločili za papir.

Zbrali so 4.235 kg papirja. Izkupček v višini din 2.117,50 so namenili za pomoč potresnemu področju na Tolminskem.

FRANC JEZOVIK

● ŠMOHOR: POHOD MLADINE

Občinska konferenca ZSMS Zalec, je v sodelovanju z občinskim štabom za teritorialno obrambo, organizirala partizanski pohod. Pohod je potekal iz Griž, od spomenika 150 žrtvam fašizma, preko Zabukovice, Jegriša do Šmohorja. Spotoma so mladi obiskali vsa spominska obeležja NOB. Pri vsakem spomeniku pa so izvedli še kratek kulturni program in položili šopek nageljnov. Pripadniki teritorialne obrambe pa izstrelili tri salve. Pohod je zelo dobro uspel, saj so mladi ponovno pokazali, da se zavedajo revolucionarnih tradicij in dajejo temu še posebno velik poudarek. Še posebej to velja za mlade, ki so vključeni v Planinsko društvo Zabukovica in v Jamarski klub »Črni galeb« Prebold. Prav člani teh organizacij so poleg mladincev OO v občini, prisotni na vseh pohodih in manifestacijah, ki se nanašajo še posebno na obujanje in negovanje tradicij NOB.

DARKO NARAĞLAV

● ŠOŠTANJ: TRIM KOLESARJENJE

Tako kot vsako leto, bo telesno vzgojno društvo Partizan Šoštanj tudi letos organiziralo trim kolesarjenje pod geslom vsi na kolo za zdravo telo. Ta vsakoletna že tradicionalna množična prireditev bo v nedeljo 4. julija s startom od 8. do 9. ure za vse starostne skupine izpred doma Partizana v Šoštanju.

V. K.

● ŠENTJUR: BREZ VEČJIH NALOŽB

V letošnjem letu v šentjurski občini ne bo večjih naložb, ker se bodo realizirali predvsem nedokončani objekti iz lanskega leta.

Z izglasovanim samoprispevkom, s sredstvi samoupravnih interesnih skupnosti ter solidarnostnimi sredstvi pa se kljub tej omejitvi le gradi v okviru posameznih krajevnih skupnosti. Za regionalno cesto proti Planini, ki jo gradijo brigade Kozjansko 76 je skupnost za ceste SRS najela 4 milijone posojila pri Ljubljanski banki, modernizira se cesta v Blagovni in Hruševcu, gradi se otroški vrtec v Slivnici in pričela se je gradnja telovadnice v Slivnici. Posebno pa je intenzivna družbeno stanovanjska gradnja, ki se trenutno odvija v štirih krajevnih skupnostih.

Z. S.

● SLIVNICA: USPEŠNA AKCIJA

Mladi so se na Slivnici dogovorili, da uredijo svoj kraj. Rečeno — storjeno — in na prosto soboto so se zbrali in s traktorjem na čelu odšli na pokaplišče. Naložili so stare vence, košarice in ostalo mesnago ter vse zažgali ob stari cesti. Zatem so očistili cesto pod turškim obzidjem, ki je ostal nek iz preteklosti.

Po delu je za veselo razpoloženje poskrbel predsednik pokopališke uprave Jože Voga.

STANE KURNIK, Slivnica 35

● ŠAH: POKAL CELJU

Šahovski klub Zalec je pripravil ekipni šahovski brzoturnir za pokal mesta Zalec. Nastopilo je 18 ekip iz vse Slovenije. Največ uspeha so imeli šahisti Celja, ki so osvojili prvo mesto in s tem tudi pokal. Vrstni red: 1. Celje 58 točk, 2. Domžale 53,5, 3. Lesce 52,5, 4. Zalec 52 točk, ... 9. Velenje 37, 10. Sempeter 37, 11. Zalec II. 25, 12. Zalec ml. 25, Polzela 23 točk itd. Pokrovitelj je bil občinski sindikalni svet Zalec.

T. TAVČAR

● GRIŽE: OLAJŠANO ŠOLANJE

Učenci osnovne šole Nada Cilensek Griže so se preko svoje zadrage in preko dejstva, da ob koncu šolskega leta pustijo knjige v šoli, zelo približali brezplačnemu šolanju. Ze sedaj so bili izdelani sezname vseh učnih pripomočkov za naslednje šolsko leto. Te pripomočke so učenci lahko naročili preko svoje zadrage in ob začetku novega šolskega leta jih bodo potrebščine čakale na klopeh. Odpade skrb za nabavo, pa tudi ceneje je. Zadruga nabavlja material skupaj, odpadejo rane posredniške marže, prodajajo pa ga po nabavni ceni.

Prav tako je s šolskimi knjigami. Učenci pustijo knjige v šoli in v zameno dobijo knjige razreda, v katerega napredujejo.

● ŠENTJUR: PLOVALNA ŠOLA

150 učencev 4. in 5. razredov osnovne šole v Sentjurju je že nekaj dni deležnih obvezne plavalne šole. Vsled slabih pogojev v lanskem letu načrt šole v naravi s plavanjem ni bil v celoti izpolnjen in ga zato dopolnjujejo letos. Prav bi bilo, če bi v plavalno šolo pritegnili tudi učence iz zunanjih šol, iz Planine, Slivnice in Ponikve, kjer imajo šolske avtobuse. Na teh šolah je število neplavalcev izredno veliko saj večina otrok konča obvezno osemletno šolanje brez znanja plavanja.

E. REČNIK

»SIGMA« Zalec

Odbor za medsebojna razmerja objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. VODJA ODDELKA tehnološke priprave dela
2. KONTROLOR — PROCESNI
3. ČUVAJ — PORTIR

POGOJI:

Pod točko 1. — a) se zahteva strojni ing. I. stopnje s 4-letnimi izkušnjami v oddelku tehnološke priprave dela

b) ali ing. organizacije dela s predizobrazbo strojne smeri in 4-letnimi izkušnjami v oddelku tehnološke priprave dela

2. poklicna šola strojne smeri s 4-letnimi izkušnjami na takšnem ali podobnem delovnem mestu in po možnosti tečaj za kontrolorja

3. se zahteva osnovna šola in 1 leto delovnih izkušenj na takšnem delovnem mestu.

Pismene prijave z osebnimi dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 10 dneh po objavi na naslov »SIGMA« Zalec, Pečnikova 1 — odbor za medsebojna razmerja.

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev imeti odslužen vojaški rok.

Osební dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov »Sigma« Zalec.

LAŠKO

BILI SO USPEŠNI

Z Jožetom Krašovcem, ravnateljem osnovne šole Primož Trubar iz Laškega smo ob zadnjem obisku na tej šoli skupaj preleteli prehojeno šolsko delo, ki je bilo za učence in učitelje v tem letu zelo uspešno. Napake, ki so se kljub skrbnemu delu pojavile, pa čeprav ne velike, bodo skušali popraviti v naslednjem šolskem letu, da bi tako še izboljšali učno-vzgojni proces in uspehe na šoli.

»Letošnje šolsko leto je bilo precej naporno in je terjalo od učencev in učiteljev veliko zahtev. Ob zaključku leta pa so bili vsi naporí dobro poplačani z dobrim učnim uspehom naših učencev. Ze lansko leto je bilo za nas zelo uspešno, saj smo ga zaključili s skoraj sto odstotnim uspehom in tako je tudi letos. K vsem tem uspehom je pripomogla intenzivna skrb učiteljev in njihov spremenjen odnos do učencev in po drugi strani velika prizadevanja naših otrok za dobre uspehe in dobre odnose z učitelji. Tudi povečano vključevanje staršev v šolsko delo nam je prineslo določene dobre rezultate. V letošnjem šolskem letu smo imeli kar pet sej sveta staršev na katerih smo

se skupaj pogovarjali in dogovarjali o novih in boljših prijemih vzgoje otrok. Staršem in nam je tako delo in sodelovanje veliko pomenilo, zato si ga skupaj želimo še nadaljevati in poglobiti. Izredno zadovoljni smo tudi z uspehi, ki so nam jih prinesle oddelčne konference. V tem letu smo povečali dopolnilni pouk zlasti na predmetni stopnji, kar je bila spet ena od poti k boljšemu učnemu uspehu.

Vsako leto še posebno skrb posvečamo učencem osmih razredov, ki s pridobljenim osnovnošolskim znanjem odidejo na srednje ali poklicne šole. Le malo je med njimi

takih, ki bi se takoj po končani osnovni šoli zaposlili. Učni uspeh letošnjih osmošolcev je bil sto odstoten in tako so vsem odprta vrata za nadaljnje šolanje. Z učenci, ki so letos zapustili našo šolo smo se veliko pogovarjali in jih usmerjali za njihove poklice, kar je bila ena permanentnih nalog naše šole. Uvedli smo tudi delovno mesto socialne delavke, kar se je vsekakor izkazalo kot pravilna rešitev in odločitev. Intenzivno usmerjanje je trajalo kar skozi celo leto in izredno zadovoljni smo, da je bilo ob koncu leta 16 kandidatov za pedagoški poklic. Vendar mislim, da so se tudi vsi ostali dobro odločili in da so znali preценiti svoje znanje, nagnjenja in sposobnosti za nadaljnje delo. Učencem smo pomagali urejevati kadrovske kakor tudi socialne štipendije, kar je od nas spet terjalo, zlasti ob koncu leta, veliko dela.

Zdaj smo brige in težave do jeseni odložili, dokler nas šolski zvonec spet ne pokliče k delu. Učencem, ki so letos zapustili našo šolo pa bi rad še enkrat zaželel veliko dobrih učnih uspehov kjerkoli že bodo nadaljevali šolanje.

MATEJA PODJED

KONJICE

VEČ DIJAKOV

Po zaključku osemletnega šolanja se je letos odločilo petindvajset učencev iz občine Slovenske Konjice vpisati na Pedagoški šolski center v Celju. Od tega bo deset učencev prejelo kadrovske štipendije na Temeljni izobraževalni skupnosti, ostali pa bodo lahko zaposlili za štipendijo na občinskem solidarnostnem skladu. Kljub temu, da se je letos vpisalo tako veliko število učencev na Pedagoški šolski center pa v Konjicah ugotavljajo, da se srednješolci le v manjšem številu vpisujejo na Pedagoško akademijo. V Konjicah so letos razpisali dvanajst štipendij na tej višji šoli, na razpis pa so se prijavili le trije srednje-

šolci. Ob tem v občini vsekakor ne gledajo preveč pesimistično na število bodočih učiteljev, saj imajo doslej štirideset štipendistov na srednjih in višjih pedagoških šolah. S tem številom pa bodo v naslednjih letih lahko pokrili tudi vse potrebe po učiteljih v celodnevni šoli.

Nasploh v konjiški občini ugotavljajo, da se v zadnjih letih vse več učencev po končani osnovni šoli vpisuje na srednje šole. Zaradi tega je tudi vse več takih, ki se odločajo za pedagoške poklice. Problemi pa so z vpisi v poklicne šole. Posebej velja to za dekleta, za katera so letos razpisali v vsej občini le nekaj učnih mest.

D. S.

CELJE

OBVEZNOST DO KS

Medtem ko v celjskih TOZD še tečejo razprave o osnutku zakona o združenem delu, pa je razprava, katero je vodila SZDL v krajevnih skupnostih že končana. Razprava je bila organizirana po skupinah, v katerih je sodelovalo 19 KS. Javne razprave se je udeležilo 485 občanov, odborov SZDL, sveta KS, delegati, predstavniki DPO in društev. Iz vseh razprav, ki so bile organizirane po KS, je razvidno, da so občani ugodno sprejeli novosti, ki jih prinaša osnutek zakona.

Zanimivo pa je, da so v vseh KS na razpravah dali isto pripombo na osnutek zakona. Po mnenju občanov je osnutek pomanjkljiv v tistem delu zakona, ki govori o razporejanju sredstev skupne porabe. Predvsem bi morale biti bolj razčlenjene tiste določbe, ki govorijo o obveznostih TOZD, da te-te združujejo sredstva s KS za zadovoljevanje skupnih potreb. 102. člen zakona sicer govori, da združeno delo LAHKO nameni določena sredstva za financiranje potreb v okviru KS. Ni pa ta člen obvezujoč. Zakon bi moral konkretno opredeliti oz. obvezati združeno delo, da del sredstev redno namenja za potrebe svojih delavcev v KS, kjer živijo.

VIKI KRAJNC

Ljubljanska banka

Podružnica Celje

objavlja

naslednja prosta delovna mesta

Za direkcijo kreditiranja investicij

1 delovno mesto strojepiske 1/b za določen čas

Zahteve:

— dvoletna administrativna šola ali enoletni strojepisni tečaj
— do enega leta delovnih izkušenj

Za agencijo Vitanje

1 delovno mesto referenta v agenciji

Zahteve:

— ekonomska srednja šola ali gimnazija ali upravna administrativna šola ali strokovna PTT šola ali srednja komercialna šola ali pedagoška gimnazija z zaključnim izpitom
— tri leta ustreznih delovnih izkušenj

Vse, ki izpolnjujejo razpisne pogoje vabimo, da vložijo svoje vloge v 15 dneh po objavi v Ljubljanski banki, podružnici Celje, Vodnikova 2 — Služba poslovne koordinacije.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

KOMENTAR

NOVE KMEČKE
SKUPNOSTI

Medtem, ko v delovnih organizacijah veliko razpravljajo, da temeljne organizacije združenega dela (TOZD) ne bi bile prevelike, ker samoupravljanje delavcev sicer ne bi prišlo do polne veljave, na kmete še pozabljajo. Nihče se ni vzmiral ob poročilu, da najmanjši TOZD v kombinati ima le 15 delavcev, največji pa 1700 kmetov kooperantov in še 100 delavcev.

Zakaj mora biti TOZD delavcev tako majhen in drugi, v katerem so kmetje, tako velik? Edini možen odgovor je: ker se vsi kmetje pečejo z isto proizvodnjo. Po isti logiki bi kdo lahko trdil, da bi morali biti npr. peki ali mlinarji združeni v enem samem TOZD, morda celo v vsej Sloveniji, saj jih ni več, kot je kmetov v velikem TOZD, a vsi opravljajo enaka dela. Ne, tako ne gre, zato bo treba tudi v kmetijskih delovnih organizacijah veliko spremeniti. Za kmete kooperante veljajo enaki predpisi kot za delavce.

Pri kmetih je treba še upoštevati, da delajo na daleč razmetanih kmetijah in ne v velikem obratu, kjer bi se srečali vsak delavnik kot delavci in se lahko pogosto zmenili o vsem potrebnem. Zato je še pomembnejše, da njihov TOZD oziroma temeljna združena enota (TZE) v kmetijski zadrugi ni prevelika. Nihče pa jim je ne bo podaril, če je ne bodo zahtevali in sami ustanovili.

Republiški zakon o združevanju kmetov kot tudi zakon o združenem delu, ki ga pripravljajo, hkrati upoštevata, da se bodo tudi v manjših TZE in TOZD združevali kmetje iz več sosednjih vasi, na hribovitih območjih, kjer so male, pa celo iz veliko vasi. Združujejo se lahko še v manjše delovne enote, imenovane kmečke skupnosti ali tudi kako drugače.

V nekaterih občinah je že veliko takih skupnosti, v vsej Sloveniji pa kar 1700. Največ je strojnih, potem mlekarških, pašnih, hmeljarskih in drugih. Njihova dejavnost pa še ni dovolj razvita. V strojni skupnosti so si kmetje kupili skupne stroje, da ni treba vsakemu svojih. S pravilnikom so določili, kako jih uporabljajo, in odškodnino za vzdrževanje. Premalo pa se uveljavljajo druge oblike sodelovanja pri pridelovanju, oskrbi z različnimi potrebščinami in prodaji. To še vedno urejajo pri zadrugi, ko da njihove, kmečke skupnosti sploh ni ali ko da ne bi imela takih pravic.

Mnogi kmetje še ne poznajo svojih pravic, združni delavci pa jim jih niso marali razlagati. Menili so, da bodo kmetje bolj povezani z zadrugo, če z vsakim posebej sklenejo kooperacijsko pogodbo, kot če bi jo sklenili z njihovimi skupnostmi. Seveda bi take proizvodne skupnosti kmetov morale enako odgovarjati za uresničitev pogodb kot zdaj posamezni kooperanti. Med člani skupnosti bi to urejale z ustreznim pravilnikom.

Nekaj takih kmečkih skupnosti že imamo, a premalo, da bi se pri vseh 1700 lahko postavljali z njimi. Sedanje strojne in druge skupnosti pa se lahko razvijajo v proizvodne. Kmetje lahko ustanovljajo tudi nove. Njihova odločitev pa naj izhaja iz gmotnih koristi, ki se jim ponujajo.

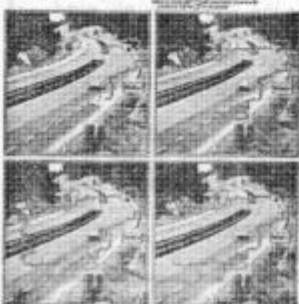
JOZE PETEK

NOVA
TEHNOLOGIJA

Nedolgo tega je bila v Celju tiskovna konferenca, ki jo je pripravila samoupravna interesna poslovna skupnost za kmetijski inženiring pri SOZD ITC. Ista organizacija je pripravila tudi vrsto strokovnih predavanj, ki so se jih udeležili projektanti, proizvajalci, tehnologi ter prodajalci z investitorji in uporabniki kmetijske opreme.

Namen posvetovanja je bil predvsem v tem, da bi navzoče seznanili s tehnološkimi rešitvami in novostmi v ži vinoreji, ki so hkrati tudi pot k racionalizaciji na tem področju, to pa pomeni tudi nižje cene. Ustanovitev nove skupnosti je še toliko pomembnejša, ker bo močno posegla v sicer tradicionalne razmere ne le slovenskega kmetijstva temveč tudi jugoslovanskega, ki se največkrat otepa novosti. Na tiskovni konferenci so navedli primer, ko se je investitor raje odločil za projekt, ki je bil za 45 milijonov dražji od tistega, ki jim ga je ponudil ITC.

V samoupravni interesni

posojilo za ceste
varnejša vožnja

ZAKON O ZDRUŽENEM DELU

KAJ PRINAŠA
KMETOM?

Začetne razprave o osnutku Zakona o združenem delu za zdaj niso globlje posegle med naše kmete. Kljub temu pa je večina seznanjena z vsebino. Mnenja so si enotna v tem, da je v osnutku še precej nejasnosti in to zlasti, kar zadeva položaj, vloge pa tudi dolžnosti kmetov v združenem delu.

V teh nejasnostih najbrž tiči tudi vzrok nekaterih dilem in napovedi, ki sejejo nezaupanje. Takole pravijo: vloga delavca v združenem delu je opredeljena jasneje, mi kmetje pa še ne vmo, kaj bo z našo zemljo.

Ko je na nedavni seji UO Zdrružne zveze Slovenije stekla razprava tudi o tem, so inenili, da je takšna kmetova bojazan brez osnove. Če smo že pri kmetovi zemlji, je stvar jasna, da gre za nedotakljivo lastninsko pravico, kar imamo zapisano v Ustavi. Zakon nima namena segati po kmetovi zemlji, o tem si je treba naliti čistega vina.

Seveda pa se je treba v okviru ekonomske zakonitosti in nuje soočiti s tem, kaj imamo in kaj bi lahko imeli. To vprašanje velja razčistiti predvsem zato, da se bomo izkopali iz še vedno hude razdrobljenosti, kar nas tepe že ves čas.

Ko smo kmetijski novinarji pred nedavnimi obiskali Slavonijo, smo hkrati s članom predsedstva CK ZKJ Milivojem Baltičem ugotavljali, da je razdrobljenost zemlje tisto, kar zavira hitrejši razvoj kmetijstva. Povprečna velikost naše kmetije znaša 3,4 ha obdelovalne zemlje.

V tem je treba iskati tudi vzrok, zakaj pri hektarskih donosih (velja za jugoslovanski kmetijski prostor) še tako zaostajamo v zasebnem sektorju za kombinati. Če pa hkrati računamo, da ima ta zasebni sektor 85 odstotkov vseh kmetijskih površin, imamo hkrati že odgovor, zakaj tako bogata

kmetijska zemlja, kot je Jugoslavija, občasno uvaža hrano. Na dlani je, da se bo treba hitreje povezovati, če hočemo pridelati več hrane, ter kmetovalcem zagotoviti večje dohodke. Pomeni, da bo treba tako ali drugače arondirati zemljo. Druge poti ni. Zakon o združevanju oziroma združenem delu dopušča to.

Bilo bi kajpak zgrešeno misliti, da bo Zakon o združenem delu obrnil vse na glavo, kar smo vsa leta nazaj ustvarili. Pri tem mislim na že uveljavljene oblike povezovanja. Lahko bi našli vrsto dobrih oblik povezanosti naših kmetov od strojnih do drugih skupnosti pa tudi čvrstih kooperacijskih pogodb, kjer kmetje že sodelujejo v združenem delu.

V Sloveniji imamo tudi že primere, ko kmetje združujejo zemljo, ter kompleksno obnavljajo vinograde, kot je to primer v Metliki. Tudi na celjskem območju lahko govorimo o nekaterih že ustaljenih oblikah povezovanja kmetov. Pomeni, da bomo vse dobre oblike sodelovanja in povezovanja v okviru novega zakona razvijali naprej, hkrati pa ustanavljali oziroma uveljavili nove.

Na rob razprav o osnutku Zakona o združenem delu bi zapisal še pomislek nekaterih kmetov, češ, ali nova organizacija ne bo voda na mlin bohotenju prevelike administracije. Kmetje menijo, da ne potrebujejo kabinetnih strokovnjakov pa tudi ne bahavih uprav s tephi in vsem drugim. Tega si kmetijska proizvodnja ne sme dovoliti.

Toliko za zdaj o tem. Da bi kmetje razčistili vsa še nejasna vprašanja, se bo treba še pred sprejetjem zakona temeljito pogovoriti o tem ter v okviru možnosti tudi upoštevati kmetove predloge.

L. TRSTENJAK

PEŠEC V PROMETU

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri občinski skupščini Celje je skupaj z AMD Slander in ZSAM pa seveda miličniki pripravil dvodnevno preventivno akcijo »pešec v prometu«. Šlo je zato, da so na posameznih celjskih križiščih stali za to določeni ljudje in opozarjali pešce, kako je treba prečkati cestišče. Znano je, da je še ogromno takšnih ljudi, ki se ne zmenijo za zebro, ki je namenjena prav pešcem, ter jo enostavno mahnejo čez cesto poleg zebre ali pri rdeči luči na semaforju in podobno, kar ni v skladu z zakonom o varnosti v prometu.

Samo lani je izgubilo življenja na cestah celjskega območja v prometnih nesrečah 32 pešcev, od le-teh kar 25 po lastni krivdi! Če bi k temu prišli še vse teže in laže poškodovane, potem vidimo, da je zadnji čas za alarm tudi na tem področju in to še toliko bolj, ker je s sprejetjem zadnjega zakona o prometu tudi pešec izenačen z ostalimi uporabniki cest. Res je, da ima določene prednosti pred ostalimi, vendar to ne gre izkoristiti na neprimeren in nepravilen način.

Kaj so pokazali rezultati dvodnevne akcije, ki je bila zgolj opozorjevalna, vendar kasneje ne bo več tako in bodo tudi pešce za nepravilnosti pač morali primerno kaznovati. Inšpektor UJV Celje Franc Stihert je povedal, da so v dveh dneh opozorili zaradi prehoda pri rdeči luči na semaforju 355 občanov, zaradi diagonalnega prečkanja 872, zaradi prehoda izven zebre 2005, nepravilnega prečkanja oziroma izsiljevanja prednosti pred vozili 462, nepravilnega stopanja na vozišče 240 in zaradi hoje izven pločnika, kjer leta je, 75! Ali skupaj kar 4009 občanov-pešcev! Če k temu dodamo, da je akcija trajala samo dva dni in to skupaj nekaj več kot štiri ure, potem je ta podatek več kot samo zaskrbljujoč. In kakšna je bila reakcija opozorjenih? Predvsem starejši so opozorila sprejemali z razumevanjem, medtem ko so določene težave nastajale pri mlajših, ki so smatrali akcijo zgolj

za kaprico nekaterih posameznikov, češ, salj nimate kaj drugega delati!

Vendar sami podatki dovolj zgovorno kažejo, da je akcija bila potrebna in da bi jo kazalo še večkrat ponoviti, saj se morajo tudi pešci naučiti osnovnega bontona, ki vlada v našem prometu oziroma obnašanja na cestah. Istočasno so opozarjali tudi kolesarje in voznike koles na pomožni motor. Za-

radi vožnje izven kolesarskih stez v križiščih je bilo opozorjenih kar 630 kolesarjev, rdečo luč jih je prevozilo 20 in nepravilno zavijalo v levo 55. Opozorili so tudi 288 voznikov motornih vozil, ki so svoje vozilo ustavili na prehodu za pešce, mandatno pa so zaradi drugih hujših prekrškov kaznovali 87 kolesarjev.

Vse te številke so dovolj zgovorne, zakaj je bila ak-

cija potrebna. Vsi, ki so sodelovali v akciji, so potrdili, da so načelno proti kaznovalni politiki, temveč so bolj za preventivo. Žal, ko pa ta odpove oziroma ne rodi želenih sadov, pa je treba začeti z ostrejšimi merami v interesu varnosti in reda na naših cestah. In vse kaže, da je zadnja akcija kar prava snjha za NOVO AKCIJO, ki ne bo samo opozorjevalna.

TONE VRABL

Pred kratkim je bil v Zupanji v Slavoniji vsejugoslovanski posvet kmetijskih novinarjev. S članom predsedstva CK ZKJ Milivojem Baltičem so novinarji razpravljali o vlogi kmetov v okviru Zakona o združenem delu ter o drugih nalogah in problemih jugoslovanskega kmetijstva.

KMETIJA V ŠTEVILKAH

Doslej smo govorili o preusmerjenih ali specializiranih kmetijah, kot jih v dobi tukj skorajda raje imenujemo, le bolj na splošno. Natanko vemo (a ne povsod!), kaj je to, kakšne so perspektive, kje že imamo te kmetije, koliko jih še nameravamo urediti in podobno. Govorili in pisali smo torej le okvirno, zgolj pojmovno, četudi bi marsikaterega kmetijskega proizvajalca najbrž zanimala tudi številke.

S številkami torej na dan. Odločili smo se, da vam predstavimo kmetijo Stanka Amona iz Slak pri Olimju v Obsotelju.

Kmet Amon živi na nadmorski višini 230 metrov, zelo nizko torej, kjer pada na leto poprečno 980 milimetrov padavin. V specializirano kmetijsko proizvodnjo, to je v proizvodnjo mleka, pitancev in v vinarstvo, se je preusmeril pred dvema letoma. Na kmetiji delajo poleg njega, ki je star 48, še tri leta mlajša gospodinja, triindvajsetletni sin, dva otroka pa sta še v šoli. Pri kmetovanju in v gospodinjstvu jim pomagata dva delavca.

Kmetija obsega 18 ha, v najemu pa ima še tri ha. Ode tega je 16 ha kmetijskih obdelovalnih zemljišč, na enem hektaru pa ima posejano silosno korožo. Obdelovalna zemlja je razporejena takole: 11 ha obsegajo travniki, dva pašnika in dva vinograde. Na petih hektarih se razprostira gozd.

Leta 1971, tik pred preusmeritvijo, je imel kmet Amon pet krav, tri plemenske telice, dva do tri pitance, okoli trideset prašičev in pet plemenskih svinj. Že lani se je ta vsota občutno povečala. Takrat je imel že 15 krav, 6 plemenskih telic, 50 pitancev, 20 prašičev in 3 plemenske svinje.

Amonu so seveda pomagali pri preusmeritvi, saj sam tega ne bi zmoget. In vendarle se marsikdo tega ne bi lotil, saj stoji kmetija na takšnem kraju, za kakršnega se danes pravimo, da je bogu za hrbotom. Amon je dokazal, da se da nekaj narediti tudi z lastnimi močmi in seveda z močno voljo.

MILENKO STRASEK

LAŠKO

POGLED NAZAJ

Pred dnevi, ko smo se mudili na osnovni šoli Primoža Trubarja v Laškem, smo med učenci te šole našli prijetne mlade sogovornike, ki so nam radi pripovedovali o delu in življenju na njihovi šoli in o veselih počitnicah, ki jih čakajo. Čeprav učencev iz osmih razredov ta dan ni bilo na šoli, odšli so na zaključni izlet na morje, so nam njihovi mlajši vrstniki povedali marsikaj zanimivega zlasti iz njihovega dela v izvenšolskih dejavnostih.

Pionirji in mladinci šole so z delom v interesnih dejavnostih vključeni v jugoslovanske pionirske igre. Njihovo izvenšolsko delo je bilo v izteklem šolskem letu zelo živahno, saj so sodelovali pri različnih krožkih in na različnih področjih, s čimer so pokazali veselje do dela, vztrajnost in zanimanje za dobre učne uspehe.

Sestajali so se pri zgodovinskem krožku in skozi celo leto pridno urejali kotiček NOB in z razstavami pokazali dejavnost JLA, obdobje med prvimi in drugim zasedanjem AVNOJ-a in obletnico Komunista. Poleg »zgodovinarjev« so za prijetno vzdušje na šoli poskrbeli mladi likovniki, ki so izpolnili hodnike in druge prostore na šoli s svojimi slikami. Pripravljali so samostojne razstave in v okviru jugoslovanskih pionirskih iger na republiškem srečanju v Brestanici dosegli najvišje priznanje — »zlato paletu«.

Prizadevni so bili tudi člani literarnega krožka, ki so v minulem šolskem letu pripravili kar trinajst prireditev.

Košarka, rokomet, nogomet, planinstvo, snučanje, streljanje, namizni tenis in šah so panoge, ki jih združuje Šolsko športno društvo.

Njihova ekipa košarkarjev se je uvrstila v republiški finale pionirskega košarkarskega festivala.

Mladi planinci so skozi vse leto pridno izpopolnjevali svoje znanje o planinstvu, svoje letošnje pohode pa so usmerili na Zasavsko planinsko pot.

Za učence izredno privlačna je bila priprava na tekmovanje Vesele šole, ki jo je organiziral Pionirski list.

Tudi Pionirska hranilnica se lahko v letošnjem letu pohvali z dobrimi rezultati, saj je na tekmovanju med pionirskimi hranilnicami zasedla drugo mesto ter za svoje delo dobila priznanje in denarno nagrado.

Se in še bi lahko naštevali krožke, po katerih so se pod vodstvom svojih mentorjev zbirali učenci iz vseh razredov, vseh starosti. Toda odstopimo prostor še učencem, ki so nam o svojem

Dušan Planko

delu na različnih področjih takole pripovedovali:

Dušan Planko iz 5. razreda: »Skozi vse leto sem skupaj s svojimi sošolci in vrstniki pridno obiskoval planinski krožek. Rad imam naravo, čeprav mi, ne vem zakaj, kot predmet v šoli, ne gre najbolje. Letos smo obiskali Janče, Kopitnik in še nekatere druge poti smo prehodili. Delo pri krožku mi je všeč, seveda je najbolj prijetno, kadar smo se odpravili na izlet. Tudi zdaj v počitnicah ne bom opustil hoje v hrbe in izlete ter vož-

Marko Ratej

nje s kolesom.«

Marko Ratej iz 7. razreda: »Letos sem sodeloval pri namiznoteniskem krožku, kar mi je bilo zelo všeč in bom rad nadaljeval s tem športom še v naslednjem šolskem letu. Tekmoval sem za bralno značko in poleg tega sodeloval še pri šahovskem krožku. Šah me je navadil logično misliti, zato imam kot predmet v šoli zelo rad matematiko.«

Justina Belej 7. razred: Delala sem kot uslužbenka pri Pionirski hranilnici. To delo mi je bilo zelo všeč,

Justina Belej

saj smo si ga učenci med seboj smotno razdelili. Vodila nas je mentorica tovarišica Zdenka Gorič. Pionirji radi prinašajo svoje prigranke v našo hranilnico. Tistemu, ki največ privarčuje izročimo nalepke in tudi druge nagrade, kot vzpodbudo za nadaljnje varčevanje. Predsednik naše hranilnice je bil v Stuttgartu na srečanju pionirjev varčevalcev. V naslednjem šolskem letu si spet želim delati pri Pionirski hranilnici.«

MATEJA PODJED

DVOJNI JUBILEJ JUSTINE TROBINA

V Metlečah pri Soštanju slavi profesorica Justina Trobina te dni kar dvojni jubilej in sicer 70-letnico rojstva in 50-letnico pedagoškega ter ljudsko prosvetnega delovanja.

Jubilantka je soštanjska rojkinja, kjer je obiskovala osnovno šolo, nato pa meščansko šolo v Celju in učiteljske v Mariboru. Zelo zgodaj je pokazala svoj glasbeni in pevski talent. Ze na svojem prvem službenem mestu v Celju v letu 1926 je poleg pedagoškega dela vodila tudi mladinske pevске zbornice, s katerimi je dosegala vidne uspehe. Po uspešni zasnovi glasbenega poustvarjanja je leta 1931 odšla na Državni konservatorij v Ljubljano, ki ga je po pet let-

nem študiju opravila z odličnim uspehom.

Po osvoboditvi se je vrnila v rojstni Soštanj, kjer je poučevala na osnovni šoli kakor tudi na gimnaziji in končno ob ustanovitvi glasbene šole, tudi na tem zavodu. Poleg teh pedagoških obremenitev pa je vodila kar dva zbora na gimnaziji ter mešana in ženski pevski zbor Svobode Soštanj, ki ga je uspešno vodila kar polnih 26 let. Kot solistka pa je na raznih proslavah in koncertih požela tudi številna priznanja in ugodne kritike. Od osvoboditve dalje je vsako leto prirejala s svojimi zbori koncerte v Soštanju kakor tudi po številnih drugih krajih. Ni malo če omenimo, da je imela skupno kar 85

koncertov in da so na raznih tekmovanjih njeni zbori posegali tudi po najvišjih lovorikah. Za svoje dolgoletno delovanje na področju ljud-

ske prosvete, kjer je z globokim občutkom kot pevovodkinja in solo pevka nudila delovnemu človeku pristno glasbeno lepoto, je od skupščine občine Velenje med prvimi prejela najvišje občinsko priznanje — Kajuhovo nagrado. Poleg te pa je prejela še vrsto drugih priznanj in diplom.

Čeprav te dni profesorica Trobina praznuje svoj zlati jubilej — 70-letnico rojstva in 50-letnico glasbenega delovanja — še vedno poučuje na glasbeni šoli v Soštanju. Za to ji ob njenem dvojnem jubileju čestitamo z željo, da bi še naprej tako zavzeto delovala na kulturno-glasbenem področju mesta Soštanj.

V. KOJC

VRANSKO: OB DNEVU ŠOLE

IGRE BREZ MEJA

Osnovna šola iz Vranskega si je za svoj dan šole izbrala rojstni datum revolucionarja Ivana Farčnika, po katerem nosi šola tudi ime. Ivan Farčnik-Buč se je rodil 23. junija 1909 v Prekopi in je s svojim revolucionarnim delom stremel za osvoboditev domovine izpod fašističnega jarma, za lepšo prihodnost naših narodov in za vse to, kar danes imamo.

23. junij je tako postal spominski dan Ivana Farčnika, dan šole, ki so ga letos proslavili že tretjič zapovrstjo in dan, ko se učenci skupaj z učitelji ozrejo na skupno prehojeno pot šolskega leta.

Tako je bilo tudi letos. Po skrbno pripravljeni proslavi so mnogi učenci dobili pohvale, nagrade in priznanja za njihovo dobro delo pri izvenšolskih dejavnostih in za dobre učne uspehe. Ob koncu slovesnosti so pionirji poslali pozdravno pismo pobrateni šoli Jovan Popović iz Kruševca in svojim vrstnikom v bratski Srbiji zaželeli lepe počitnice in kar najboljše učne uspehe. Stiki z osnovno šolo Jovan Popović iz Kruševca so postali še posebno trdni ob obisku učencev iz Vranskega, bilo je to 18. aprila letos, na njihovi

šoli, v njihovem mestu.

Na osnovni šoli v Vranskem so močno razvite in

interesne dejavnosti in vsak krožek ali društvo se v pravkar izteklem šolskem letu

lahko pohvali z vrsto uspehov. Kot posebnost velja na tej šoli omeniti šolski studio Mravljincek, ki ima v pritličju šole lično urejeno napovedovalnico iz katere se oglašajo učenci-napovedovalci in novinarji. Sicer pa je Mravljincek nekak simbol šole, saj se tako imenuje tudi šolsko glasilo, v katerem je moč najti veliko zanimivosti in utrinkov učencev. S svojimi prispevki se v njem oglašajo mladi literati in pesniki, člani različnih krožkov in vsi, ki jih zamika sukati pero.

Povrnimo se nazaj k slovesnosti ob dnevu šole.

Po proslavi so učenci nestrpno pričakovali pričetek iger brez meja, ki so se odvijale na igrišču za šolo. Skrbno organizirane in dobro pripravljene igre s strogimi pravili so navdušile mnoge navijače in slučajne obiskovalce. Salve smeha je sprožal pri gledalcih tek čez ovire v vrečah, hoja na hoduljah, plezanje skozi razne ovire in podobno. Učenci so pripomočke za igre izdelali sami pri tehničnem pouku in ob šolskem delu, ki jim ga še posebno ob koncu leta ni manjkalo. Veselja, smeha in navijanja za posamezne skupine ni in ni bilo konec.

Tako so učenci letošnji dan šole in zaključek šolskega leta proslavili s smehom, igro in v veselju težko pričakovanih letnih počitnic.

MATEJA PODJED

ALPINISTIČNI KOTIČEK

V VELIKEM STILU

Ze vsa letošnja sezona lahko z veseljem poročamo o marljivem delu v celjskem alpinističnem odseku, o izredno težkih smereh v Paklenici in Kleku, zadnje tedne pa že o vrhunskih storitvah v Savinjskih in Julijskih. Med znanimi imeni slovenske alpinistične smetane se vedno pogosteje pojavljajo celjski alpinisti, ki vsako soboto in nedeljo presenetijo vsaj v eni najtežjih smeri. Po vzponih v Sitah in Jalovcu ter triglavski severni steni tudi tokrat iz obeh gorskih skupin izredne vesti.

V severni steni Travnika nad Tamarjem sta Čanžek Franc in Palir Andrej 25. 6. v izrednem času (7 ur) ponovila eno najtežjih smeri Julijcev »Aschenbrennerjag«. To je bil obenem prvi letošnji vzpon v tej smeri — ocena VI (skrajno težavno, 800 m). O vrhunski pripravljenosti te naveze pričča tudi to, da sta v soboto zjutraj vstopila v steno, ob 7. zvečer isti dan pa je Čanžek že pridiral na Okrešelj in naslednji dan s tečajnikom plezal v Mali Rinki Cicovo varianto Iglitca.

Na Korošici sta Knez Franc in Zupan Jože ponovila prvič letos skrajno težki severni raz Dedca — VII in isti dan še Regrutsko v Vrščih — IV. Mlada plezalca, ki sestavljata brez dvoma eno najperspektivnejših slovenskih navez, sta člana AO Celje — skupina PD Rimske Toplice, ki je dajala tudi del finančne pomoči za svoje člane.

Nad Okrešljem moramo za preteklo nedeljo omeniti predvsem lep uspeh pripravniške naveze Deželak in Lesjak, ki sta v 5 urah ponovila Direktno v Stajerski Rinki — VI, ženska samostojna pripravniška naveza Sah Marjana in Zevnik Ovetka pa smer Modic-Režek v Turški gori — IV in Dušanov steber v Mali Rinki — III.

Pripravniki in tečajniki so v teh dneh plezali prvič tudi samostojno in nad Okrešljem je bilo »vse živo« celjskih navez. Preplezane smeri: v Turški gori: Čadova, Modic-Režek, Salajev greben. V

Mali Rinki: Dušanov steber, Vzhodna, Iglitca, Cicova varianta Iglitca (ocene III—IV) in v Stajerski Rinki Direktna v SV steni V—VI. Stirje so pristopili po Hudem prasku na Mrzlo goro, Prevoršek pa je plezal nad Korošico Lukmanovo, Prejoznikovo v Vrščih in S raz Vežice — ocene III. Plezalni tabor je vodil načelnik Ciril Debeljak in plezal nad tečajniškimi navezami solo v Turški gori in Rinki. Poleg že omenjenih so sodelovali še člani: Glažar, Mesarec; pripravniki: Lorber, Bergant, Stamoj; tečajniki: Zupanc, Horvat, Kovač Milena, Kramer in Gomze. — Skupaj opravljenih 36 vzponov v 15 smereh. CTC

Trening v previsu nad Okrešljem

Stasa Gorenšek

POLETNE BLUZE

Letošnje poletje, ko ima moda tako rođa krila in ko so tudi druge hlače razen kavbojk spet postale na moč priljubljene, so vzporedno z njimi dobile vso veliko različne bluže in tunike.

Od vseh najbolj aktualna je seveda srajčna bluza, ki je preživela že veliko različnih modnih sprememb in jih najbrž še bo. To sezono pa je srajčna bluza popestrjena z obrobami v drugi modni barvi. Seveda se največkrat pojavljajo bela, modra in rdeča barva. Obrobjen je lahko ovratnik, rob je največkrat na žepu, rokavu ali ramenskem šivu. Z barvo obrobe se potem ujema tudi gumbi. Na podoben način so narejene tudi druge tunike z visokimi ravnimi ovratniki, z ravnimi ali štirioglatimi izrezi in seveda letošnje poletne majice. So prijetna novost, ki se jo bo lepo nosilo vso dolgo poletje in gotovo še tudi pozneje.

zaupno

JE PUBERTETA SRAMOTNA

Gotovo se boste začudili, če vam povem, da sem stara 13 let in da vam pišem. Kaj me je pripeljalo do tega? Očitek, ki ga vsak dan slišim: v puberteti si in veliko še ne razumeš. Zame pa to ni nič sramotnega, ker vem, da so to leta telesnega in duševnega dozorevanja. Skozi to dobo so morali tudi moji starši, zato jih včasih resnično ne razumem. Tudi je res, da je današnji svet v marsičem različen od tistega, ki je oblikoval moje starše. Današnji nori svet pa je tak kot vam ga bom opisala: kadimo, preklinjamo, pijemo in nečistujemo.

Ker sem zašla v slabo družbo tudi jaz kadim. Ze od mladosti pa sem se samozadovoljevala. To je pač prijetno in mi ugaja, če pa je kaj škodljivo, pa ne vem. Včasih mi je tudi kakšen fant všeč, nimam pa še nobenega zares.

Zato vam pišem, da mi je lažje in tudi ne vem, če prav živim. Moji doma se tolažijo, da bo vse že minilo in zvrčajo moje »grehe« na pubertetno obdobje. Tako govorijo, kot da je to nekaj sramotnega in to mi ni všeč, zato vas vprašam: je puberteta res nekaj sramotnega?

STANKA

Draga Stanka, povem ti, da si zelo simpatična deklica, ki kljub »mladim« letom pravilno razmišlja. Ne bodi huda, če tudi jaz ugotavljam, da je tvoje pisemce pubertetno, kar pa ni nič slabega, sploh pa ni nič sramotnega. Vidim pa, da si nezadovoljna sama s seboj in to je največ vredno. Postavila si se pred ogledalo

in se zelo zgodaj spričo svojih let kritično ocenila.

Ker kajenje škoduje tvojemu zdravju ga opusti. Mislim, da ti ta razvada še ni prišla v meso in kri in je verjetno samo znak afarije. Samozadovoljevanje (čeprav od mladih nog, kot meniš ti), je razvada, ki bo minila, ti pa ta konec s trdno voljo lahko samo pospešiš, če se ti zdi

potrebno. Če ti je kakšen fant všeč je povsem normalno in normalno je tudi to, da nimaš še nobenega zares.

Veseli se življenja takšnega kot je, čeprav ga včasih še povsem ne razumeš tako kot odrasli in zato prihajaš v nasprotja. Nič hudega ni to, važno je le to, da boš zrastle v skladno osebnost.

NATASA

Pred dnevi sta pomemben življenjski jubilej praznovala zakonca Jože in Antonija Zager v Topolšici. Zlato poroko sta sicer imela že lani, vendar so jo združili z osemdesetletnico Jožeta, ki jo je imel letos. Jože je najstarejši v kraju, kjer je bil tudi rojen. Bil je med pobudniki za zgraditev gasilskega doma in tnanjske kulturne dvorane, kjer so tudi pripravili njuno slavo.

Oba sta za svoja leta še prava korenjaka, čila in zdrava. Se vedno opravljata hišniška dela v gasilskem domu, takrat, ko pa počivata pa najraje bereta. Ona knjige, on pa časopise in to tiste stvari, kjer piše o gasilcih. Pa še na mnoga leta!

Foto: LOJZE OJSTERSEK

GOSPODINJSKI NASVET

SADNE SOLATE

Sadne solate so prijetna sprememba v naših jedilnikih, zlasti pa pridejo prav, ko se otopli. Zda je kar precej že vroče, zato jih poskušajmo vključiti v naš vsakdan.

Sadne solate lahko pripravimo iz najrazličnejšega surovega sadja, lahko pa kombiniramo surovo in vloženo sadje. Solate izboljšamo s sadnimi sokovi,

dišavami, mlekom in smetano. Za odrasle lahko izboljšamo solato z rumom ali konjakom. Zapomnimo pa si naslednje: sadje peremo v celem in ne olupljeno, narezano sadje pa takoj pripravimo v solato. Znano je, da sadje vsebuje vitamin C, ki pa se na zraku, vročini in v dotiku z rjavico kovino uniči.

IMEL SEM DEKLICO

Odgovorite mi prosim na naslednje vprašanje: zakaj moraš biti lump, če hočeš imeti deklet?

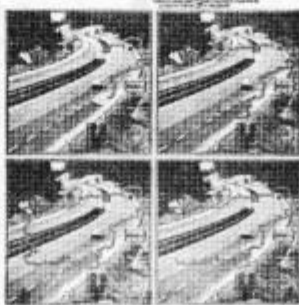
Da stvar pojasnim. Imel sem deklico in nisem od nje zahteval nobenega potrdila ljubezni. Do nje sem bil pozoren in spoštoval sem jo. Pa me je zapustila in ima zdaj drugega fanta. Prijatelj mi je rekel, da zato, ker nisem lump. Vprašam vas, če so dekleta res tako neumna, da nasedajo lepim besedam in je to bolj imenitno kot prijaznost, poštenost in prijateljstvo? Potem pa nekateri fantje izkoristijo naivnost deklet, te nasedejo in je ogenj v strehi, drugi fantje pa so zaradi lastne naivnosti ob dekleta. Zakaj je tako?

METOD

Zato, ker smo si ljudje v življenju tako različni, dragi Metod. Kako bi bilo, če bi vsi tako mislili kot ti, ki si pač prebolel prvo razočaranje in zato vsa dekleta gledaš skozi ta zorni kot? Si trdno prepričan, da te je dekleta zapustilo zato, ker si bil po tvojem mnenju prema jhen lump? Če ti je prijatelj tako rekel, to še ne drži. Dekleta imajo rade nežnost in občutek, da so ob fantu varne. Si ji to kdaj pokazal, si ji razložil kdaj načrte za bodočnost, si ji dal vedeti, da jo imaš rad? Morda ni bilo deklet zato, zato se boš pač moral ozreti po drugi, ki bo tvoje dobre in slabe lastnosti spoštovala. Prva ni zadnja in ne sme ti vzeti poguma, ki ga imaš že tako samo za ščepec.

NATASA

posojilo za ceste varnejša vožnja

HALA POD GOLOVCEM

Rokometna fešta

Celje je po BAI zajela rokometna mrzlica, ki bo dosegla svoj vrhunec danes zvečer ob 19. uri v novi večnamenski hali pod Golovcem s povratnim srečanjem kvalifikacij za vstop v I. zvezno rokometno ligo. Srečali se bosta ekipi Celja in mostarskega Veleža, njun prvi dvoboj pred enajstimi dnevi pa se je v tropskem Mostarju končal z zmago domačinov s 16 proti 11. Torej gostje, ki so izredno čvrsta ekipa, prihajajo na povratno srečanje s petimi goli razlike.

Kaj od povratnega srečanja pričakujejo Celjani? Med ljubitelji rokometna in sploh športa so sicer mnega deljena, vendar le prevladujejo tista, da pet golov razlike ne bi smelo biti prevelika zapreka za borbeno razpoložene celjske rokometne. To je seveda res, res pa je tudi nekaj drugega: garati bo treba od začetnega do končnega sodnikovega žvižga, izmzgati zadnje atome moči, da bo ugnan nevhvaležen nasprotnik. Potrebna bo maksimalna disciplina v igri, popolno izpolnjevanje zamisli trenerja Toneta Gorišča in predvsem ne obupati, če v začetku ne bi šlo vse tako, kot bi želeli. Tekma traja 60 minut!

Celjski igralci, ki so v zadnjem obdobju odigrali celo vrsto najrazličnejših srečanj, so brez dvoma sposobni ugnati nasprotnika, vendar pod pogoji, ki smo jih navedli zgoraj. V tej tekmi ne sme biti prisoten niti kanček malodušja, temveč samo pravo športno srce! Celjski rokometni imajo veliko priložnost, ki jo ne gre prepoceni zapraviti.

Srečanje bo v novi hali pod Golovcem, kjer bo dovolj prostora tudi za številne ljubitelje rokometna, ki bodo podpirali domačine. Vendar naj bo to navijanje pošteno, fair in v mejah športne etike, kajti vse ostalo lahko Celjanom prej škoduje, kot koristi.

Torej danes zvečer živimo za celjski rokomet. Nova hala, ki bo odslej naprej gostitelj številnim športnim ekipam, pa bo zaživela v vsem sijaju, če bo ekipa uspešna. Za to pa so pogoji, ki jih je treba samo izkoristiti.

TONE VRABL

90 LET

V Pecelju štev. 28 pri Bučah praznuje te dni Volavškov ata (28. junija) 90. obletnico rojstva. Vsa leta, ki jih je preživel ga niso upognila, niti mu niso vzela veselja do dela in življenja, pa četudi so bila to težka leta. Preživel in doživel je veliko. Ko ga človek posluša, ugotovi, da je v njem nekaj, kar je podobno izviru, ki mirno teče in se še bolj mirno razliva po polju. S poljem je bil tudi povezan vse življenje. Modro je kmetoval skoraj 60 let. Vmes ga je zajel čas vojne. V prvi svetovni vojni se je znašel na Doberdolu, od koder je prišel sicer živ, toda hudo ranjen. Zopet se je čas umiril, leta so tekla in prinesla s seboj grenke in sladke spomine za pozna leta. Tudi v NOB je bil aktiven, ostal je sicer doma na kmetiji, toda tudi tako se je udeleževal akcij. Vrata njegovoga doma pa so bila vedno odprta za partizane. V življenju nikoli ni tarna, le vztrajno je delal in v šali, ki jo ima pripravljeno vsak trenutek, pregnal mračne misli.

Njegovi otroci, ki pa jih ni malo, so ponosni nanj. Vsa ko leto se jih zbere vsa deseterica pod domačo streho. Letos ob jubileju 90. let so ponovno prišli vsi in mu zaželeli zdravje ter njemu prirojenega veselja, ki naj ga spremlja še v pravo pozno starost.

Volavšek Marija

Odbor za medsebojna razmerja delavcev

PIVOVARNE LAŠKO v HP

ponovno razpisuje

tri prosta delovna mesta

KNJIGOVODSKO-ADMINISTRATIVNIH DELAVK

POGOJI: srednješolska izobrazba z znanjem knjigovodstva in strojepisja. Lahko je tudi začetnik.

Nastop službe je možen takoj.

Rok razpisa je 15 dni od dneva objave v časopisu. Vloge sprejema tajništvo oz. jih pošljite na naslov: PIVOVARNA v HP, 63270 Laško.

ŠE O BAI 76

PODELJEVALI MEDALJE

Med posebnostmi na letošnji 35. Balkanskih atletskih igrah je bila tudi ta, da so bili med podeljevalci medalj najboljšim sedanjim atletom tisti celjski atleti, ki so nekoč nastopali na igrah in osvajali visoka mesta. Naš velenjski sodelavec Lojze Ojsteršek jih je nekaj izmed njih poprosil za izjavo in seveda tudi fotografiral. Prepričani smo, da boste radi prebrali te vrstice, saj gre za ljudi, ki so večino življenja posvetili športu, najprej tekmovalcem, zdaj pa sojenju ali delu v klubu.

MILICA REPOVZ je sodelovala že na drugih povojnih BAI leta 1947 v Bukarešti in je tekla v finalu na 800 metrov. Atletiki je zvesta že trideset let, letos pa je podeljevala medalje najboljšim v teku na 800 m. Sedaj je atletski sodnik in skoraj ni tekmovalca, da ne bi bila prisotna. Tako je meni: »Na stadionu se vedno dobro počutim, Celjani so to resnično veliko prireditev zaslužili in tudi na zadovoljstvo vseh

dobro izpeljali. Sodniki smo se vestno pripravljali in upam, tudi zadovoljili. **LOJZE ZAGORC** je prvi povojni rekorder Jugoslavije v troskoku s 13,82 m in udeleženec BAI leta 1951. »Če je kdo zaslužil takšno prireditev, potem jo je prav gotovo Celje, mesto atletike. Sam sedaj živim v Levcu, zaposlen pa sem v Žični kot skladiščnik. Izredno ponosen sem, da smo se ob tej priložnosti zbrali nekdanji Kladivarjevi atleti in obujali spomine na naše rezultate, tekmovalca, srečanja. Tista leta so bila najlepša in človek jih ne more nikoli pozabiti.

STANKO LORGER je bil desetkrat prvak Balkana, devetkrat v »njegovih« specialni disciplini 110 m ovire, kjer je še vedno serekorder. Sode-

loval je na olimpiadah in evropskih prvenstvih pa tudi drugače ni bilo na svetu pomembnejšega stadiona, kjer ne bi nastopil. »Od takrat, ko smo mi tekmovali pa do danes je prišlo v atletiki skoraj do prave revolucije. Umetne mase, sprintarice za skoraj vsako panogo posebej izdelane, drugačni pogoji treninga, vse to prinaša fantastične rezultate.

TEJA SILAN-SVAJGERJEVA je bila udeleženka dvajsetih balkanskih iger, kjer je nastopila v finalu 400 m. »BAI so bile veliko priznanje za Celje, kjer sem za AD Kladivar nastopala kot aktivna atletinja štiri leta. To je tudi nagrada za vse prejšnje in sedanje ter prihodnje člane

jih imen celjske atletike. Izhaja iz atletske družine, prepotovala pa je skoraj ves svet in osvajala medalje in visoka mesta s srebrnim kopjem. Sama je bila trikrat prvakinja Balkana in je zdaj podeljevala medalje najboljšim v kopju. »Celje in ljudje, ki so delali pri Kladivarju ure in ure, so se združili v veliko družino, odlično pripravili igre in tako bo dober glas o našem mestu ponovno zajadral v svetu.

EMIL PETEK je skrbel za to, da so podelitve priznanj najboljšim v posameznih disciplinah dobro potekale. Pripravil je tekmovalce, podeljevalce medalj in pionirje, ki so nosili medalje, da so pravočasno in pravilno prišli do odra, kjer so jim izročili medalje. »Sam nisem bil nikoli atlet, vendar sem s to športno panogo nekako »zastupljena«. Mislim, da smo delo

dobro opravili. Sam ne bi mogel narediti ničesar, če mi ne bi »šli na rok« tudi ostali. To je pa tudi prednost uspeha celjskih iger: vsi Celjani za BAI.

Tekst in foto: **LOJZE OJSTERSEK**

društva, kot tudi mesto v celoti. Cenimo to društvo in vedno ga bomo cenili. Kaj delam zdaj? Kolikor je prostega časa pomagam pri velenjskem atletskem društvu, saj živim v Velenju. V Celje pa se vedno rada vracam.

MARJETA PEČE, trikrat se je BAI udeležila kot aktivna atletinja in na celjskih igrah podelila medalje tekmovalkam v peterboju, kjer je sama pred leti osvojila bronasto medaljo. Z atletiko

se je aktivno ukvarjala 13 let, zdaj je atletska sodnik, živi v Ljubljani, svoje največje uspehe pa je dosegla prav pod okriljem Kladivarja. »Z aktivnim udeleževalcem sem končala prej zato, ker so me iz tekmovalca v tekmovalca mučile poškodbe. Za zadnje celjsko tekmovalce pa me nimam, da bi se morali naši atleti bolj potruditi.

Tekst in foto: **LOJZE OJSTERSEK**

ODMEVI NA BAI

Vse v presežnikih

O strokovni oceni XXXV. BAI z vidika dosežkov atletov in atletinj je jugoslovanski tisk napisal obširne komentarje, manj pa tisti drugi del, ki daje prireditvi takšenega obsega zaokrožen pečat. V mislih imam počutje številnih gostov pri nas, z nastanitvijo, bivanjem, organizacijo prireditve, gledalcih, atletskih športnih napravah in podobnih rečeh.

Ko smo v preteklem tednu spremljali goste pri odhodu na letališče Brnik in Zagreb, jih v znak pozornosti ponovno obdarili s cvetjem ter jim zazeleli srčen povratek, potnikom na olimpijske igre pa največ uspehov, so vodje reprezentanc ob trenutku slovesa izjavljali o Celju in naših ljudeh tople besede v samih presežnikih.

Vodja Grkov, Marsellos, predsednik grške atletske zveze: »S seboj odnašamo najlepše vtise. Vse je bilo čudovito, tako v Velenju kot Celju. Vse se je odvijalo brez napak. Imate odlične organizatorje, sodnike in stadion, da o gostoljubnosti vaših ljudi niti ne govorim. Zame je bilo enkratno doživetje, ker sem kot bivši aktivni atlet srečal toliko bivših prijateljev z BAI kot Lorgerja, Brodnika in druge, na katere me vežejo prijetni spomini. To so doživetja, ki preraščajo ozek športni okvir prireditve.«

Vodja Bolgarov, Todor Todorov, predsednik bolgarske atletske zveze: »Večkrat sem bil med vami in v Celju. Bil sem z vsem izredno zadovoljni, pa čeprav smo bili nastanjeni v Rogoški Slatini. Vse je bilo enkratno. Tu so nepozabni vtisi o odlični organizaciji, sojenju, o vaših gostoljubnih ljudeh, atletskih gledalcih, gostinskih delavcih v Rogoški Slatini, lepo izpeljanih prevozih, tovarištvih na sprejemih in podobno. Lahko vsem le izrekam iskrene čestitke!«

Vodja romunske reprezentance, Lia Mamoliu, podpredsednica komiteja za šport Romunije: »Problem naše nastanitve ste takoj uspešno rešili, ker nam Golte niso odgovarjale. Sama prireditev, organizacija in sojenje — vse je bilo na izredni višini. Tudi počutje v Celju je bilo odlično. Tehnične pripombe imam le na pregladek tartan in krog za metalce diska ter kladiva. Mesto, ki živi za atletiko, bo vsekakor v prihodnje zmoglo še to investicijo. Odhajamo v Romunijo z najlepšimi vtisi.«

Vodja turške reprezentance, Mahir Araz: »Čeprav smo prišli s skromnejšo ekipo in smo dosegli le dve kolajni, se vracamo domov z najlepšimi vtisi. V zdravilišču Laško smo bili deležni vse pozornosti. Odlično smo se počutili pri gostoljubnih ljudeh. In Celje? Odlična organizacija BAI brez spodsrljavev, lepo mesto, gostoljubni ljudje. Vsi smo bili zadovoljni. Odhajamo nazaj z najlepšimi vtisi. Hvala za vse, kar ste nam nudili v teh dneh. Spomini na Celje in Laško bodo nepozabni.«

Zoran Polič, zastopnik pokrovitelja BAI, predsednika Tita: »Najprej čestitke organizatorjem. Športniki so imeli odlične možnosti za doseg dobrih rezultatov. Prepričan sem, da so tudi te igre prispevale pomemben delež k medsebojnemu spoznavanju in zblizanju ter prijateljstvu športnikov balkanskih držav in s tem utrjevanju miru na Balkanu in svetu. Balkanske države so med seboj vsekakor zgodovinsko usodno povezane in zato je prav, da tudi športna srečanja prispevajo svoj člen v naš politiki utrjevanja miru v tem delu sveta. Brez tega ne bo napredka v vseh balkanskih državah. Športno oceno prireditve prepuščam strokovnjakom.«

Hakija Pozderac, predsednik ZTKOJ: »BAI v Celju so dokazale visoko stopnjo organiziranosti našega športa na amaterskih osnovah. Zato še posebej čestitam domačinom in organizatorjem. Združili ste vse dejavnike v občini od TOZD, občinske skupščine, občanov ter športnikov in na ta način odlično izpeljali celotno prireditev. Celje živi z atletiko. Gledalci so izredno razgledani. Z aplavzi so nagradili tako zmagovalce kot tiste, ki so zadnji prihajali v cilj. Ta športna poteza mi je bila izredno všeč. Celje je lahko ponosno na izvedbo letošnjih BAI.«

Miloš Sumonja, predsednik AZJ: »Vse je bilo enkratno. Igre so potekale po načrtu, brez vsakršnih застоjev. Vsem iskrene čestitke. Celje lahko služi kot primer vsem drugim mestom v državi, da se tudi drugje ob združenih sredstvih in podpori celotne skupnosti lahko lotijo tako velikih prireditev.«

K. JUG

4X ZLATI

Na dvodnevem prvenstvu Slovenije v Ljubljani so ponovno dominirali celjski strelci. V streljanju z vojaško puško je zmagala ekipa Celja v postavi Franc Apat (150 krogov), Tone Pihlar (152), Ervin Seršen (154) in Tone Jager. Ekipa, ki je stara skupno že blizu 150 let, je s svojimi bogatimi izkušnjami uspešno odbila vse napade nasledovalcev in je tudi edina, ki si je z doseženo normo pridobila pravico udeležbe na prvenstvu Jugoslavije. Pri posameznikih je bil v streljanju z vojaško puško najboljši Tone Jager, ki je prejel zlato kolajno za rezultat 173 krogov.

Tudi v streljanju z malokalibrsko puško serijske izdelave so prepričljivo zmagali Celjani v postavi: Jože Jeram 504 kroge, Ervin Seršen (462), Tone Pihlar (458) in Tone Jager (494). Pri posameznikih pa je prvikrat v tej disciplini osvojil zlato kolajno Jože Jeram, ki mu je tako vsaj delno poplačan trud za prizadevano treniranje. Tone Jager pa je bil v tej disciplini četrti, do bronaste kolajne mu je manjkalo en krog. Ervin Seršen in Tone Pihlar se sicer nista uspela uvrstiti med prvo desetorico, sta pa veliko prispevala k uspehu celjske ekipe. Zadnji uspehi torej dokazujejo, da celjski »ščice« še niso rekli zadnje besede.

V dneh od vključno 30. junija do 4. julija prireja strelska družina »Celje« III. nagradno množično tekmovalno z malokalibrsko puško in z zračno pištolo. Na tekmovalcu ne smejo nastopiti tisti tekmovalci, ki so že kdaj sodelovali na prvenstvu Slovenije ali Jugoslavije. Vabimo vse ljubitelje strelstva, da se v čim večjem številu udeležijo tega zanimivega tekmovalca.

T. J.

NA ROB PRIMERA

PETER SVET

Jugoslovanski olimpijski komitej je prejšnji teden določil zadnje potnike za bližnje olimpijske igre v Montrealu. Med njimi ni celjskega atleta Petra Sveta, ki si je — tako vse kaže — vozovnico za daljni Montreal »zavozil« v Celju na BAI 76, kjer je nastopil bolan in kljub temu zdržal pred domačim občinstvom do konca. Ob tej priložnosti je atletsko društvo Kladivar poslalo jugoslovanski javnosti odprto pismo, v katerem opozarja na neze-

načne kriterije pri določanju potnikov za Montreal in po katerih je odpadel Celjan Peter Svet.

ODPRTO PISMO AD KLADIVAR
Preko dnevnega časopisa smo zvedeli za odločitev STROKOVNEGA SVETA, glede udeležbe atletov na OLIMPIJSKIH IGRAH v MONTREALU. Jasno nam je, da odločanje o tem, za jugoslovanski šport izredno pomembnem vprašanju, ni enostavno in lahko. Vendar pa smo bili zaprepaščeni nad takšno odločitvijo, kot je STROKOVNI SVET sprejel. Odločitev, da PETER SVET ni uvrščen v OLIMPIJSKO REPREZENTAN-

CO ne prenese nobene objektivne razlage. Ugotovitev, da bi predstavljala uvrstitve PETERA SVETA v reprezentanco riziko je vsej športni in ostali javnosti, ki SVETA pozna kot izrednega atleta in borca nesprejemljiva. To je dokazal tudi na BALKANSKIH ATLETSKIH IGRAH, kjer je kljub agoniji vzdržal tek do konca, v nasprotju s pogosto prakso ostalih sodelujočih jugoslovanskih atletov. Sprašujemo se, ali bi njegovo nenastopanje, kot je to bilo v primeru FRANZOTLJEVE, pogojevalo drugačno odločitev. STROKOVNI SVET je torej njegov nastop pod nenormalnimi pogoji kaznoval z izključitvijo iz reprezentance. Vprašujemo vas, na osnovi katerih kriterijev je torej reprezentanca bila oblikovana. FRANZOTLJEVA in SVET imata oba iste pogoje. Tudi SVET je dvakrat izpolnil normo, od katere je njegov nastop v SPLITU predstavljal peti najboljši rezultat na SVETU. JANIČIJEVIĆ, ki ni norme nikoli izpolnil pa je v reprezentanco uvrščen kot perspektivni atlet. Ali to pomeni, da je strokovni svet PETERA odpisal kot atleta, kljub temu, da je ta dokazal, da je po težki poškodbi še vedno eden izmed naših največjih športnikov tako po športni kakor tudi po človeški plati. Vdružuje se mi-

sel, da so dogovorjeni kriteriji bili le farsa, saj se za vsakega reprezentanta utemeljitev posebej prilagaja.

Odločitev STROKOVNEGA SVETA je težko prizadela vse športne delavce v CELJU, še zlasti pa atletske, ki so pravkar, v nasprotju z atleti, vložili ogromno truda in sredstev za uspešen razvoj ATLETIKE. Takšne neprincipijelne in diskriminatorne odločitve prav gotovo ne bodo prispevale k nadaljnemu uspešnemu delu in razvoju atletike v CELJU.

Ne gre nam za izjemnost in privilegij na račun naših naporov. Pričakujemo pa, da se bodo družbeno dogovorjene norme in principi spoštovani in veljali za vse enako. Zato pričakujemo, da bo PREDSEDSTVO SPK JUGOSLAVIJSKE OLIMPIJSKE REPREZENTANCO. ATLETSKO DRUŠTVO KLADIVAR Celje

Kaj lahko povemo ob vsem tem? Predvsem dvoje: če Peter ne bi nastopil, Celjani ne bi verjeli, da ne nastopa zaradi bolezni, vendar pa bi kljub temu poteval v Mont-

real. Ker pa je Peter fant od fare je nastopil, zdržal kljub hudim bolečinam do konca in izgubil vozovnico. Drugi, ki niso nastopili pa potujejo. Brez dvoma je to čudna kuhinja, kjer vsak kuhar po svoje meša. Peter, tako vse kaže, nima svojega kuharja in je zato izpadel. Eno drži: takšna odločitev terja javni odgovor, pojasnilo z argumenti, seveda če sploh so. Ne samo zaradi športnega Celja, temveč predvsem zaradi Petra, ki je zdržal vse hude življenjske napore, se uspešno vrnil, zdaj pa doživlja novo tragedijo. Če smo tolerantni do športnikov, ki so vse prej kot to, bi brez dvoma morali biti predvsem toliko bolj še do Petra Sveta, odličnega atleta in predvsem — človeka z vsemi moralnimi kvaliteta, ki jih drugje tako pogrešamo.

TONE VRABL

IN MEMORIAM

IVAN CIJAN

V prometni nesreči je s svojo soprogo Zdenko izgubil življenje direktor komercialne službe GIP INGRAD iz Celja, ing. Ivan Cijan. Ing. Ivan Cijan je bil Celjan, rojen 1923. leta. Gimnazijo je končal v Celju 1949, tehnično fakulteto pa l. 1956 na univerzi v Ljubljani. Takoj po univerzitetnem študiju je vstopil v takratno podjetje Beton, od leta 1959 pa je bil delavec v združenem GIP Ingrad vse do svoje prerane smrti 21. junija 1976.

V svojem poklicnem delu je bil izredno vitalen, dinamičen, razgledan in bister mož. Kot gradbeni komercialist je imel izredne izkušnje in sposobnosti. Bil je soustvarjalec vseh večjih zgradb, stanovanjskih sosesk in industrijskih objektov pri nas. Odlikoval se je predvsem pri vseh teh zasnovah, idejah in v tehnologiji. Imel je izredno dober odnos do poslovnih partnerjev v komerciali. Na svojem delovnem mestu v podjetju INGRAD je do vseh delavcev imel tovariški odnos, ki ga je odražal tudi v zasebnem življenju izven podjetja. Prav zaradi tega je bil v podjetju pri vseh delavcih izredno priljubljen.

Odlikoval se je tudi kot družbenopolitični in športni delavec. Bil je tudi udeleženec NOV. V SSD Ingrad je bil nadse uspešen šahist in vodja šahovske sekcije. Po svojem strokovnem šahovskem znanju je spadal v izbrano 10-člansko vrsto najboljših šahistov tega podjetja. Odlikoval se je tudi pri organiziranju šaha v podjetju kot športni delavec z izrednim poslušom za razvoj te miselne igre med delavstvom. Bil je organizator rednih mesečnih šahovskih turnirjev in selektor reprezentance Ingrada na tradicionalnih športnih igrah gradbincev, kjer so šahisti Ingrada vselej zmagovali. Tako je še 15. maja letos vzorno organiziral republiško prvenstvo gradbincev v šahu, kjer je sodelovalo v Celju kar 48 gradbenih podjetij iz vse republike.

Sredi snovanja in bogatega dela je bila pretrgana nit njegovega plodnega življenja. Združeno GIP Ingrad je z njim izgubilo dragocenega vodilnega delavca, iskrenega tovariša in prijatelja, športnika SSD Ingrad poštovnega organizatorja, obe njegovi hčerki pa nadse skrbnega očeta.

K. J.

ŠSD

VISOKO PRIZNANJE

Pred dnevi je bila sklepna prireditev v klubu delegatov v Ljubljani ob novem ciklu su tekmovanj SSD v Sloveniji. Predsednik SSD mag. Fabijančič je v referatu o pomenu in množičnosti tega tekmovanja izrekel posebno priznanje društvom na celjskem področju, ki so v primerjavi z ostalimi v SRS zastavili delo na množično-sti in bogatih oblikah samoupravljanja.

Pri ocenjevanju SSD je pri osnovnih šolah, kjer je tekmovalo nad 100 društev, SSD B. Röck iz Soštanja doseglo častno 4. mesto, Braslovče 10., Hudinja 11., Zalec 17., Šmarje pri Jelšah 21., Mozirje 22., Kozje 25., Slavko Slander Celje 26., Bistrica ob Sotli 27., Lesično 28. in Vrnsko 30. mesto. Z denarnimi nagradami so bili odlikovani B. Röck, Braslovče in Hudinja. Vsa SSD pa so prejela plakete.

Pri ocenjevanju srednjih šol je bilo SSD na RSC Velenje na častnem 4. mestu, gimnazija Celje na 10., gimnazija Velenje na 14., tehniška Celje na 17., PŠC Celje na 18., SKIMC Štore na 19. in kmetijski SC Celje na 22. mestu. Denarno nagrado je prejelo le SSD na RSC Velenje. Iz celjskega področja je na tem tekmovanju nastopilo kar 45 SSD. Uvrstitve SSD iz celjskega področja so v primerjavi s prejšnjimi leti v povprečju mnogo boljše, le pri vrhu je njihovo število skromnejše tako pri osnovnih šolah, dočim so uvrstitve SSD na srednjih šolah nekoliko slabše.

K. JUG

PROIZVODNO GRADBENO PODJETJE GRADNJA ŽALEC

NAŠ PROIZVODNI PROGRAM

SCHIEDEL — YU — DIMNIK je troplasten dimnik. Porabi do 40 odstotkov manj goriva, ne onesnažuje ozračja. Ker je okrogel, daje boljši vlek in je enostaven za čiščenje. Njegov samotni vložek je odporen proti kislinam, varen pred zasaževanjem in toplotno obstojen. Schiedel dimnik je montažni dimnik, zato cenen pri postavitvi.

SCHIEDEL — YU — ZRACNIKI v elementu z dimnikom ali posebej skrbijo za vedno čist zrak v prostorih bivanja.

SCHIEDEL — YU — JASKI ZA SMETI — enostaven odmet odpadkov v stanovanjskih blokih, šolah in poslovnih poslopih.

SCHIEDEL — YU — ODPRTI KAMINI so novost na našem tržišču. Z njimi si olepšate stanovanje in omogočite prijetno in estetsko gretje.

MONTAZNE TROPREKATNE GREZNICE so prav tako novost na našem tržišču. Poenostavijo in pocenijo gradnjo, odgovarjajo sanitarnim predpisom in JUS normam glede števila oseb v gospodinjstvu.

STIBO TERMOBLOK je betonski blok s posebnim styropornim vložkom. S tem se doseže optimalna toplotna izolacija. Ustvarite si stalno varčevanje energije, zato gradite tudi vi s STIBO blokom.

STATIK MONTAZNI STROP opečne ali betonske izdelave zmanjša stroške, poenostavi montažo.

PROIZVAJAMO, PRODAJAMO, MONTIRAMO

Proizvodno gradbeno podjetje »GRADNJA«, Zalec, Aškerčeva 4, tel. št. (063) 710-740, 710-783, 710-782.
Enota: Proizvodnja in prodaja gradbenih materialov, Latkova vas pri Preboldu, tel. št. (063) 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh prodajalnah gradbenega materiala.

VELIKASTEN SLAP IZPOB KOPÉ (959m) VULKANSKI MASIV V ANATOLIJU ŠALI LAVEC NOČNOST MILIKA

SILEN VIHAR VSTOPNICA ZRAČNI DUH V ŠAHKESP. VIHARJU IME IT. POK. DINA MORA KONEC PULOTOKA PREDLON AVTOMOBIL. OZNAKA IT. MESTA RAQUESE BRAZILSKI LLENIVEC OZ. NAKA LUB. LANE

OBLAGA BAKTELIJA

ANGLEŠKI AVTOMOBILSKI BRVAČ (STRUNGI) EGIPTANSKO BOŽANSTVO LISTNATO DREVO ŠVE. CRKI KANANSKI PEVEC

BRVA NAJDAJŠJA ANGLEŠKA REKA VESTA PALME

SPOROČILO PO TELE. PENTERJU UŠESNI KAMENČEK WINTER IT. FILMSKI KOMIK RAČUNSKI PORAČUN VRTNA SPINACA SPANJAJI SPONJIK IME IGRALECA DOUGLASA TOMERDEN NEMSKI LIRIK (THEODOR)

KRIZANKO BISTAVIL: Z. KOREN

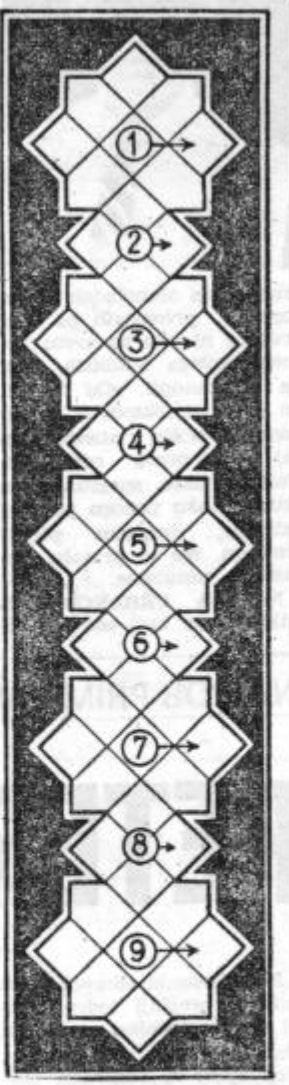

Rešitev iz 20. številke SLIKOVNA KRIZANKA Vodoravno: mačka, ideal, tekst, late, koza, ranar, opanke, nn, Ra, arabija, Iza, floret, skrb, veto, Tati, oder, kare, rt, Noe, postrv, alpaks ZA BISTRE OČI Glej risbo!

Rešitev iz 23. številke SLIKOVNA KRIZANKA Vodoravno: raven, opora, šakal, šato, lom, omizje, Sn, vek, atleti, flo, Salten, Nina, Ina, jata, no, traper, Aelita, spojek, Tamara.

V vsak dom NOVI TEDNIK

OGRLICA

Besede se začnajo vpi-sovati v polja označena s puščicami in tečejo naprej v smeri urinega kazalca. Začetne črke vseh besed dajo turistično najbolj razgibano pokrajino v Jugoslaviji.

1. glavno mesto Indonezije, 2. vrsta žita, ki cve-te belo ali rožnato, 3. žrebanje števil, 4. cestni ob- jekt, speljan čez vodo, 5. način potovanja s tujimi vozili, 6. stoti del dolarja, 7. ilirsko gibanje, 8. kdor se ukvarja z jogo, tudi vrsta vzmetnice, 9. kroko- dil, ki živi v Sev. Ameriki in na Kitajskem.

kaj svojih del. Tolstoj je na spremeno pismo odgovoril: »Prebral sem vaše knjige. Vi ste eden izmed tistih nevarnih ljudi, ki vse božansko po- teptajo v prah, vse vsakdanje pa iz prahu dvignejo v bo- žanske višave.«

Angleški igralec John Law- rence Toole (1830—1906) je nekoč prišel v pogrebni za- vod in se dogovoril za raz- košen pogreb. Čez eno uro pa je prišel vprašati, kdaj bi lahko dobil truplo.

»Truplo, gospod?« je pre- senečen vzkliknil uslužbenec.

»Res ne vem, kaj želite. Ali se ne bi jasneje izrazili?«

»Rekel sem truplo in mi- slim truplo. Kar poglejte,« je navidez jezno povzel Toole in mu pokazal reklamni le- tak zavoda, stu dobesedno piše: »Tukaj dobavljamo vse potrebno za pogreb.« Menda me ne mislite prepričati, da za spodoben pogreb ni pred- vsem potrebno truplo?«

HUMOR

Lev Nikolajevič Tolstoj (1828—1910), veliki ruski pi- satelj, avtor svetovno znanih romanov, je okoli 1900 prejel pošiljko, v kateri mu je Ber- nard Shaw poslal v dar ne-

PRAZNIK OBČINE LAŠKO – PRAZNIK OBČINE LAŠKO – PRA

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM
ČESTITAMO ZA OBČINSKI PRAZNIK

SKUPŠČINA OBČINE LAŠKO

KOMITE OBČINSKE
KONFERENCE ZK LAŠKO

OBČINSKA KONFERECA
SZDL LAŠKO

OBČINSKI SINDIKALNI
SVET LAŠKO

OBČINSKI ODBOR
ZVEZE ZDRUŽENJ BORCEV
NOB LAŠKO

OBČINSKA KONFERECA
ZSMS LAŠKO

ZDRUŽENJE REZERVNIH
VOJAŠKIH STAREŠIN
OBČINE LAŠKO

PIVOVARNA LAŠKO v HP

Delovni kolektiv Pivovarne
čestita
vsem delovnim ljudem
in občanom k občinskemu
prazniku občine
LAŠKO.

lesnina

TOZD lesna industrija

BOR Laško

Vsem občanom in delovnim
ljudem iskrene čestitke za
2. julij — praznik občine Laško

TIM

tovarna
izolacijskega
materiala

LAŠKO

lesnina

TOZD LESNA INDUSTRIJA

SOPOTA

RADEČE

Iskreno čestitamo vsem
občanom in delovnim ljudem ob
prazniku občine LAŠKO

Za občinski praznik občine
LAŠKO – 2. julij –
čestitamo vsem delovnim
ljudem in občanom občine
Laško ter želimo še veliko
delovnih zmag in uspehov.

M

OGLASI

PRODAM

PERUTNINARJI — nabavite sedaj odlične selekcijske nesnice Lohmann superbraun, stare do 3 mesece, vsako sredo — soboto na tržnici, popoldne doma. Karl Krajnc, Delavska 23, telefon 33.238.

MOPED 4 brzinec, dobro ohranjen, registriran prodam. Janez Stenovc, Gorinja vas 87, Prebold.

AVTO diana citroen, 1969 poceni prodam. Ogled od 18. ure. Majcen, Celje, Celestinova 6.

KRAVO, visoko brejo prodam. Elizabeta Skrabe, Zakl 4, Gomilsko.

RAZTEGLJIV kavč in dva fotelja prodam. Ogled v kemični čistilnici v Sentyurju.

OTROSKI voziček, globok, uvožen prodam. Nušičeva 14, IV. nadstropje, Kukovič — pri gostilni Miklavžin.

MOTORNO žago stihl 05D A V, novo prodam po ugodni ceni. Ogled v popoldanskem času pri Karlu Selcu, Repno 5, Sentyur.

PARCELO z gradbenim dovoljenjem in gradbenim materialom, v Prožinski vasi pri Sentyurju prodam. Drago Zupanc, GIP Vegrad, Velenje. Informacije po telefonu 580-589, od 12. do 13. ure.

RENAULT 12 — break-karavan, odlična voz za kmetije in obrtnike, prodam za 7 M. Tel. 063 720-025, Jože Kočevar, Ločica 34, Polzela.

PLUG, nov, dvobrazdni in novo ceradno kabino za traktor zetor prodam. Silvo Peček, Završe 21, Grobelno.

MLATILNICO s tresalji in reto prodam. Bernard Zilčar, Sentyur 228 pri Celju.

HISO, dvostanovanjsko, z manjšim gospodarskim poslopjem, njiva, brajda, sadovnjak in gozd, v bližini hiše (voda, elektrika v hiši), avtomobilska cesta do hiše, prodam ugodno zaradi bolezni. Obrežje 17, Zidani most.

POROCNO obleko in čevlje prodam. Ogled pri Fani Ojstršek, Marija Gradec št. 29/A, Laško.

OTROSKI globok voziček (rdeč), še v garanciji prodam. Zvonka Gerjevič, Ljubljanska 74 a, Celje.

SPALNICO prodam ugodno po obrokih. Olga Sedmi-

nek, Podlog 30, Sempeter.

KOBILLO, 5 let staro — črna prama in mesarski pripravljivost prodam. Jože Turk, Zg. Zreče 9, Zreče.

VOZ, nosilnosti 500 kg, dobro ohranjen prodam. Bernard Grobecnik, Zabukovica 18, Griže.

TRIDELNO okno, divan, železne cevi za ograjo ali brajde prodam poceni. Skale, Zagrad 103, Celje.

KAVC, nov, dva fotelja z mizico, z garancijo prodam ugodno. Pilko, Copova 14, Celje.

PLETILNI stroj regina — dvovrstni prodam. Stika Skafer, Zalog 150, Sempeter.

UTO — leseno, dvokapno, 9 x 4,5 m, obito, visoko, krito z opeko, primerno za mali kozolec, garažo ali vikend prodam. Prebold 61.

PRIKOLICO za osebni avto, novo prodam. Tel. 22-830.

HISO, vseljivo, z vrtom, 20 minut iz mesta, na čistem zraku — soncu prodam. Skale, Zagrad 103, Celje.

MLADO kravo, dobro mlekarico, 6 mesecev brejo prodam. Fani Teržan, Pečovnik 40, Celje.

POHISTVO za dnevno sobo in preprogo ugodno prodam. Ponudbe pod »Poceni«.

PRASICA za zakol, 120 kg prodam. Informacije po telefonu 244-36.

HISO, novo, 5 sob, centralna kurjava, prodam. Edo Azman, Vegova, nova hiša, Polule.

BARAKO — stanovanje, z vsemi priključki, elektrika, voda in 280 m² zemlje, bliž avtobusne postaje prodam. Franc Kores, Zabukovica 91, Griže.

AVTOPRIKOLICO, nosilnost 400 kg prodam. Brunšek, Proseniško 7, Store.

KONZOLNO dvigalo, kompletno z ograjenim elektromotorjem ugodno prodam. Brunšek, Proseniško 7, Store.

GUMI voz, 20 col, prodam. Zalec, Ložnica 45.

JABOLČNIK, dober, večjo količino poceni prodam. Ivan Kugler, Rožni vrh, Smartno v Rožni dolini.

KRAVO, mlado, brejo 8 mesecev prodam. Zeme, Zagrad 102.

KRAVE, piemenske, rezalni stroj, puhalnik, košnja prodam. Sander, Lemberg, št. 18 pri Dobrni.

FORD taunus 17 M, v zelo dobrem stanju, tehnični do februarja 77, letnik 1962, prodam tudi na ček. Cena po dogovoru. Ogled mogoč pri Cenc, Store 76.

TELEVIZOR črno-beli, znamke avtomatik prodam po zelo ugodni ceni. Vprašati na naslovu: Janko Kanjar, Store 84, Ljpa.

DVA TRAMA, dolžine 9 m x 40, več različnega lesa za ostrežje, strešno opeko enozarežno, barako krito z opeko, traverzo dolgo 5,70 m prodam. Pavel Košec, Selce 9, Celje.

HISO, takoj vseljivo, z nekaj opreme, 5 minut od avtobusne postaje prodam po ugodni ceni, po dogovoru tudi na delne obroke. Ponudbe naj pošljejo samo

resni kupci, ogled hiše lahko takoj. Ponudbe pod oznako »Resni kupeca«.

PRIKOLICO za osebni avto in stroj za zastavo 750 prodam. Krpanova 3, Ostrožno.

MOTORNO kolo znamke Jawa-CZ 175 ccm, prevoženih 4000 km, prodam. Mazej, Teharska 14, Celje.

KOSILNICO rapid, dobro ohranjeno prodam ali zamenjam za junce, težke 100 kg. Alojz Jošt, Črešnjevci 5, Vojnik.

HISO, enostanovanjsko, v Savinjski dolini, 20 km iz Celja ugodno prodam. Ponudbe pod »III. fazaa«.

SPORT VW carmen ghia, letnik 1967, registriran za leto 1976, prodam najboljšemu ponudniku. Vprašajte: Sentyur 88.

MOTOR za fiat 750 in dele za fiat 600 prodam. Vlado Zdošek, Kosova ulica 22, Celje.

AMI 8 break, 43.000 km, zelo ugodno prodam. Bratov Vošnjakov 28/d, stanovanje 12, sobota od 9. do 12. ure.

PRASICA, težkega 120 kg, za zakol prodam. Ložnica 11, Celje.

PISALNI stroj prodam. Marta Golež, Proseniško 14/a, 63230 Sentyur pri Celju.

SEDEŽNO sobno garnituro, rabljeno ugodno prodam. Ogled v ponedeljek, 5. julija od 17. do 19. ure v Celju, Prežihova 26.

MLADO kravo mlekarico, nevozno prodam. Šorn, Bukovčak 9, Teharje.

GLOBOK otroški voziček in košarico prodam. Janja Ninkovič, Cesta na Ostrožno 2.

KAVC, raztegljiv prodam. Informacije po tel. 21-746.

GLISER — »crestliners«, 4,20 m z motorjem »mercury«, 50 KM, ugodno prodam. Informacije po tel. 22-531.

TOMOS — 18, izvenkrmi motor za gliser, popolno, ma nov nujno prodam. Telefon 215-96.

TONSKO kamero S-8 s stolom, torbico ter 1000 W osvetljenjem in tudi tonski projektor znamke eumig 810 D, 100 W osvetljenje in 10 W ozvočenje. Interesenti naj se javijo na naslov: Rudi Drame, Loka pri Zusmu 25.

MOTOR NSU max prodam ugodno za rezervne dele. Miha Cvetrežnik, Košnica 31/a, Celje.

PIANINO »forstera«, novejša izdelave prodam. Pismene ponudbe pod »Pianino«.

KUPIM

HISO v okolici od Sempetra do Laškega kupim. Ponud-

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

TO-MO-DI

uporablja se za peči in kotle od 4.000 do 100.000 Kcal/h

TOPLI MONTAŽNI DIMNIK Z GIBLJIVO KISLOODPORNO OGNJESTALNO ŠAMOTNO CEVJO

INFORMACIJE — STROKOVNI NASVETI:

MONTAŽNO INDUSTRIJSKO PODJETJE 61000 LJUBLJANA, OPEKARSKA 13
Tel. 22-113, 20-641, Telex 31420 YU KIP

IN V VSEH PRODAJALNAH Z GRADBENIM MATERIALOM

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

be pod »Plačilo v devizah«.

PRIKOLICO za čoln gliser kupim takoj. Kličite po telefonu 216-96.

Z 10L, letnik 73 ali 74 kupim. Ponudbe pod oznako »Gotovina«.

TRAKTORSKE gume 8 ali 9/32 col, lahko rabljene kupim. Vprašajte po telefonu 221.45 ali Lorgar, Celje, Breg 24.

STANOVANJA

ZAKONCA brez otrok iščeta sobo v Celju ali bližnji okolici, po možnosti s posebnim vvhodom. Plačava dobro. Ponudbe pod oznako »Poletje«.

OPREMLJENO sobo na Otoku oddam takoj. Vprašajte po telefonu 25.920 int. 159 ali pod oznako »Julija«.

MLAD zakonski par brez otrok nujno išče sobo v Celju. Ponudbe pod »Takoja«.

NATAKAR išče prazno sobo, po možnosti s posebnim vvhodom. Ima ženo in enega otroka. Pismene ponudbe pošljite pod oznako »Careviča«.

OPREMLJENO sobo v Celju ali okolici iščem. Ponudbe pod »Ekonomista«.

DVOSOBNO stanovanje, novo, 63 kv. m, v Ljubljani, zamenjam za Celje. Ponudbe pod »Enako ali večje«.

SOBO oddam domačemu dekletu, v predmestju Celja. Ponudbe pod »Solidna«.

GARSONJERO, opremljeno ali neopremljeno iščeta bodoča zakonca z enim otrokom. Relacija od Celja do Velenja. Ponudbe pod oznako »Cimpreja«.

MLAD zakonski par, brez

otrok išče sobo v Celju. Plačilo po dogovoru. Ponudbe pod »Zaposlenaa«.

ZAPOSILITEV

VAJENKA za uk ali pa za priučitev za mizarstvo stroko sprejemem. Mizarstvo Strnad, Tabor 28 v Savinjski dolini.

VAJENKO za gostilno sprejemem gostilna Rizmal, Zalec. Vsa oskrba v hiši.

ZENSKO za varstvo otroka, vsak dan od 13. do 16. ure, iščem. Vse ostalo po dogovoru. Lazovič, Vojkova 5, Celje.

OPRAVLJAM vsa zidarska dela in fasade po konkurenčnih cenah po vsej Sloveniji. Slavko Grobin, Dobrna 49.

FRIZERKO ženske stroke in vajenka zaposlim takoj. Frizerski salon Majda Zilčar, Božičeva 6, Celje (pri bazenu).

FRIZERSKO vajenka sprejemem takoj. Jožica Jug, Cesta na Ostrožno 59, Celje.

STROJEPIŠNA dela vzamem na dom. Ponudbe pod »Natančno«.

LJUBLJANSKI dnevnik — podružnica Celje, Cuprijska 4, zaposli takoj tri raznašalce časopisov za teren Celje in enega raznašalca časopisa za Velenje.

ZAPOSILITEV iščem kjerkoli v Celju ali okolici, v gostinski stroki ali podobno delovno mesto. Pišite na naslov: Verica Ilinčič, Lažišče 9, 63270 Laško.

SOFER A, B, C in E kategorije z izpitom za kvalificiranega šoferja in srednjo strokovno šolo išče

kakršnokoli honorarno zaposlitev. Pismene ponudbe pošljite pod oznako »Honorara«.

PREVZAMEM hišniška dela — čiščenje stopnic itd. Angela Gozdnikar, Celje, Mariborska 61.

OSAMLJENI kmetovalec gre na manjše posestvo k osamljeni ženski za skupno vodenje gospodarskih del. Pismene ponudbe pod »Jesena«.

GASILSKO društvo Matke da v našem gostinski lokal — bife. Lokal je v gasilskem domu in je adaptiran. Ogled je mogoč v popoldanskem času. Zglasite se pri predsedniku društva Marjanu Golavšku, Matke 34, 63312 Prebold.

RAZNO

OPOZORILO! Franc Vračun iz Završ 19, p. Grobelno, izjavljam, da nisem plačnik dolgov moje žene Marije Vračun, ker ne živiva po njeni izselitvi več v skupnem gospodinjstvu.

VSEM strankam sporočam, da delam poceni in kakovostno vodovode, toplove, de, centralno ogrevanje vseh vrst in tudi ograje starinskega stila. Sprejemam vsa naročila pismeno ali osebno ne glede na oddaljenost na naslov: Rudi Drame, instalaterstvo, Loka pri Zusmu 25.

OGLAŠUJTE V

NOVI
tednik

LESNA INDUSTRIJA

»BOHOR« Šentjur pri Celju

objavlja
prsto delovno mesto:

FINANČNI KNJIGOVODJA

POGOJ: ekonomski tehnik z vsaj triletno prakso.

Nastop na delo možen takoj.

Stanovanjsko vprašanje rešuje podjetje po dogovoru.

Osební dohodek od 4.500.— do 5.000.— ND.

Prismene ponudbe pošljite na naslov:
DSSS Lesne industrije »Bohor« Šentjur pri Celju.

merx kava

izbrana za vas

KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročilo se je 14 parov, med njimi FRANC KRANJC, Velenje in MAJDA GABERSEK, Sešče ter BORIS KOTNIK, Višnja vas in VIDA ZLAUS, Loče.

LASKO

KONRAD ZEME, espeditor, Laško in AMALIJA VRECKO, navijačka, Marija Gradec; JOZEF PODPECAN, elektro inženir, Smarjeta in ANTONIJA KOS, elektrotehnik, Trbovlje.

SLOVENSKE KONJICE

SLAVKO SANCIC, 23, Preloge in MARIJA ZABUKOVSEK, 18, Draža vas ter LEOPOLD ARZENAK, 28 in ERIKA PEVEC, 20, oba iz Mlač.

SENTJUR PRI CELJU

JANEZ JAZBINSEK, 26, str. kijučavničar, Rifnik in ANICA KNEZ, 23, delavka, Šibenik; IVAN HAJNSEK, 24, avtomehaničar, Grobelno in DRAGICA KRAMER, 21, delavka, Babna gora; MILAN KREUH, 24, talilec, Bezovje in MARIJA KRISTAN, 22, uslužbenka, Sentjur; MIHAEL VOGRINC, 21, žerjavovodja, Laziše in VIDA GORIŠEK, 21, delavka, Slivnica; GABRIJEL BELUŽIČ, 22, avtomehaničar in DANJELA BESTJANIČ, 22, zobna asistentka, oba iz Sentjurja ter EMIL NOVAK, 19, delavec, Razbor in NADA GABER, 16, krojaška vajenka, Cerovec.

SMRTI

CELJE

MARINO MALOPRAV, 8, Tabor; JAKOB KRANJC, 63, Konjice; JOZE ZALOZNIK, 53, Celje; IVAN KRULEC, 49, Dobrna; STANISLAV SITAR, 36, Začet; FRANC GOLAVSEK, 79, Lokrovec; ALOJZIJ KOVAČ, 82, Celje; DRAGO KUKMAN, 74, Celje; MARKO JERZNIK, 12, Celje; ŠTEFANIJA STANTE, 70, Celje; PAVEL STRMSEK, 53, Celje; FRANCIŠKA AJDIČ, 79, Ljubljana; MARIJA MALIČ, 65, Celje; ANTONIJA SUHEL, 76, Laška vas; JANEZ POTOČNIK, 27, Zelate; ELIZABETA PEPEVNIK, 78, Drevenik in FRANC RITENSEK, 46, Celje.

LASKO

FRANC ZELE, 80, poljedelec, Trobni dol in KARLINA KOLSEK, roj. Starc, 85, gospodinja, Laško.

CARINARNICA CELJE

ponovno objavlja, da bo dne 19. julija 1976 ob 10. uri v prostorih carinarnice

JAVNA DRAŽBA

blaga, odvzetega po carinskih prekrških po spisku št. 05-1113 z dne 21. 6. 1976, v začetni vrednosti 46.134,— din

odstopljenega in odvzetega blaga po spisku št. 05-1112 z dne 21. 6. 1976 v začetni vrednosti 639.570,— din

Javne dražbe se smejo udeležiti pravne osebe, ki morajo predložiti dokazilo o tem, da se lahko ukvarjajo s tovrstnim prometom blaga

Interesenti si lahko ogledajo blago dne 19. 7. 1976 med 7. in 10. uro.

Kavcijo v višini 10 odst. od začetne cene je treba položiti s čekom pred začetkom dražbe.

Cene veljajo fco carinarnica. Prometni davek plača kupec.

Pojasnila daje Carinarnica Celje, telefon 25-700, interno 21.

SLOVENSKE KONJICE

MATILDA SKARLOVNIK, 69, Pole; IVANA SAJE, 87, Dobrava in MARIJA PIJAVŽ, 75, Draža vas.

SENTJUR PRI CELJU

KRISTINA VRECKO, 73, soc. podpiranka, Loke pri Planini; MARTINA UZMAH, 42, kmetovalka, Hrastje; MAKSIMILJAN HVALEC, 43, obrtnik, Črnolica in LEOPOLD JOHAN, 77, kmetovalec, Javorje.

SMARJE PRI JELSAH

ALOJZ KUNST, 74, Brezovec; NEŽA ČAKŠ, 61, Vrb; JOZEF SMOLE, 90, Zadrže in SOFIJA ANTOLIČ, 82, Zastranje.

ZALEC

ANA GAJSEK, 81, kmetovalka, Prozinska vas; AMALIJA BORLAK, 78, upokojenka, Pernovo; ALOJZ MAVRER, 53, soc. podpiranec, Andraž; ANTON UDRIH, 63, upokojenec, Sp. Gručovlje in MARIJA ZUPAN, 82, soc. podpiranka, Polzela.

ROJSTVA

CELJE

37 dečkov in 26 deklic.

SLOVENSKE KONJICE

2 deklici.

SENTJUR PRI CELJU

1 deček.

KINO

UNION:

do 4. julija nemški barvni film »Moj prijatelj Heintje«
od 5. julija dalje egiptovski barvni film »Beduinka v Rimu«

METROPOL

do 3. julija nemški barvni film »Lažnivi Jakob«
od 4. julija dalje ameriški barvni film »Zlato za pogumne«

DOM:

do 4. julija ameriški barvni film »Bomba iz Kansas Cityja«
od 5. julija dalje angleški barvni film »Zlatni dnevi Hitlerja«

LETNI KINO:

do 7. julija nemški barvni film »S čim se ukvarjajo zdolgočasene gospodinje«
Predstave v kinu Dom so ob 16. in 18. uri, v Letnem kinu pa ob 20.30.

Četrtek, 1. julija ob 18. uri Fran Skofic: »Gospod s Preseka« — zaključena predstava za Kulturno skupnost Laško.

TV SPORED

NEDELJA

9.06 Poročila
9.10 Republiška revija mladinskih pevskih zborov v Zagorju, 4. del
9.40 625
10.00 H. de Balzac: Teta Liza — barvna nadaljevanja
10.45 Otroška matineja
11.25 Mozaik
11.30 Ljudje in zemlja
12.30 Poročila (do 12.35)

NEDELJSKO POPOLDNE

Igre brez meja — barv. EVR oddaja
Tabor pevskih zborov v Sentvidu pri Stični — barvni prenos
Mi gremo naprej
Poročila
Suhovski komentar
Vsearmadno prvenstvo v Ohridu — posnetek
Barvna propagandna oddaja

17.50 Omadva, celovečerni film
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski gospodarski komentar
19.55 Propagandna oddaja
20.00 A. Diklić: Selaš v Malem ritu, nadaljevanje in konec
20.50 Barvna propagandna oddaja
20.55 Komandant Stane, dokumentarna oddaja
21.35 Sportni pregled (Sa)
22.30 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:

18.00 Proslava ob dnevu borca — posnetek (Bgd)
19.30 TVD (Bgd II)
20.30 Zabavno glasbena oddaja (Bgd II)
21.10 24 ur (Bgd II)
21.30 Komunisti Jugoslavije — celovečerni film (do 23.00) (Bgd II)

PONEDELJEK

17.45 Obzornik
18.00 Neven — barvna oddaja TV Beograd
18.30 Mozaik
18.35 Odločamo
18.45 Mladi za mlade (Sk)
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TVD
19.50 Propagandna oddaja
20.00 I. Zorman: Botre — TV igra
Kulturne diagonale
Mozaik kratkega filma
TVD

Oddajniki II. TV mreže:

18.15 TVD (Zg)
18.35 TV kolektor (Zg)
18.45 Mladi za mlade (Sk)
19.30 TVD (Zg II/Sa II)
20.00 Sportna oddaja (Bgd II)
20.30 Feljton (Bgd II)
21.00 24 ur (Bgd II)
21.30 Overlord, celovečerni film (do 22.50) (Bgd II)

TOREK

16.55 Kmetijska oddaja TV Zagreb — posnetek
17.55 Obzornik
18.10 Morda vas zanima: Taborniki
18.40 Mozaik
18.45 Slovenski ljudski piest: Bela krajina, barvna oddaja
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TVD
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Diagonala
20.50 Barvna propagandna oddaja
20.55 H. Spring: Zaskrni tiger — barvna nadaljevanja
21.35 TVD

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TVD (Zg)
17.35 TV kolektor
17.45 Olimpijske igre v preteklosti (Zg)
18.15 Pogovor z Marjanom Detonljem (Zg)
18.45 Narodna glasba (Bgd)
19.30 TVD (Zg II/Bgd II)
20.00 A. Ingolič: Žive vezi (Bgd)
21.05 24 ur (Bgd II)
21.25 Zabavno glasbena oddaja (Bgd II)
21.50 Obzorje (do 22.35) (Bgd II)

SREDA

17.55 Obzornik
18.10 Po sledih napredka
18.40 Mozaik
18.45 Prijatelji glasbe (Zg)
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TVD
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Film tedna: Kako dolga odsotnost
21.35 Miniature: Medaljer Stane Dremelj — barvna oddaja
21.50 TVD

Oddajniki II. TV mreže:

18.15 TVD (Zg)
18.35 TV kolektor (Zg)
18.45 Prijatelji glasbe (Zg)
19.30 TVD (Zg II/Sa)
20.00 Isbor v sredo (do 23.00) (Bgd II/Zg)

ČETRTEK

18.00 Obzornik
18.15 Mozaik
18.20 Arktika — barvni film
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TVD
19.55 Propagandna oddaja
20.00 D. Guardsmagna: Pucni, nadaljevanje in konec
21.15 Kam in kako na oddih
21.25 Četrtekovi razgledi: Zeleni planet
21.55 TVD
22.10 Bejart in Boulez je balet, barvna oddaja, I. del

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TVD (Zg)
17.35 TV kolektor (Zg)
17.45 Tako so živeli, odd. TV Ljubljana (Zg)
18.15 Po sledih ukradenega zaklana, dok. film (Zg)
19.30 TVD (Zg)
20.00 Partizani — TV nadaljevanja (Bgd II)
21.00 24 ur (Bgd II)
21.20 Krog (Bgd II)
22.15 Poesija (do 22.30) (Zg II)

PETEK

17.35 Slovenski rock: Skupina Isvir, barvna oddaja
18.00 Obzornik
18.15 Catch Kandy — serijski barvni film
18.40 Mozaik
18.45 Umetnost in stvarnost: Portret v slikarstvu
19.05 Nasveti za dom: Gospodinske nprave v samostnem gospodinjstvu
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TVD
19.55 Tedenski notranje politični komentar
20.00 Propagandna oddaja
20.05 Kapitan Mikula mali — barvna nadaljevanja TV Zagreb
20.35 Propagandna oddaja
20.40 Dokumentarna oddaja: In kače bodo stal dvigali
21.20 Barvna propagandna oddaja
21.25 Helena, sodobna ženska — serijski barvni film
22.10 TVD

Oddajniki II. TV mreže:

17.45 TVD (Zg)
18.05 TV kolektor (Zg)
18.15 Brigadirski TV studio (Zg)
18.45 Glasbeni studio (Zg)
19.05 Kulturni pregled Zagreb (Zg)
19.30 TVD (Zg II/Bgd II)
20.00 Gost urednik: Niko Napica (Zg II)
21.00 24 ur (Bgd II)
21.15 J. S. Bach: Orkestrske suite (do 22.15) (Bgd II)

SOBOTA

16.25 Državno nogometno prvenstvo, prenos — v odmoru Obzornik
18.20 Suhovski komentar (Bgd)
18.45 Pogled v zemlino jedro — barvni film
19.00 Olimpijske igre 76. — barvna reportaža iz Montreala
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TVD
19.50 Tedenski znanje politični komentar
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Začetek dubrovniških poletnih prireditelj, prenos Zagreb
20.30 Po kateri poti naj gremo — barvni film
22.20 TVD
22.25 Barvna propagandna oddaja
22.30 625

Oddajniki II. TV mreže:

18.30 TV novice (Bgd II)
18.45 Sedem dni (Bgd II)
19.00 Grof Monte Cristo (Bgd II)
19.30 TVD (Zg II/Sa)
20.00 Ob tabornem ognju (Bgd II)
21.00 24 ur (Bgd II)
21.10 Pred olimpijskimi igrami 1976 (Bgd II)
21.30 Prva svetovna vojna (Bgd II)
22.30 Glasbena oddaja (do 23.00) (Bgd II)

PROMETNE NESREČE

PREHITRA VOZnja

DRAGO AHEC, 39, iz Zagreba je vozil skozi Strmco in v desni nepregledni ovinek pripeljal prehitro, zato ga je zaneslo v levo. Takrat je iz nasprotnne smeri pripeljal s tovornjakom MIOSLAV CULIBRK, 24, prav tako iz Zagreba, ki je vozil pravilno po svoji desni strani. Pri trčenju sta se poškodovala voznik Ahec in njegov sopotnik KONRAD VALJAK, škoda na osebnem avtomobilu, ki je popolnoma razbit je za okoli 40.000, na tovornjaku pa za 10.000 dinarjev.

PREHITEVAL JE KOLONO

FRANJD HUMSKI, 21, iz Harinih Zlag je v kraju Hanjsko prehiteval kolono vozil. Ker je takrat pripeljal iz nasprotnne smeri osebni avtomobil, ki ga je vozil KONRAD HLUPIC, 26, iz Roginske gorce, je prišlo do trčenja. Mopedist Humski je padel na pokrov avtomobila in ko je le-ta ustavil po 20 metrih, je padel na cesto, moped pa je vrglo v tovornjak, ki je vozil v koloni. Mopedist se je poškodoval, na tovornjaku je škoda za 3.000, prav toliko na mopedu, na osebnem avtomobilu pa za okoli 10.000 dinarjev.

POCENA GUMA

Skozi Debro je vozil z osebnim avtomobilom ANTON DJURIN, 29, iz Laškega. Na ravnem delu ceste je nenadoma počila sprednja desna guma, zato ga je začelo zanašati. Zapeljal je v desno in trčil v vrtno ograjo. Voznik se ni poškodoval, na ograji in na avtomobilu pa je škoda za okoli 45.000 dinarjev.

IZSILJEVANJE V KRIZISCU

Po Kidričevi ulici v Celju je pripeljal do semaforiziranega križišča z Mariborsko cesto kolesar ALOJZIJ BOLHAR, 77, iz Celja in tu zavijal v levo proti središču mesta. Za njim je vozil s kolesom na pomožni motor SRECKO ZIDANIK, 14, iz Celja, ki je v križišču prehiteval kolesarja, ko je ta že zavijal v levo. Kolesar Bolhar je padel in si zlomil levo nogo.

BREZ VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA

FRANC HUDEJ, 24, iz Trnovelj je vozil iz Svetine proti Štoram. V Sentjanžu je pripeljal v oster levi ovinek in je zato nameraval zmanjšati hitrost. Pri tem pa se je zaradi neizkušenosti zmotil in je namesto na zavoro pritisnil na plin. Avtomobil je zdrsel po strmini navzdol in se večkrat prevrnil ter obstal ob gordu. Pri nesreči sta se poškodovala Franc Hudej in sopotnica GRETA AVBELJ, 21, iz Trnovelj. PESAKINJE NI VIDELE

MARJETA STRMSEK, 29, iz Celja je na Lopati dohitela JOZICO MESARIC, 44, iz Celja, ki je hodila sicer po desni strani, vendar nekoliko bolj proti sredini cestišča. Zato je Strmskova ni pravočasno opazila in jo je zadela s kolesom na pomožni motor. Obe sta padli se le lažje poškodovali.

NEOBZIRNOST

JOZEFA KAC, 29, iz Zg. Roj je na cesti med Sempetrom in Zalcem prehitevala voznika osebnega avtomobila AVGUSTA TAVCARJA, iz Sempetra. Ko je bila vzporedno v njim, je voznik Tavčar povečal hitrost in voznici ni dovolil, da bi ga prehiteval. Takrat je iz nasprotnne smeri pripeljal nek osebni avtomobil, zato je Kačeva zavila v desno, pa tudi Tavčar je v tem trenutku hotel omogočiti prehitevanje. Kačeva je zaneslo v desno na njivo, kjer je avtomobil obstal na strehi. Škode je za 10.000 dinarjev.

100.000 DINARJEV ŠKODE

Martin Stajner, 33, iz Velenja je vozil z osebnim avtomobilom skozi Vel. Pirešico, in ker ni upošteval omejitve 60 km/uro, ga je začelo v ovinku zanašati. Zadel je v zadnji del priklovice tovornjaka, ki ga je iz nasprotnne smeri pripeljal JURIJ BERDNIK, 23, iz Loč. Trčenje je bilo tako močno, da je prikolico odrinilo z vozišča. Stajnerja so lažje poškodovanega odpeljali v celjsko bolnico, škoda pa je za 100.000 dinarjev.

UTRUJEN VOZNIK

Na ravnam delu ceste v Zečah je voznik osebnega avtomobila BORIS MARAUS, 23, iz Maribora zapeljal v desni občestni jarek, se prevrnil na streho in tako drsel še 20 metrov. Pri nesreči se je poškodoval sopotnik DRAGO FARIČ, 20, iz Maribora, materialne škode pa je za okoli 20.000 dinarjev.

Ni veliko manjkalo pa bi letos v Laškem ne bilo že zelo dobro utečene turistične prireditve »Pivo in cvetje«. Pa vendarle bo. Letos bo prireditev imela bolj kulturniški značaj, več bo kulturnih prireditev. Ker je letošnja prireditev »pivo in cvetje« trinajsta zapovrstjo, letos ne bodo ženili »kmečkega« para, da bi ne bilo kakšne nesreče (nesreča so prazne blagajne). Bodo pa zato letošnja paša za oči in ušesa mladi godbeniki iz Logatca in njihove brhke madžoretke. Prva takšna skupina v Jugoslaviji, ki je nastopila ob dnevu mladosti v Beogradu. No, Laščani so uvožene (francoske) madžoretke že videli, toda toliko bolj bodo veseli domače skupine — že iz patriotizma.

NAKIT ZA ZDRAVJE

Danes zopet ena bolj ne navadna iz ZDA. Mary Ann Scherr draguljarka in predavateljica na umetniškem oddelku državne univerze v Kentu je dobila resnično ne navadno idejo o oblikovanju nakita, za katero pa je že zdaj izredno veliko zanimanje. Zapestnice, pasove in različni drugi nakit je oblikovala tako, da poleg lepega videza oziroma okrasa kaže tudi utrip, temperaturo telesa in — ocesnaženje zraka. S tem nakit opozarja lastnika, da nekaj z njim ali z okoljem ni v redu. Nakit se v tem primeru prične svetiti, kati ali spušča določene zvoke kot opozorila. V delih nakita so vgrajeni tekoči kristali, ki spreminjajo barvo in drobne elektronske komponente, ki spremljajo delo srca in reagirajo na spremembo temperature ali drugih čutilcev. Mary Ann je povedala, da bodo predmeti stali od 270 do 3.600 dinarjev, in da je že zdaj zasuta s pismi iz vse države.

NORVEŠKI BABILON

Norveška prestolnica nafte, mesto Stavanger, na zahodni obali je postalo svetovno zbirališče delavcev in strokovnjakov vsega sveta. Mestne oblasti so izvedle popis prebivalstva in ugotovile, da živi v mestu kar 72 narodnosti. Med temi 2.700 Francozov, 2.000 Američanov, 650 Angležev in 500 Dancov. V nekaj manjšem številu pa so zastopani državljani Barbadosa, Hondurasa, Peruja in Jemena.

Seveda so tudi v mestu šole, kjer uporabljajo različne jezike, lokalni časopis »Stavanger Aftenblad« pa dvakrat tedensko odstopa stran časopisa za tekste v angleščini in francoščini. Sicer pa je Stavanger po velikosti četrto mesto Norveške, vsekakor pa najbogatejše.

ZAŠČITA MEDVEDOV

Eskimom na Grönlandu grozi, da jim bo usahnil eden najbolj pomembnih virov hrane. Namreč, Norveška, Kanada in Sovjetska zveza so že davno podpisale sporazum, po katerem je prepovedan lov na bele medvede. Danska in Združene države Amerike, kjer se prav tako zadržujejo beli medvedji, so tudi sklenile takšen dogovor, ki ga bodo v bližnji prihodnosti tudi uradno potrdili. Seveda je takšno stanje s hvaležnostjo potrdila tudi mednarodna zveza za ohranitev narave. Kot že rečeno, pa bo to najbolj prizadelo približno 10.000 Eskimov. Vsekakor pa bo verjetno potrebno, da se bodo v teh državah tudi dogovorili o njihovem problemu.

NI RIBENCAN URBAN, pač pa Ribencan Anton Šile, naturaliziran na Stajerskem, saj ima v Mariboru prodajalno izdelkov suhe robe. Sejmi so njegovo tržišče in da bi bolj pritegnil pozornost nase, od časa do časa potegne harmoniko, da se ljudje ozirajo odkod poskočne viže. Pa se le »obesi« ob štant tudi kdo, ki se šele ob pogledu na suho robo spomni, da rabi nekaj, kar je razpeto med kuhalnico do reše ali škafa. Tako je bilo pred dnevi v Laškem.

Foto: J. KRASOVEC

VESOLJSKI GOSTJE

Ne glede na vedno večje napore človeštva, da bi vzpostavili stik z možnimi prebivalci drugih planetov v naši galaksiji ali izven nje, za zdaj še nismo dobili nobenega znaka, ki bi hrabil naše pričanje v to življenje. Seveda pa to nikakor ne pomeni, da nekega dne ne bo nezemljanom padlo na pamet, da nas obiščejo. In to razumljivo z namenom, ki ga ne moremo predvideti.

Večina znanstvenikov meni, da bodo te možne misije miroljubne in da mora biti prebivalstvo našega planeta pripravljeno na njih. V tem smislu so pred kratkim sodelavci argentinskega centra za raziskovanje izvenzemeljskih oblik življenja naslovili pismo vsem šefom držav. V tem pismu direktor centra izraža zaskrbljenost, ker se do zdaj ni nič ukrenjenega v tem smislu, da bi bili ljudje obveščeni o tem,

kako se obnašajo v primeru nepredvidenega obiska.

»Oblasti morajo obvestiti prebivalce, kako naj se obnašajo v primeru, če se bodo nenadoma pojavili leteli predmeti z drugih svetov,« piše v pismu, ki med drugim izraža tudi bojazen, da bi lahko zemljani zaradi svojega starega refleksa strahu zavzeli sovražno stališče do tujcev iz globin neizmernega vesolja.

SAMA OKOLI SVETA

Prvič v zgodovini jadrnic se je zgodilo, da je ženska sama krenila na pot okoli sveta. To je Poljakinja Krystyna Ckoynowska Liskiewicz, ki je že 6. marca letos odplula iz pristanišča na Kanarskih otokih.

Kot je sporočil varšavski jadrni klub, pluje 40-letna Kristina na jahti Mazurek z

jadri površine 60 m² in motorjem, ki ima 40 konjskih moči. Jahta Mazurek dosega največjo hitrost 9 vozlov na uro.

S Kanarskih otokov se je napotila proti Antilom, od koder bo preko Panamskega kanala prešla v Pacifik in nato proti Torresovi ožini, ki Novo Gvinejo ločuje od Avstralije.

ROLLING STONES

LE ŠE INDUSTRIJA

Končno so tudi jugoslovanski najstniki in najstnice dočakali veliki dan, ko je k nam pripotovala na gostovanje ena največjih svetovnih pop skupin Rolling Stones. V dveh dneh si je koncerta v Zagrebu ogledalo več kot 16.000 mladih iz vse Jugoslavije, precej pa je obiskovalcev prišlo tudi iz tujine, saj smo pred veliko zagrebško športno dvorano, kjer je bil koncert, videli avtobuse iz Madžarske, mnogo osebnih avtomobilov z italijanskimi in nemškimi registracijami.

V glasbenih krogih sepečejo, da je letošnja velika Evropska turneja Rollingov njihova zadnja in tudi zato je bilo zanimanje še večje. Sam nastop ni vsaj v glasbenem smislu prinesel prav nič novega. Rollingi so svoj posel opravili rutinirano, brez pretirane zagnanosti, solidno. Odlični je bil novi kitarist, Ron Wood, nekdanji član skupine Faces. Navduševal je s svojimi izrednimi soli na kitari, sicer pa je bil koncert razočaranje. Mick Jagger se je sicer trudil, a je bil kljub temu bolj baletka kot pevec. Naj se je tako trudil, z besedili svojih socialnih in angažiranih pesmi pa je ni bil prepričljiv. Kako bi tudi bil, ob vsem svojem zvezdniškem obnašanju, ob tem, da za njihov nastop skrbi več kot 20 tehnikov in scenskih delavcev, katerih glavna naloga je, da dobro zloščijo oder, da bi lahko »veliki« Mick mirno legel na tla, medtem ko skuša peti.

Rolling Stones so velika industrija, ki se vedno

pobira mnogo cekinčkov na račun svojega nekdanjega uspeha in starih pesmi. Vsaj v Zagrebu od novih pesmi niso igrali nič ene, ki bi navdušila. Zato pa smo vseeno radi poslušali stare dobre Street fighting man, Honky Tonk woman, Get off of my cloud in druge.

Nastop Rolling Stonesov je bil cirkus, ki se je cirkuško tudi končal. Veliki baletnik Mick Jagger, ki skuša tudi peti, čeprav mu

to vselej ne uspeva, je v razgretu občinstvo vrget nekaj veder vode. Je hotel navdušence le ohladiti, ali pa je s tem vnovič pokazal svoj čuden odnos do ljudi, od katerih denarja živi.

Zame so bili Rolling Stones razočaranje. Jih pa že rajši poslušam na ploščah, kjer ni zvezdnitva in kjer njihove pesmi delujejo nekoliko bolj prepričljivo.

B. STAMEJOIČ

PALJAKIN POLITIKIN ZABAVNIK SLOVENSKA IZDAJA NIP POLITIKA in OGP DELO
ZABAVNIK

NOVI **tehtnik**

26

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Siov. Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglas: Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Bojan Volk; tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milan Seničar, Brane Stamejčič, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Tone Vrabi — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga OGP »Delo«, Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 3 din — Celoletna naročnina 120 din, polletna 65 din, četrletna 35 din. Za inozemstvo je cena dvojna. Tekoči račun 50102-601-30012 OGP »Delo« Ljubljana — Telefon: 22-369, 23-105, oglasi in naročnina 22-800.